

E ISSN: 2583-0880

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்

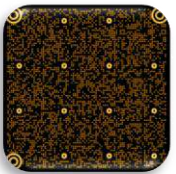
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

மலர் - 6, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2056

Volume - 6, Issue - 1, November 2025

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

பதிப்பாசிரியர்/Editor-in-Chief

முனைவர் கி. நாகேந்திரன்,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
ஸ்ரீ எஸ். இராமசாமி நாயுடு ஞாபகார்த்தக்
கல்லூரி, சாத்தூர், விருதுநகர் மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: nagendran@srmcollege.ac.in
editorptjts@pandianeducationaltrust.com

Dr. K. Nagendran,
Assistant Professor of Tamil,
Sri S. Ramasamy Naidu Memorial College,
Sattur, Virudhunagar District,
Tamil Nadu, India.
Email: nagendran@srmcollege.ac.in
editorptjts@pandianeducationaltrust.com

ஆசிரியர் குழு/Advisory Editorial Board

முனைவர் மோகன்தாஸ் @ ராமசாமி
தலைவர் & இந்திய கலைத்துறை,
கலை & சமூக அறிவியல் துறை,
மலாயாப்பல்கலைக்கழகம், மலேசியா.
மின்னஞ்சல்: rmohana-dass@um.edu.my

Dr. Mohana Dass A/I Ramasamy,
Head of the Department, Indian Studies,
Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya, Malaysia.
Email: rmohana-dass@um.edu.my

திரு. ந. சுபராஜ்,
மூத்த விரிவுரையாளர் Gr.II, இந்து நாகரிகத்துறை,
மொழித் துறை, கலை கலாசாரப் பீடம்,
தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.
மின்னஞ்சல்: subaraj84@seu.ac.lk

Mr. N. Subaraj,
Senior Lecturer Gr. II in Hindu Civilization,
Department of Languages, Faculty of Arts and
Culture, South Eastern University of Sri Lanka.
Email: subaraj84@seu.ac.lk

முனைவர் ப. ஜெயகிருஷ்ணன்,
பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கேரளப் பல்கலைக்கழகம்,
திருவனந்தபுரம் - 695034,
கேரளா, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: jeyakrishnan@keralauniversity.ac.in

Dr. P. Jeyakrishnan,
Professor, Department of Tamil,
University of Kerala,
Thiruvananthapuram – 695034,
Kerala, India.
Email id: jeyakrishnan@keralauniversity.ac.in

முனைவர் கா. ஸ்ரீதர்,
தமிழ்த்துறைத்தலைவர்,
வி.இ.நா.செந்திக்குமார நாடார் கல்லூரி,
விருதுநகர்- 626001. தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: sridhar@vhnsnc.edu.in

Dr. K. Srithar,
Assistant Professor & Head,
VHNSN College,
Virudhunagar - 626001,
Tamil Nadu, India.
Email: sridhar@vhnsnc.edu.in

முனைவர் சு. வினோத்,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
அய்ய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி,
சிவகாசி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: vinodh_ts245@anjaconline.org

Dr. S. Vinodh,
Assistant Professor of Tamil,
Ayya Nadar Janaki Ammal College,
Sivakasi, Tamil Nadu, India
Email: vinodh_ts245@anjaconline.org

இணைப் பதிப்பாசிரியர்கள்/Associate Editors'

முனைவர் த. மகேஸ்வரி,
பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்,
விருதுநகர் -626001.
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: president@pandianeducationaltrust.com

Dr. D. Maheswari,
Pandian Tamil Journal of Temple Studies,
Virudhunagar-626001.
Tamil Nadu, India.
Email: president@pandianeducationaltrust.com

முனைவர் மா. வினோத்குமார்,
தலைவர் i/c & கௌரவ விரிவுரையாளர்,
ஆங்கிலத்துறை,
அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
நாகலாபுரம், தூத்துக்குடி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்:
vinothkumar@pandianeducationaltrust.com

Dr. M. Vinoth Kumar,
Head i/c & Guest Lecturer, Department of English,
Government Arts and Science College,
Nagalapuram, Thothukudi,
Tamil Nadu, India.
Email: vinothkumar@pandianeducationaltrust.com

துணைப் பதிப்பாசிரியர்கள்/Assistant Editors'

திருமதி புனிதா சுப்பிரமணியம்
தலைமையாசிரியர்,
எஸ்.ஜே.கே.டி. லடாங் அல்லாகர்,
34800 ட்ராங் பெராக், மலேசியா.
மின்னஞ்சல்: punitha.su@moe.edu.my

Ms. Punitha Subramaniam,
Head Master,
SJKT Ladang Allagar,
34800 Trong, Perak, Malaysia.
Email: punitha.su@moe.edu.my

திருமதி டினோசா சுஜீந்தர்,
துணை விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத்துறை,
யாழ்ப்பாணபல்கலைக்கழகம்,
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.
மின்னஞ்சல்: dinoshal4@hotmail.com

Ms. Dinoshia Sujindar,
Assistant Professor,
Department of History,
University of Jaffna, Sri Lanka.
Email: dinoshal4@hotmail.com

முனைவர் வே. அ. பழனிப்பன்,
முதல்வர் (பொறுப்பு),
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கணேசர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
மேலச்சிவபுரி, புதுக்கோட்டை,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: arasupalani45@gmail.com

Dr. V. A. Palaniappan,
Principal (i/c) Assistant Professor,
Department of Tamil,
Ganesar Arts and Science College,
Melasivapuri, Pudhukkotai,
Tamil Nadu, India.
Email: arasupalani45@gmail.com

முனைவர் ஜே. கவிதா,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பூசாகோ அரசு கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர் - 641004,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: jkavitha@psgrkcw.ac.in

Dr. J. Kavitha,
Assistant Professor of Tamil,
PSGR Krishnammal College for Women,
Coimbatore - 641004,
Tamilnadu, India.
Email: jkavitha@psgrkcw.ac.in

முனைவர் சு. குழந்தைவேல்,
தலைவர் & உதவிப்பேராசிரியர், ஆங்கிலத்துறை,
கணேசர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
மேலச்சிவபுரி, புதுக்கோட்டை,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: english.kulandhai@gmail.com

Dr. S. Kulandhaivel,
Head & Assistant Professor,
Department of English,
Ganesar Arts and Science College,
Melasivapuri, Pudhukkotai, Tamil Nadu, India.
Email: english.kulandhai@gmail.com

முனைவர் போ. செந்தில்சுமார்,
கௌரவ விரிவுரையாளர், ஆங்கிலத்துறை,
அழகப்பா அரசு கலைக்கல்லூரி,
காரைக்குடி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: skboresk@gmail.com

Dr. B. Senthil Kumar,
Guest Lecturer, Department of English,
Alagappa Govt. Arts College,
Karaikudi, Tamil Nadu, India.
Email: skboresk@gmail.com

Title Verso

Journal title : Pandian Tamil Journal of Temple Studies (E ISSN: 2583-0880)

Editor Name : Dr. K. Nagendran

Publication frequency : November and May

Volume/Issue : Volume 6 Issue 1

Place of Publication : Virudhunagar

Date of Publication : November 2025

Paper Size : Digital A4 Size

Medium of Publication: E-version

Access Type (URL or DOI): Gold OA, Online, Indexed long time in Internet Archive

Subscription Type : APC

Publisher : Pandian Educational Trust

Publisher Website : <https://pandianeducationaltrust.com/>

Journal Site : <https://tinyurl.com/yc3sm4wn>

Indexing Status : DOAJ, MLA, EBSCO, OPF, Mir@bel, Sudoc, EZB, MIAR, ROAD, Internet Archive.

Pandian Educational Trust supports Sustainable Development Goals and is a member of UN SDG Publishers compact.

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

1 NO POVERTY

2 ZERO HUNGER

3 GOOD HEALTH AND WELL-BEING

4 QUALITY EDUCATION

5 GENDER EQUALITY

6 CLEAN WATER AND SANITATION

7 AFFORDABLE AND CLEAN ENERGY

8 DECENT WORK AND ECONOMIC GROWTH

9 INDUSTRY, INNOVATION AND INFRASTRUCTURE

10 REDUCED INEQUALITIES

11 SUSTAINABLE CITIES AND COMMUNITIES

12 RESPONSIBLE CONSUMPTION AND PRODUCTION

13 CLIMATE ACTION

14 LIFE BELOW WATER

15 LIFE ON LAND

16 PEACE, JUSTICE AND STRONG INSTITUTIONS

17 PARTNERSHIPS FOR THE GOALS

PUBLISHER'S MESSAGE

Aim & Objectives

Pandian Tamil Journal of Temple Studies is a *Peer-Reviewed Journal* (E ISSN: 2583-0880) published twice in a year on November and May, which is published by **Maheswari Publishers**, patronized by **Pandian Educational Trust, Virudhunagar, Tamil Nadu, India**. **Pandian Tamil Journal of Temple Studies** aims to bring down Academic Research to promote research support for the academicians and scholars in the field of Temple Studies. Research through this academic medium motivates in all aspects of main and inter-disciplines of the core area of study with authentic e-publication. Making Internationalization of Temple Studies in the globalized world aids the scholarly community to gather knowledge on Temple arts, architecture, and the related fields to it. The impudence and revelation of academic research on internet could foster green printing and open access nature in the domain research. All of these motivate best distribution of research that produces positive outcomes for the betterment of culture and tradition and the unification of the people in our world. In achieving the aim, our journal **Pandian Tamil Journal of Temple Studies** has been created.

Disclaimer

Pandian Tamil Journal of Temple Studies is committed to research Ethics and consider plagiarism as a crime done to the original author. So, the authors are advised to follow academic ethics with respect to acknowledgment of quotations from other scholarly works. The Publisher & Editors will not be held responsible for any lapse of the provider regarding plagiarism in their manuscripts. The submissions must be original, must accompany the declaration form stating the research paper as an original work, and has not been published elsewhere for any academic or research purpose. The contributor will be liable for such lapses on any legal issues and publication ethics. **Contact:** int.jou.oftemplestudies@gmail.com editorptjts@pandianeducationaltrust.com for submission and other information. For Institutional Subscription contact the publisher.

Message from the Editor-in-Chief

Pandian Tamil Journal of Temple Studies is a Peer Reviewed Journal which is committed to academic research, welcomes scholars and students all over the world who to advance their status of academic career and society by their scholarly ideas in the field of Temple studies. Research is to establish, substantiate facts, and restate previous works and to resolve issues. An active venture to endow cogent approach to these types for educational reformations through academic research has become the central intent of the journal to bring down scholarly articles to the academic world of Temple Arts and Architecture in this Volume 6, Issue 1, November2025.

PUBLISHER: Maheswari Publishers,

(The publishing unit of PANDIAN EDUCATIONAL TRUST- TN32D0026797)
3/350, Veterinary Hospital Back side,
Virudhunagar – 626001.
Mobile: 8526769556

Mail: int.jou.oftemplestudies@gmail.com or editorptjts@pandianeducationaltrust.com

Copyright © 2025 – Authors'

PTJTS is an Open Access journal and the Pdf copy can be reused within the terms of the CC BY license <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>. Think before you print so that you can save trees and environment.

Tamil Temple Heritage

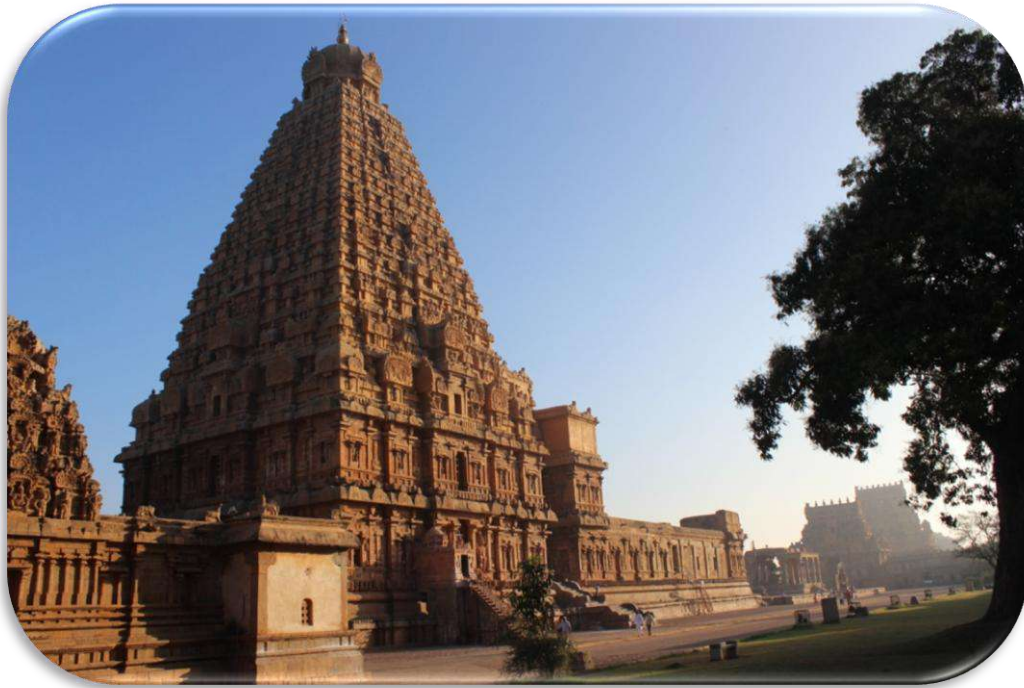

Image 1. Brihadisvara Temple, Thanjavur

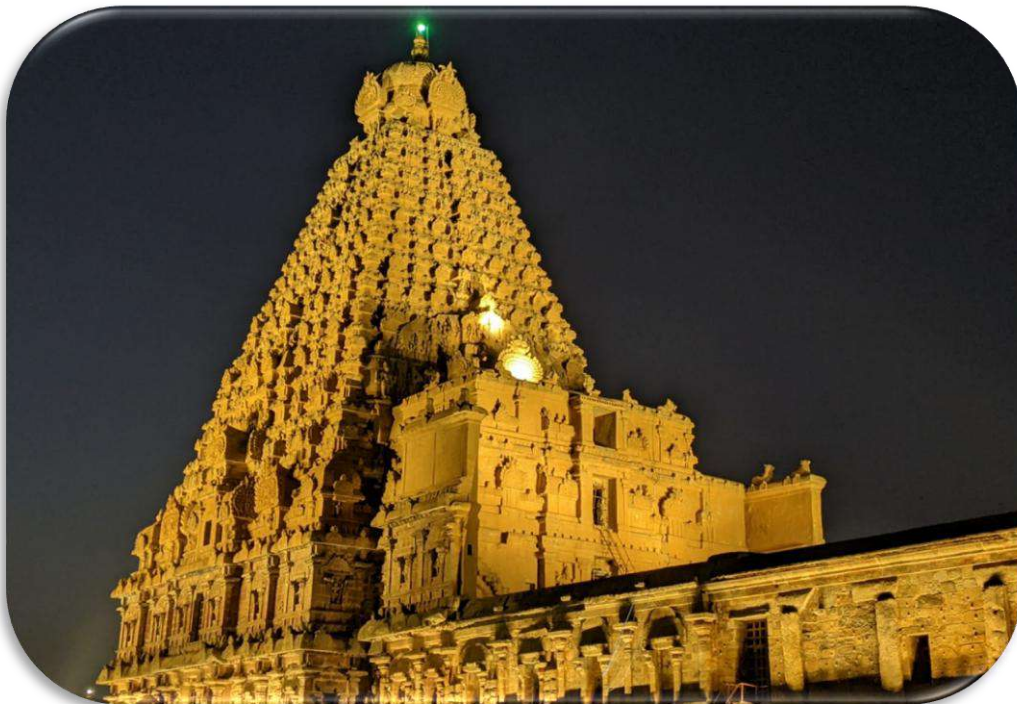

Image 2. Brihadisvara Temple, Thanjavur

References

- [1] Brihadisvara Temple, Thanjavur. (2022, November 6). In *Wikipedia*.
https://en.wikipedia.org/wiki/Brihadisvara_Temple,_Thanjavur Accessed on 20.11.2022.
- [2] Brihadisvara Temple, Thanjavur. (2022, November 6). In *Wikipedia*.
https://en.wikipedia.org/wiki/Brihadisvara_Temple,_Thanjavur Accessed on 20.11.2022.

பொருளடக்கம் / Contents

வ.எண் S.No	தலைப்பு / பெயர் Title / Author Name	பக்க எண் Page No
1.	அருணனின் கடம்பவனத்து ஆலயம் Arunan's Kadambavanathu Alayam க. அமுத வள்ளி / K. Amudha Valli முனைவர் ஜெ. அருள் இருதய ஜெயந்தி / Dr. J. Arul Irudaya Jeyanthi	1-8
2.	கலித்தொகையில் வழிபாடு Worship in Kalithokai ஆ. ஆனந்தி / A. Ananthi முனைவர் க. சகாய கிரேஸி / Dr. K. Sakaya Gracy	9-22
3.	புலம்பெயர் வாழ்வில் ஆறுதல்: சுவிட்சர்லாந்தில் வாழும் இலங்கைத் தமிழர்களிடையே முருகன் வழிபாடு Refugeeship and the Feeling of Home: Murugan Worship among Sri Lankan Tamils in Switzerland முனைவர் காமேஷ்வரன் என்வர்நாதன் கோவேந்தர் / Dr. Kameshwaran Envernathan Govender சம்யுக்தா பிரிதம் சக்கரவர்த்தி / Samyuktha Pritham Chakravarthy பேராசிரியர் நளினி முதலி / Prof Nalini Moodley	23-36
4.	பவானி சங்கமேஸ்வரர் திருக்கோயில் எழுத்துப்படைப்பும் நிகழ்கலைச் சிற்பங்களும் Bhavani Sangameshwarar Temple Inscriptions and Performing Arts Sculptures முனைவர் சி. கார்த்திகேயன் / Dr. C. Karthikeyan	37-43
5.	திருஞானசம்பந்தரின் தலயாத்திரை நெறி Pilgrimage Paradigm of Thirugnanasambandar க. சுபலா / K. Subala முனைவர் ம. கீதா / Dr. M. Geetha	44-55
6.	தமிழ் இலக்கியங்களில் வழிபாட்டு மரபுகளின் பரிணாம வளர்ச்சி The Evolution of Worship Traditions in Tamil Literature முனைவர் த. மகேஸ்வரி / Dr. D. Maheswari	56-70

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 1, November 2025

E-ISSN: 2583-0880

Arunan's Kadambavanathu Alayam

K. Amudha Valli, Tamil Ph.D. Research Scholar, Reg.No. PHDTAM21P005, Jayaraj Annapackiam College for Women, Periyakulam, Affiliated to Mother Teresa Women's University, Kodaikanal, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-4501-7446>

Dr. J. Arul Irudaya Jeyanthi, Associate Professor of Tamil, Jayaraj Annapackiam College for Women, Periyakulam, Affiliated to Mother Teresa Women's University, Kodaikanal, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-7640-5510>

DOI: 10.5281/zenodo.19532578

Abstract

Literature is a reflection of society. It is also a force for social change. Tamil novels are an authoritative medium for recording social changes that have happened in a society. One can find the lives of people and literature tangled all the way along. Reconstruction is an attempt to bring the heritage of a society and create new ideas. Many writers have portrayed this in various ways through their novels. These novels re-examine human life, religion, gender, language, history, etc. Similarly, the Tamil writer Arunan presents his work in various ways as naturally, blissful and elegant to reveal the completeness of his work. The novel 'Kadambavanam' is a social novel. However, religious ideas also appear in it. He brings the epoch of Madurai before our eyes. In them, the ideas about the Meenakshi Amman temple and the lifestyle of the priests and pattamars living there are portrayed. He has depicted the Saiva temple Meenakshi Amman temple and the Vaishnava temple Alagar temple in his work. He also describes the Thirumal Solai Murugan temple in detail. This article portrays the lives of people and literature are connected all the way along and examines the restoration of the Meenakshi temple in Arunan's novel "Kadambavanam".

Keywords: Harijanam, Pattabhishekam, Varnam, Arunan, Kadambavanam.

References

- [1] Iraj Gauthaman. *Kalithokiya-Paribadal Collection*. New Century Book House Publishing House, 2020.
- [2] I.Ilangumaran. *Maduraikanchi*. Purakshik Kavinjar Manram Publishing House, Madurai - 2014.
- [3] Puliur Keshikan. *Silappadhikara Kachharai*. Kotravai Publishing House, 2014.
- [4] Arunan. *Kadambavanam*. Vasantham Publishing House, Madurai 2015.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) International License.

அருணனின் கடம்பவனத்து ஆலயம்

க. அமுத வள்ளி, தமிழ் முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், பதிவுஎண்: PHDTAM21P005, ஜெயராஜ் அன்னபாக்கியம் மகளிர் கல்லூரி, பெரியகுளம், அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது, கொடைக்கானல், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-4501-7446>

முனைவர் ஜெ. அருள் இருதய ஜெயந்தி, இணைப் பேராசிரியர், முதுகலைத் தமிழ் உயராய்வு மையம், ஜெயராஜ் அன்னபாக்கியம் மகளிர் கல்லூரி, பெரியகுளம், அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது, கொடைக்கானல், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-7640-5510>

DOI: 10.5281/zenodo.19532578

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலக்கியம் என்பது சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பு மட்டுமல்ல; அது சமூகத்தை மாற்றும் சக்தியுமாகும். தமிழ் நாவல்கள், சமூக மாற்றங்களைப் பதிவு செய்யும் ஓர் சக்திவாய்ந்த ஊடகமாக விளங்குகின்றன. ஏனெனில், அவற்றுள் தமிழர் தம் வாழ்வும் இலக்கியங்களும் பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றன. மீட்டுருவாக்கம் என்பது ஒரு சமூகத்தின் பழைய அமைப்புகளை மீள்பார்வை செய்து, புதிய சிந்தனைகளை உருவாக்கும் முயற்சிகளாக அமைகின்றன. இதைப் பல்வேறு எழுத்தாளர்கள் நாவல்களின் வழியாகப் பல்வேறு விதமாக மீள்பார்வையில் சித்தரித்துள்ளனர். இந்நாவல்கள் மனித வாழ்க்கை, மதம், பாலினம், மொழி, வரலாறு போன்றவற்றை மறுபரிசீலனையுடன் மீளமைக்கின்றன. அதுபோலவே நூலாசிரியர் அருணன் அவர்களும் தன்னுடைய படைப்பின் முழுமையை வெளிக்கொணர பல்வேறு விதங்களில் வெகு இயல்பாகவும் நேர்த்தியாகவும் எடுத்துரைக்கிறார். நூலாசிரியர் 'கடம்பவனம்' என்பது ஒரு சமுதாய நாவல். ஆயினும் சமயம் சார்ந்த கருத்துக்களும் இடம்பெறுகின்றன. அக்கால மதுரையை நம் கண் முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தி விடுகிறார். அவற்றில் மீனாட்சி அம்மன் கோவில் பற்றியும் அங்கு வாழ்கின்ற புரோகிதர்கள், பட்டமார்கள் வாழ்வியல் பற்றிய கருத்துகளும் பிண்ணிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றன. சைவ கோயிலான மீனாட்சி அம்மன் கோயில் மட்டுமல்லாமல் அருகில் அமைந்துள்ள வைணவ கோயிலான அழகர் கோவிலைப் பற்றியும் அழகாகப் படைத்துள்ளார். திருமாலின் சோலை முருகன் கோவிலைப் பற்றியும் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறார். இந்த ஆய்வு அருணனின் புதினமான கடம்பவனத்தில் மீனாட்சி ஆலய மீட்டுருவாக்கத்தை ஆராய்வதாக அமைகின்றது.

குறிப்புச் சொற்கள்: ஹரிஜனம், பட்டாபிஷேகம், வர்ணம், அருணன், கடம்பவனம்.

முன்னுரை

“உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மேற்றே” என்பது சமுதாய நெறி. இந்த நெறி அந்தந்த கால கட்டத்திற்கு ஏற்ப சில இலக்கியங்களில் பிரதிபலிக்கின்றது. அவற்றில் சிற்சில மாற்றங்கள் செய்து தற்கால சூழலுக்கு ஏற்ப இலக்கியங்களை படைப்பதை படைப்பாளரின் நோக்கமாக அமைகின்றது. சுருங்கச் சொன்னால் பழைய காவியத்தை மூலப்பொருளாகக் கொண்டு புதிய கருத்தியலையும், புதிய உணர்வுகளையும், படிப்பவர் உள்ளத்தில் ஏற்படுத்துவதை நீட்டுருவாக்கம் என்று தம் அருணன் தன் உரையில் பகர்கின்றார். அந்த வகையில் மீள் பார்வையின் மூலம் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலில் பற்பல புதுமைகளை செய்து

தன்னுடைய சிந்தனையை சமூகத்தில் எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார் என்பதனை ஆய்வதே இக்கட்டுரையில் நோக்கமாக அமைகின்றது.

கடம்பவனம் பெயர்க் காரணம்

மணிவாயில் மாநகர் மாதேகைப் பண்டம்

செல்வ வளம் சூழ்ந்தது சீர்மதுரை (மதுரைகாஞ்சி)

என்ற வரிகள் மதுரையை மணிவாயில் நகரம் என்று அழகாக வர்ணிக்கின்றன. இது மீனாட்சி அம்மன் கோவிலின் மையத்தில் உருவான நகரத்தின் செழிப்பை உணர்த்துகிறது. அதே போல் திருவிளையாடல் புராணம் படி மீனாட்சி அரசி புவியில் அவதரித்து சிவபெருமானுடன் புரிந்த திருவிழா நிலையே இந்தக் கோவில் ஆகும். மீனாட்சி அம்மனின் தல விருட்சம் கடம்பவன மரம் எனலாம்.

நூலாசிரியர் அருணனுடைய புதினத்தின் பெயரே 'கடம்பவனம்'. இயற்கை சூழலைக் குறிக்கும் தலைப்பு. கடம்பவனம் என்பது கடம்பவன மரங்கள் நிறைந்த கானகம் என்று பொருள் தரும். மதுரைக்கு கடம்பவனம் என்ற பெயருண்டு. நூலாசிரியர் தனது புதினத்தில் மதுரை நகரில் இயற்கை வளத்தை, வைகை நதி தீரத்தை, மீனாட்சி சொக்கநாதர் கோயிலை சுற்றியுள்ள வீதிகளை, தெருக்களை, இடங்களை என மதுரையின் அக்கால மதுரை சுற்றுச்சூழலை நாம் கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறார். புதினத்தின் ஆரம்பத்திலேயே மின்சாரம் இல்லாத அக்கால மதுரையை விளக்குகிறார்.

அம்மாவாசைக்கு அடுத்த அந்த இரவில் வானத்தில் நட்சத்திரங்கள் மட்டுமே கொட்டு கொட்டு என்று விழித்திருந்தன. ராணியை தொலைத்துவிட்ட தோழிகள் போல கீழ்ப்பட்டமார் தெருவிலும் மேல பட்டமார் தெரிவிலும் அன்று யாரும் தூங்கவில்லை. தெருமுனைகளில் அழுது வடிந்து கொண்டிருந்த முட்டை விளக்குகள் இவர்களுக்குப் போதவில்லை. வீட்டு திண்ணைகளில் அறிக்கையின் விளக்குகளை ஏற்றி வைத்துக் கொண்டு விடிய விடிய பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். (கடம்பவனம். பக். 7)

இவ்வாறு நூலாசிரியர் மதுரையின் பல்வேறு பகுதிகளையும் வருணனை செய்துள்ளார். மதுரையை சுற்றியுள்ள பகுதிகளை இயற்கை அழகுடன் இணைத்து வர்ணித்துள்ளமை மிகவும் சிறப்பிற்குரியது.

மீனாட்சி கோயில்

மீனாட்சி அம்மன் கோவில் இந்தியாவின் ஏழு அதியங்களில் ஒன்றாகப் போற்றப்படும் பாரம்பரிய தலம். உலகம் முழுவதும் இருந்து மக்கள் வருகை தரும் ஆன்மிக மையம் என்பதனை, "பூம்புகழ் பாண்டிய மண் புகழ் உலகொடு ஒளிர்ந்தது" என்ற பரிபாடல் வரியின் மூலம் அறியலாம். மீனாட்சி அம்மன் கோவிலில் பதினான்கு கோபுரங்கள் உள்ளன. மிகப்புகழ் பெற்ற ஆயிரங்கால் மண்டபம் உள்ளது. சங்கப்பாடல்கள் மதுரையை மண்டபம் நிறைந்த மாநகரம் என வர்ணிக்கின்றன. அதே போல் மதுரையைத் திரு மங்கைகளின் தாயகம் என்றே கூறலாம். கடம்பவனத்தில் புரட்டாசி, ஐப்பசி தேவியின் மாதங்கள். அவளின் பெயரைச் சொல்லி ஊர் பெண்கள் கோவிலை ஆக்கிரமித்துக் கொள்வார்கள். அம்மன் சன்னதி பிரகாரத்திலிருந்து கொலு மண்டபத்தில் மீனாட்சி தினசரி தினசு தினுசான கோலத்தில் காட்சி தந்தாள். மன்னாதி மன்னர்கள் தந்த வைர வைடுரிய கிரீடங்களும் அட்டிகைகளும் அம்மனை அலங்கரித்தன. மின்சார ஒளியிலும் தீவட்டி வெளிச்சத்திலும் அவை மின்னியல் மின்னியதும் கண்கள் கூசின.

கொலு மண்டபத்தின் இரு புறத்திலும் வெள்ளித் தகடுகள் போர்த்தப்பட்ட அவளின் வாகனங்கள். இடதுபுறத்தின் ஒரு பகுதியில் கொலு வைக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கே மந்திரிகளும், தளபதிகளும், பிரதானிகளும், தாசிகளும், நட்டுவனாரும், மக்களும்

வரிசைக்கிரமமாக இருந்தார்கள். இதன் தாற்பரியம் என்ன? தனது ஆளுகையைத் தேவி ஆண்டுதோறும் புதுப்பித்துக் கொள்கிறார்களோ? இவ்வளவு பேரும் இவளுக்கு அடங்கியவர்கள் மட்டுமல்ல. அந்த வரிசைக்கும் அடங்கியவர்கள்! “வரிசை குலையாமல் இருக்கிறோம் பார் தாயே” என்று வருஷம் தோறும் நின்று காண்பிக்கிறார்களோ? சமூகம் அப்படியே இங்கே பொம்மலாட்டம் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறது. (ப. 283) என்ற வரியின் மூலம் தற்காலத்திலும் மக்கள் வரிசை குலையாமல் அதே வரிசையில் நின்று தெய்வத்தை வணங்குவதன் மூலம் சமுதாயத்தில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. பொம்மலாட்டம் போல் அதே நிலையில் தான் நின்று கொண்டிருக்கின்றது என்று நூலாசிரியர் திறம்பட எடுத்துரைக்கிறார்.

சொக்கநாதர் சன்னதி

மதுரையில் நிகழ்ந்த அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களின் முக்கிய தளமாக சொக்கநாதர் சன்னதி விளங்குகிறது. அன்பு, கருணை, சிவஞானத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன சொக்கநாதர் சன்னதி. சொக்கநாதர்- மீனாட்சி திருமணம் இந்த சன்னதியிலேயே நடந்தது. “மணமகள் மண்ணரக்கு மணந்த மடநகர் மதுரை” என இக்கோயில் சிவ வழிபாடு நடந்ததனை சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகின்றது. மதுரை தெய்வத் திருமணமும் பட்டாபிஷேக தரிசனமும் ஒன்றாக விளங்க கூடியது. ஹரிஜன ஆலய பிரவேசம் பற்றி வெகு அருமையாக கடம்பவன புதினத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் மூலமாக தீண்டாமை எனும் தீய சக்தியின் விளைவிற்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கிறார் நூலாசிரியர்.

சுந்தரேஸ்வரர் சன்னதியில் ஐந்து கொடிகள் ஏற்றி ஆயிற்று பனிரெண்டு நாள் விழாவுக்கு மாணிக்கவாசகரும், சுப்பிரமணியரும் வந்தாயிற்று. இந்த ஆவணி மூல விழாவில் அறுபத்தி நாலு திருவிளையாடல்களையும் எட்டு எட்டாகப் பிரித்துக் கொண்டு எட்டு நாட்களில் நடத்திக் காண்பிக்கிறார்கள் ஏழாவது நாளில் சுவாமி சன்னதியின் ஆறுகால் பீடத்தில் சுந்தரேஸ்வரருக்கு பட்டாபிஷேகம் நடைபெறும். (கடம்பவனம், பக். 388)

அந்நாட்களில் அனைத்து வகை தீயங்களால் சுந்தரேஸ்வரருக்கு அபிஷேகம் நடைபெற்றது. அந்த வேள்வியல் மெல்ல மெல்ல செங்கோலை சுந்தரேஸ்வரர் திருமேனியிலிருந்து பட்டர் எடுத்தார். இரு கைகளாலும் அதைத் தாங்கி நாயுடு பக்கம் திரும்பினார். அவர் அனிச்சை செயலால் தனது கரங்களை நீட்டவும் அவற்றில் பத்திரமாக ஒப்படைத்தார். அதை மார்போடு அணைத்துக்கொண்டார். அவர் கூட்டம் “ஹரஹர மகாதேவா!” என்றது. நெல்லை பட்டம் மார்கள் முகத்தில் பெரும் நிம்மதி தாங்கள் தப்பித்தோமென்று இவரை பரிதாபமாக பார்த்தார்கள். நாயுடு மனதில் கவலையும் இல்லை. ஆனந்தமும் இல்லை. அது அதை எல்லாம் கடந்து இருந்தது. கர்ம யோகியின் பக்குவ நிலை வந்தடைந்து இருந்தது. சொக்கநாதனின் பிரதிநிதியாகப் பூவுலகைப் பாண்டியன் ஆண்டான். பின்னர் நாயக்க மன்னர்கள் ஆண்டார்கள். இன்று சர்க்கார் பிரதிநிதியாகத் தான் செங்கோல் வாங்குவது சரிதான். இடையில் பட்டர்கள் வாங்கியதே சாஸ்திரப் பிழை. வர்ணதர்மப்படி தேசத்தை ஆள வேண்டியது சஷத்திரியர்களே தவிர பிராமணர்கள் இல்லையே. இதற்காகத் தன்னை பாவம் சித்திக்காது சொக்கநாதன் தன்னை ஆசீர்வதிப்பான். இதன் மூலமாக கடம்பவனத்தில் சொக்கநாதரின் பட்டாபிஷேகத்தில் அனைத்து இனத்தாரும் கலந்து கொண்டார்கள். சொக்கநாதரும் ஆசீர்வதிப்பார் என்று எடுத்துரைக்கிறார்.

ஹரிஜன ஆலய பிரவேசம்

ஆலய பிரவேசம் பற்றி வெகு அருமையாக கடம்பவன புதினத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஈஸ்வரனுக்கு முனியனின் ஞாபகம் வந்தது பாவி அவசரப்பட்டு விட்டாயே! இதோ நடந்து விட்டதே! நீ நினைத்தது நடந்து விட்டதே, அவனின் சாவினால் தான் இவர்களுக்கு இப்போது கிடைத்ததோ? இருக்கலாம். தனது மனசு திரும்பியதும் கூட அவன் சாவுக்குப் பிறகு தானே. உண்மையான உழைப்பும், அர்த்தமிக்க தியாகமும் ஒரு நாளும் வீணாகது. குளத்தில் கால் கை கழுவி, மேலேறி வந்து விபூதி பிள்ளையாரை வணங்கி மேலும் உள்ளே போக அனுமதி பெற்றார்கள். அவர் எதிர்ப்பு ஏதும் தெரிவிக்கவில்லை. அம்மன் சன்னதிக்கொள் நுழைந்தார்கள். ஐயரின் முகத்தில் இனம் புரியாத கலவரம். கன்னங்களில் மாறி மாறி போட்டுக் கொண்டே முன்னேறினார். அவர் பின்னாடி கூட்டம் ஆனந்த பரவசமாய் வந்தது. இரண்டாம் பிரகாரத்தை சுற்றி வந்து மகா மண்டபத்திற்குள் நுழைந்தனர். அங்கே நிற்கவில்லை இரும்புக் கிராதியை தாண்டி அர்த்த மண்டபத்திற்குள் நுழைந்தனர் கோஷ்டியினர். வெல வெலத்துப் போய்விட்டார்கள். இதற்குள் எப்படி? திரும்பி ஒரு பார்வை பார்த்தார். அமைதியாக எல்லாரும் அதற்குள்ளும் புகுந்தார்கள். பள்ளியறை கதவுகளில் இருந்து மணிகளை யாரோ தட்டி விட்டிருக்க வேண்டும். கலகலவென்று சிரித்தனர். அம்மன் ஜெகஜோதியாய் தெரிந்தான். பச்சை பட்டு உத்தரியத்தில் ஜொலித்தான். கையில் இருந்த கிளி தெரிந்தது. மூக்குத்தி பளபளத்தது உள்ளே பொன்னுசாமி பட்டர் இருந்தார். வந்தவர் யார் என்று தெரியுமோ? தெரியாதோ? தெரிந்திருக்கும். ஐயரே தெரியாதவர் உண்டோ? கூடவே நாயுடு வேறு. (கடம்பவனம், பக். 344)

என்ற வரியின் மூலம் ஹரிஜன ஆலய பிரவேசத்தின் மூலம் சமயங்களின் ஒருங்கிணைப்பை சுட்டிக் காட்டுகிறார். அதிலும் முனியனின் இறப்பின் மூலமாக அனைவரும் கோவிலுக்குள் செல்லலாம் என்றாகி விட்டது. இதனை ஹரிஜன ஆலய பிரவேசம் வெளியே திரண்டிருந்த மக்களிடம் “மீனாட்சி கோவிலில் ஹரிஜன ஆலய பிரவேசம் நடந்து விட்டதாக ஐயர் அறிவித்தார். கூட்டம் பிரமாதமாய்க் கைதட்டி வரவேற்றது. அது நடந்தது என்றால் வரலாற்றிலேயே அப்போதுதான் நடந்தது. தமிழகத்தில் வேறெங்கும் இன்னும் நடக்காதது. கடம்பவனத்தில் நடந்தது. வந்தவை வார்த்தைகள் அல்ல. புதிய யுகத்தின் மந்திரங்கள். அது சங்கீத சுகம்.” (கடம்பவனம், பக். 344) என்ற வரியின் மூலம் வரலாற்றிலே நடக்காதது கடம்பவனத்தில் நடந்ததாகக் கூறுகிறார்.

முளைக்கொட்டு திருவிழா

மதுரையின் பசுமை வளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே சில விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. அவற்றில் முளை, கொட்டை, விதை, பசுமை, வளம் ஆகியவற்றை குறிக்கும் வகையில் அமைகின்றன. இவற்றையெல்லாம் படைத்து இறைவனை வழிபடுவது இக்காலத்து செயல்முறைகளில் ஒன்றாகவும் காணப்படுகின்றது. இதனையே சங்க இலக்கியங்களில் புறநானூற்று பாடல்களில் “பசும்புல் கொண்டு பூசை செய்ய” என்ற வரியில் பசுமையான தாவரப் பொருட்கள் வழிபாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்டதை அறிய முடிகின்றது. அதே போல் பரிபாடலில் மீனாட்சி அம்மன் ஒரு தாய் தெய்வம். அந்த பெண் தெய்வங்களுக்கு வளப்பெறுவிழாக்களான முளை கொட்டுத்திருவிழா நடந்ததாக கூறப்படுகின்றது. இதனை, “தெய்வத்தின் அருளால் வளம் பொங்கும் மண்” என்ற வரியின் மூலம் அறியலாம்.

கடம்பவன நாவலிலும் முளைக்கொட்டுத் திருவிழா நடைபெற்றது. “சாந்து பட்டரையும் திருநெல்வேலி பட்டல்களையும் வைத்து ஆடி முளைக்கொட்டு திருவிழாவையும் ஜாம் ஜாம் என்று நடத்திவிட்டார். பாலிகைகளில் நவதானியங்கள் விதைக்கப்படும். முதல் நாள் விழாவிலிருந்து பத்தாம் நாளில் மேளத் தாளத்துடன் குளத்திலிடும் விழா வரை வரிசையாக

நடந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் அம்பிகை ஒவ்வொரு வாகனத்தில் ஆடி வீதியில் வலம் வந்தாள். இது அவளுக்கு மட்டுமான விழா. சுந்தரேஸ்வரர் சன்னதிக்குள்ளே இருந்துவிட்டார். தாயின் ஆட்சி பரிபூரணமாக நடந்தது.” (கடம்பவனம், பக். 377) என்ற வரியின் மூலம் முளைகொட்டுத் திருவிழாவின் மூலம் சமுதாய பின்னணியை எடுத்துரைப்பதோடு பல மாற்றங்களையும் முன்னிறுத்தி பேசுகிறார்.

கள்ளழகர் திருவிழா

நூலாசிரியர் கடம்பவன புதினத்தில் அந்தக் காலத்தில் எதிரெதிரே இருந்த சைவ, வைணவ மதங்களின் இணைப்பை சித்திரத் திருவிழாவில் ஆற்றில் அழகர் இறங்கும் வைபவம் வாயிலாக குறிப்பிடுகிறார். இந்து மத வழிபாடுகள் இஸ்லாமிய மத சடங்குகள் போன்றிருந்தன என்றும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். கள்ளழகரின் தெய்வத்தை வரவேற்று வடகரையோடு திருப்பி அனுப்புகிற இந்த விழா ஏதோ ஒன்றின் அழுத்தமான எச்சமாக தெரிகிறது. தான் வருவதற்கு முன்னாலேயே தங்கை மீனாட்சி திருமணம் முடிந்த கோபத்தில் திரும்பி போவதாக ஐதீகம். ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வரிசைகளை பெற்றுக்கொண்டு ஊருக்குள் அவர்கள் வரக்கூடாது என்கிற ஒப்பந்தத்தின் வெளிப்பாடாக அது இருக்கலாம். வைணவ பெருமாலும் சைவ சிவனும் சமாதானமாகி போனதன் குறியீடாகவும் இருக்கலாம். அழகருக்கு சர்க்கரை நிரப்பிய செம்பில் தீபம் காட்டுவது பாத்தியா ஒதுவது போல் இருக்கிறது ஒன்றுபட்ட இந்து மதம் இஸ்லாமோடு ஒன்றுபட்டு நிற்கிறது. துலுக்க நாச்சியார் கதையும் இதற்கு வலுவூட்டுகிறது. மாலிக்காபூர் படையெடுப்பில் தோன்றிய சச்சரவை கடம்பவன மக்கள் என்றோ மறந்து விட்டார்கள் என்பதையும் இது சொல்லாமல் சொல்லுகிறது.

வைபவத் திருவிழா

அழகர் ஆற்றில் இறங்குவது இப்படி எந்த வகையில் பார்த்தாலும் இணக்கத்தின் சாட்சியாக சமரசத்தின் மாட்சியாக இருக்க இந்த வருஷம் அவர் சிவப்பு பட்டோடு வந்ததும் கஷ்டமாகத்தானிருந்தது. அவரவர் அவரவருக்குத் தோன்றியதை சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். வழிப்பாட்டின் மூலமாகவும் பண்டிகைகள் மூலமாகவும் மேல் சாதி-கீழ் சாதி என்ற பாகுபாடின்றி இறைவனை வழிப்பட்டதை நூலாசிரியர் தனது படைப்புக்களில் வலியுறுத்துகிறார். வைகை ஆற்றில் இறங்கும் வைபவத் திருவிழாவே குறிப்பிடுகிறார்

ஆயா வருக வையை நதி அடைய

சேவை செய்பவருக்கு

மாயப்பிறவி மாற்றி வைக்கும்

மணிவண்ணா வருக

கண்ணா வருக.

அழகர் வருகை பத்து பாடல் 12 என்று அழகர் வருகை பத்து நூலில் குறிப்பிட்டது போல நூலாசிரியரும் வைகை நதியையும் கள்ளழகரையும் வர்ணித்துள்ளார். கள்ளர் திருக்கோலத் தோற்றத்தினை பேராசிரியர் தொ. பரமசிவம் வெகு சிறப்பாக வர்ணிக்கிறார். “ஒரு கையில் வளைதடி எனப்படும் தோற்றமாகும்” இதனை அடியொற்றியே நூலாசிரியரும் அழகர் ஆற்றில் இறங்கும் விழாவை விவரிக்கிறார். பேராசிரியர் தொ. பரமசிவம் அவர்களும் அழகர் கோயில் பற்றி கூறும் போது,

இறைவன் இத் திருக்கோலம் பூணுவதற்கு காரணமாக இக்கோயிற் பிரமாணப் பணியாளர்கள் ஒரு கருத்தினை கூறுகின்றனர். நீ ‘ஒருவருக்கும் மெய்யனல்லை’ என்று பெரியாழ்வாரும் ‘வஞ்ச கள்வன் மாமாயன் என்று நம்மாழ்வாரும் இத்தலத்து இறைவனை பாடியிருக்கின்றனர். அப்பாசுரங்களின் பொருட்டாகவே அழகர் கள்ளர் வேடம் பூண்டு வருகிறார் என்பது அவர்களின் கருத்தாக்கும். (கடம்பவனம், பக். 68)

இதனையே அருணனும் கூறுகிறார்.

இக்கோவிலோடு தொடர்புள்ள நாட்டுப்புற மக்கள் அனைவரும் பிற்படுத்தப்பட்ட அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியாராகவே இருப்பதனை இக்கோயில் திருவிழாக்களை நேரில் காண்போர் எளிதில் உணர இயலும். ஆண்டாரின் சமயத்தார்களிலும் திருப்புவனம் சமயத்தாரைத் (நாயுடு) தவிர ஏனையோரனைவரும் கள்ளர், இடையர், பள்ளர்-பறையர் ஆகிய சாதியரே. கோயில் திருவிழாக்களை ஆய்வாளர் கூர்ந்து நோக்கிய போது குறிப்பாக கள்ளர், இடையர், பள்ளர், பறையர், வலையர் ஆகிய சாதியினர் இக்கோவிலோடு உறவு கொண்டிருப்பது தெரிய வந்தது.

நூலாசிரியரும் சித்திரைத் திருவிழா பற்றியும், இறைவன் கள்ளர் வேடத்தில் எழுந்தருள்வது பற்றியும், தன்னுடைய *கடம்பவனம்* நூலில் குறிப்பிடுகிறார். அழகர் கோவிலுக்கு செல்லும் தியாகுவும், ஈஸ்வரனும் அங்குள்ள கருப்பசாமி சன்னதிக்கு போவதையும், கருப்பசாமியை பற்றியும் அங்கு வழிபாடுவோரின் சாதிப் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார்.

அந்த பகுதியில் உள்ள கள்ளர்கள், பிள்ளைமார்களுக்கு கருப்புதான் குலதெய்வம். பிறந்ததிலிருந்தே அந்த பிணைப்பு உருவாகிவிடுகிறது. முதல் மொட்டை அவருக்குத்தான். காது குத்தல் அங்கேதான். நல்லது பொல்லாதது எதற்கும் உத்தரவு வாங்குவது கருப்பிடம்தான். உக்ரமாக சாமியாடிக் கொண்டு கயிற்றுச் சவுக்கால் தங்களை தாங்களே அடித்துக் கொள்வதைப் பார்க்கவே பயங்கரமாக இருக்கும். உள்ளே இருக்கும் வெறியோ உளைச்சலோ, அவ்வளவும் இங்கே கொட்டப்படும். அவ்வளவு அனலுக்கும் சந்தனக் கருப்பு உருகவில்லை. ஆண்டாண்டு காலமாய் அது தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. (*கடம்பவனம்*, பக். 229)

அண்ணன்மார் சாமி கதை என்ற கதைப்பாடல் மாயவன் கடல் கடைந்த போது கருப்பசாமி பிறந்ததாகக் கூறி கருப்பசாமியின் பிறப்பினைத் திருமாலோடு தொடர்பு படுத்துகிறது. மதுரை வட்டாரத்தில் காணப்பெறும் கருப்பசாமியின் சிலைகள் அனைத்தும் தென்கலை வைணவ திருநாமத்துடன் வைணவ சார்பு பெற்றிருப்பதும் இக்கருத்தினை வலியுறுத்துகின்றது. இதையொட்டியே கடம்பவனத்திலும் கருப்பசாமி என்னும் நாட்டுப்புற தெய்வத்தையும் அதை வழிபடும் பக்தர்களின் சாதி பிரிவுகளும் குறிப்பிடுகின்றன. அழகர் கோயிலின் உள்ளே பெருமாலும் வெளியே பதினெட்டாம்படி கருப்பசாமியும் இருந்ததாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ் ஆய்வாளர் பக்தவசலபதி நாட்டார் தெய்வங்களும் வழிபாட்டுக் குருக்களும் கூறுவது போல கடம்பவனம் புதினத்திலும் உயர்சாதியினரும் ஏனைய சாதியினரும் ஒன்று கூடி திருமாலை வழிபடுவதை காணமுடிகிறது.

சமத்துவ பார்வை

நூலாசிரியர் *கடம்பவனம்* புதினத்தில் பல சமயங்களில் சாதி சமய வேறுபாட்டையும் வருண பாகுபாட்டையும் எதிர்த்து குரல் கொடுக்கிறார். வள்ளலாரின் பாடலுக்கு மீனாட்சியம்மன் கோவிலில் பட்டாபிஷேகம் தினத்தன்று அம்பிகா ஆடினாள். சொல்லின் சக்தி முகத்தில் தெரிந்தது. முகமே சொல்லானது சொல்லை முகமானது. சப்தமே தேசஸ் ஆகிற அற்புதம் தான் பரதம் போலும். பாவனையில் மிகவும் தேறியிருந்தாள். கண்ணிகளுக்கு அடுத்து ஆடினாள்.

வெவ்வினைக்காடெலாம் வேரோடு வெந்தது

வெய்ய மாமாயை விரிவற்று நொந்தது

செவ்விய ஞானம் சிறப்புற வந்தது

சித்திகள் யாவையும் செய்திடத் தந்தது (*கடம்பவனம்*, பக். 400)

அனைவரும் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தார்கள். நாயுடுவின் முகத்தில் ஏக கம்பீரம். வெற்றி பெருமிதத்தை தனது முகத்தில் கொண்டு வந்து அந்த சபை முழுக்க நிரப்பினாள். மனம் முழுக்க நிரப்பினாள். “வெவ்வினைக்காடு வேரோடு வெந்தது” எனும் சொற்களுக்கு அவள் வதனம் காட்டிய ஜாடையில் அன்னக்குழி மண்டபம் சடசடவென்று சரிந்து விழுந்தது.

சாதி சமயச் சழக்கெலாம் அற்றது

சன்மார்க்க ஞான சபைநிலை பெற்றது

மேதியிற் சாகாத வித்தையைக் கற்றது

மெய்யருட் சோதி என் உள்ளத்தில் உற்றது

ஆஹா! வள்ளலார் மிகப்பெரிய ஞானி உத்தம ஞானி. சாகாத வித்தை எனப்பட்டது. சாதி சமயச் சழக்குகளிலிருந்து விடுபடுவது தானா? அது அவ்வளவு கஷ்டம் என்பதால்தான் அதை சாகா வித்தை என்றாரா?

அற்புதம் அற்புத மே-அருள்

அற்புதம் அற்புத மே”

முத்தாய்ப்பு வைத்து ஆடினாள் (கடம்பவனம், பக். 400)

வள்ளலாரின் சமரச சன்மார்க்க நெறியை நான்கு வருணத்தவரும் சமம் என்ற கருத்தை நூலாசிரியர் அழுத்தம் திருத்தமாக இக்காட்சியில் பதிவு செய்துள்ளார்.

முடிவுரை

அருணன் தன் புதினங்களில் வருணப் பாகுபாடு தவறு. சாதி சமய பேதம் இல்லை என்பதை வெகு அழுத்தமாக பதிவு செய்கிறார். அவரது கதை மாந்தர்கள் பல்வேறு விதமான சமூகப் பின்னணியில் இருந்து வந்தாலும் அவர்கள் மற்றவர்களை ஒற்றுமையுடனும், அக்கறையுடனும், மரியாதையுடனும், நடத்துவது புலப்படுகிறது. மதம் என்பது மனிதனைப் பிரிக்கக்கூடாது என்பது அருணன் புதினங்களில் அடித்தளமான கருத்தாகும். ஹரிஜன ஆலய பிரவேசத்தை வெகு விரிவாக காட்சிப்படுத்திய அருணன். இறைவன் முன் அனைவரும் சமம் என்ற கருத்தினை அழுத்தமாக பதிவு செய்கிறார்.

குறிப்புகள்

- [1] இராஜ் கௌதமன். கலித்தொகை-பரிபாடல் தொகுப்பு. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பதிப்பகம், 2020.
- [2] இரா. இளங்குமரன். மதுரைகாஞ்சி. புரட்சிக் கவிஞர் மன்றம் பதிப்பகம், மதுரை-2014.
- [3] புலியூர்க் கேசிகன். சிலப்பதிகார தெளிவுரை. கொற்றவை பதிப்பகம், 2014.
- [4] அருணன். கடம்பவனம். வசந்தம் வெளியீட்டகம், மதுரை, 2015.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையைத் திருத்திய முனைவர் த. செபுலோன் பிரபு துரை அவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றி.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆடிரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Worship in Kalithokai

A. Ananthi, Tamil Ph.D. Research Scholar, Reg.No. PHDTAM21P051, Jayaraj Annapackiam College for Women, Periyakulam, Affiliated to Mother Teresa Women's University, Kodaikanal, Tamil Nadu, India.

Dr. K. Sakaya Gracy, Assistant Professor of Tamil, Jayaraj Annapackiam College for Women, Periyakulam, Affiliated to Mother Teresa Women's University, Kodaikanal, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-5537-7378>

DOI: 10.5281/zenodo.19532831

Abstract

Literature performs the noble task of portraying the intricacies of human lifestyle, which is why it is hailed as the "mirror of time." In this regard, Sangam literature vividly illustrates the way of life of the ancient Tamils. These Sangam texts are traditionally classified into two categories: Akam and Puram. While Puram deals with the valour and external emotional states of the Tamils, Akam focuses on their internal life and the nuances of love. Among the Akam-based texts, Kalithogai holds a prominent position. It is celebrated by the epithet "Kattrarindhor Ethum Kali" (The Kali praised by the learned), signifying its intellectual and artistic depth. This work stands as a cultural treasure chest of the Tamils. Within Kalithogai, one finds significant references to deities such as Thirumal, Murugan, Krishna, and Balarama. Furthermore, it contains unique information not found in other contemporary texts, such as the worship of Kaman (the God of Love) and details regarding the six abodes (Arupadaiveedu) of Lord Murugan. The poets of this anthology have masterfully recorded their observations by associating these deities with specific bulls and flowers, seamlessly interweaving them with the domestic and social lives of the heroes and heroines. The primary objective of this research is to analyse and articulate these profound cultural and spiritual recordings as presented in the text.

Keywords: Kootruvan, Maya Kottai, Mayon, Kuravaikoothu.

References

- [1] Ilampooranar. *Tholkappiyam (Porulathikaram) Urai*. Saratha Pathippagam, Chennai.
- [2] Annamalai, Suba. *Kalithogai*. Kovilur Matalayam, Kovilur.
- [3] Ilankumaran, Ra. *Purananooru*. Kovilur Matalayam, Kovilur.
- [4] Sarangapani, Ra. *Paripadal*. Kovilur Matalayam, Kovilur.
- [5] Saradambal, Se. *Sangach Sevvial*. Meenakshi Puthaga Nilayam, Madurai, 1993.
- [6] Aranga Subbaiya. *Ilakkiyath Thiranaivu Kolgaigal, Isangal, Kotpadugal*. Paavai Publications, 2007.
- [7] Gopalakrishnamachariyar, Vai. Mu. *Kambaramayanam*. New Century Book House (P) Ltd., Chennai, 600098.
- [8] Subramanian, Sa. Ve. *Silappathikaram*. Ganga Puthaga Nilayam, Chennai, 600017.
- [9] Anandan, Su. *Tamil Ilakkiya Varalaru*. Kanmani Pathippagam, Tiruchchi, 2002.
- [10] Rasagopalan, Ra. *Ilakkiya Vanappugal*. Paari Nilayam, Chennai, 1987.
- [11] Gurusamy, Ma. Ra. Po. *Sanga Kalam*. Mercury Book Company, Coimbatore, 1967.
- [12] Seyaraman, Na. *Arangeriya Aayvugal*. Varppar Print, Esakki Art Printers, Chennai.
- [13] Seberathinam, Aa. *Ilakkiya Oli*. Hilaal Press, Tirunelveli.

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 1, November 2025

E-ISSN: 2583-0880

- [14] Venkatasamy Nattar, Na. Mu. *Kalithogai Maanbu: Katturai Thirattu* – 2. Nattar Pathippagam, Chennai, 1949.
- [15] *Onpathaavathu Karutharangku Aayvukovai*, Vol. 1. Madurai Kamaraj University, Department of Tamil, 1977.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) International License.

கலித்தொகையில் வழிபாடு

ஆ. ஆனந்தி, தமிழ் முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், பதிவுஎண்: PHDTAM21P051, ஜெயராஜ் அன்னபாக்கியம் மகளிர் கல்லூரி, பெரியகுளம், அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது, கொடைக்கானல், தமிழ்நாடு, இந்தியா.
முனைவர் க. சகாய கிரேஸி, உதவிப் பேராசிரியர், முதுகலைத் தமிழ் உயராய்வு மையம், ஜெயராஜ் அன்னபாக்கியம் மகளிர் கல்லூரி, பெரியகுளம், அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது, கொடைக்கானல், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-5537-7378>

DOI: 10.5281/zenodo.19532831

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மனிதனுடைய வாழ்க்கை முறையை படம் பிடித்துக் காட்டும் சிறந்த பணியை இலக்கியங்கள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. ஆகவே தான் இலக்கியத்தை காலக் கண்ணாடி என்று கூறுகின்றனர். இவ்வகையில் சங்க இலக்கியங்கள் பண்டைய தமிழர்களின் வாழ்வு முறையை எடுத்துரைக்கின்றன. சங்க நூல்களை அகம், புறம் என இரண்டாகப் பிரிப்பர். தமிழனின் வீரம் சார்ந்த உணர்வு நிலையினை புறம் என்றும், காதல் சார்ந்த வாழ்வு முறையை அகம் என்றும் பிரிப்பர். அவ் அகம் சார்ந்த நூல்களுள் கலித்தொகையும் ஒன்று. “கற்றறிந்தோர் ஏத்தும் கலி” எனப் போற்றப்படும் தன்மையது. இந்நூல் தமிழரின் பண்பாட்டுப் பெட்டகமாகத் திகழ்கிறது. கலித்தொகை நூலில் திருமால், முருகன், கண்ணன், பலராமன் முதலிய கடவுள்களைப் பற்றியச் செய்திகளும், பிற நூல்களில் கூறப்படாத காமன் வழிபாடு, முருகனின் அறுபடை வீடுகள் குறித்த தகவல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. தெய்வங்களை காளைகள் மற்றும் மலர்களுடனும், தலைவன் தலைவியருடைய வாழ்வியல் முறைகளோடும் எடுத்துக் கூறும் தன்மையை புலவர்கள் தங்களுடைய பாடல்களில் கருத்துப் பதிவுகளாக வெளிப்படுத்தி உள்ளனர். இதனை எடுத்து கூறுவதே இவ்வாய்வின் பொருண்மையாகும்.

குறிப்புச்சொற்கள்: கூற்றுவன், மாயக்கோட்டை, மாயோன், குரவைக்கூத்து.

முன்னுரை

கலித்தொகையில் சிவன், திருமால், முருகன், கொற்றவை, காமன் மற்றும் கூற்றுவனைப் பற்றியச் செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. சிவபெருமான் திரிபுரம் எரித்த செயல், கூற்றுவனைக் கொல்லல், சிவன் நஞ்சுண்டல், திருமால் பாற் கடலில் துயில் கொண்ட செய்தி போன்றவற்றை புலவர் தம் பாடலில் எடுத்தாண்டுள்ளார். இவை தவிர்த்து காட்டில் வழிபாடும் பெண் தெய்வமாகக் கொற்றவை குறிப்பிடப்படுகின்றன. காமன் காதலர்களுக்குத் தரும் காம வேதனை மற்றும் கூற்றுவன் மூலம் காமனை தண்டிக்கும் செய்தி, பிரம்மன் மற்றும் தெட்சிணா மூர்த்தி பற்றிய தகவல்களை கருத்துப்பதிவுகளாக புலவர்கள் கூறியுள்ளனர். இதனை ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சிவபெருமான்

அகநானூறு, புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை ஆகிய நூல்களிலுள்ள கடவுள் வாழ்த்து சிவனையே சிறப்பித்துப் பேசுகின்றது. இக்கருத்தின் மூலம் சங்ககால மக்கள் சிவனை வணங்கிய தன்மை அறியப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான கலித்தொகையில் சிவனைப் பற்றிய புராணச் செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன. சிவன் முப்புரம் எரித்த செய்தி, கூற்றுவனைத் தனது கால் நகத்தினாலேயே பிளந்து கொன்றச் செய்தி.

சிவன் முக்கண் கொண்டவர் என்பதும், நஞ்சுண்ட செய்தியையும் புலவர்கள் தம்முடைய பாடல்களில் கருத்துப்பதிவு செய்துள்ளனர்.

கலித்தொகையில் முதல் பாடல் சிவனைப் பற்றியே குறிப்பிடுகிறது. இதில் சிவன் அந்தணர்களுக்கு ஞானத்தை வழங்கிய செய்தியும், முப்புரம் எரித்த செய்தியும், கங்கையைத் தலையில் சூடிய செய்தியும் கூறப்படுகின்றன. இவை தவிர, சிவன் 'கொடு கொட்டி' என்னும் ஆடலை ஆடிய செய்தியும், மேலும் அவன் இறந்தோர்களின் சாம்பலை உடலில் பூசி, பாண்டரங்கம் என்னும் கூத்தினை ஆடிய செய்தியும், புலித்தோலை இடையில் கட்டிக் கொண்டு, கொன்றை மாலை அணிந்து பிரம்மனது தலையோட்டைக் கையில் ஏந்தி 'கபாலம்' என்னும் ஆடல் ஆடிய செய்தியையும் புலவர் கருத்துப்பதிவுகளாக பாடலில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதனை,

**ஆறுஅறி அந்தணர்க்கு அருமறை பலபகர்ந்து,
தேறுநீர் சடைக்கரந்து, திரிபுரம் தீமடுத்துக்
கொலைஉழுவைத் தோல்அசைஇக், கொன்றைத்தார் கவல்புரளத்
தலைஅங்கைக் கொண்டுநீ காபாலம் ஆடுங்கால் (கலித், 1: 1-12)**

என்ற பாடலின் வழியாக அறிய முடிகின்றது.

சிவன் கூற்றுவனைக் கொல்லல்

மிருகண்டு முனிவர் தம்முடைய மனைவி மருத்துவதிக்குக் குழந்தை இல்லாத காரணத்தால் காசியடைந்து சிவபெருமானைக் குறித்துத் தவஞ் செய்தான். சிவன் தந்த வரத்தினால் முனிவன் பதினாறு வயதே வாழக் கூடிய மார்க்கண்டேயனைப் பெற்றான். மகன் வளர்ந்து ஆளான பின் அவனுடைய மரணத்தைக் குறித்து முனிவன் வருத்தம் கொள்ள, அதன் பொருட்டு மார்க்கண்டேயன் சிவனை நோக்கித் தவம் செய்தான். அதன் பயனையும் பெற்றான். பதினாறு வருடம் கழித்து எமன் மார்க்கண்டேயனின் உயிரைப் பறிக்க வருகையில், சிவன் அக்கால தேவனை எதிர்கொண்டு மார்க்கண்டேயனைக் காப்பாற்றினான்.

ஏறு தழுவும் வீரனுடன் சிவன் ஒப்பிடப்படுகிறார். இளைஞன் ஏறு தழுவும் களத்தில் நிற்க, அப்போது ஒரு காளை அவனை நோக்கி ஓடி வருகிறது. வீரன் அந்த ஏற்றை அடக்கிப் பெருமிதத்துடன் நிற்கிறான். இவனுடைய தோற்றம் மார்க்கண்டேயனின் உயிரைக் கவர வந்த காலதேவனின் நெஞ்சத்தைத் தனது கால் நகத்தினாலேயே பிளந்துக் கொன்ற சிவபெருமானின் தோற்றம் போன்று காட்சியளிக்கிறது. இக்கருத்தினை,

**ஏற்றுஎருமை நெஞ்சம் வடிம்பின் இடந்திட்டுச்
சீற்றமொடு ஆருயிர் கொண்ட ஞான்று இன்னன்கொல்!
கூற்றுஎன உட்கிற்று என் நெஞ்சு (கலித், 103: 43-45)**

என்பதன் மூலம் புலவர் கருத்துப்பதிவாக்கம் செய்துள்ளார். இதனை,

**கறுக்கும் வெஞ்சினக் காலன்தன் காலமும் காலால்
அறுக்கும் புங்கவன் ஆண்டபேர் ஆடகத் தனிவில் (கம்ப.நட்.கோ.பட.80)**

என்ற கம்பராமாயண பாடலில் கூற்றுவனைச் சிவன் காலால் உதைத்த செய்தி இடம்பெறுகிறது.

சிவபெருமான் நஞ்சுண்ட பதிவு

சிவபெருமான் முப்புரத்தை எரிக்கும் போது எழுந்த தீயைப் போன்று சூரியனின் கதிர்கள் சுட்டெரிக்கின்றன. அதனால் மூங்கில்கள் தீப்பற்றி எரிகின்றன. இக்கொடுமையான பாலை வழியிலே தலைவன் பொருள் தேடச் செல்லுகிறான்.

தலைவன் பிரிவால் வருந்திய தலைவிக்கு உடல் முழுவதும் பசலை பாய்கிறது. கங்கை ஆற்றைத் தனது சடை முடியில் அடக்கிய சிவபெருமான் தேவர்களும், அசுரர்களும் இணைந்து

சாவா மருந்தான அமிருதத்தைப் பெறுமாறு மந்தர மலையை மத்தாக நாட்டி வாசுகி நாகத்தைக் கடை கயிறாகப் பூட்டிச் சந்திரனை அடை தூணாக நிறுத்திப் பாற்கடலைக் கடைந்தனர். அப்போது, அக்கடலிலிருந்து முதலில் நஞ்சு வெளி வந்தது. அந்நஞ்சை சிவபெருமான் உண்டு, அது அவரின் கழுத்து வரை சென்று பாய்ந்தது. அது போன்றே தலைவிக்குப் பசலை நோய் பாய்ந்தது.

அயம்திகழ் நறுங்கொன்றை அலங்கல்அம், தெரியலான்
இயங்குஎயில் எயப்பிறந்த எரிபோல எவ்வாயும்
கனைகதிர் தெறுதலின் கடுத்து எழுந்த காம்புத் தீ
மலைபரந்து தலைக்கொண்டு, முழங்கிய முழங்கு அழல்
மயங்கு அதர் மறுகலின் மலைதலைக் கொண்டென
விசும்புற நிவந்து அழலும் விலங்குஅரு வெஞ்சுரம்
இறந்துதாம் எண்ணிய எய்நுதல் வேட்கையால்
அறம்துறந்து. ஆயிழாய்! ஆக்கத்தின் பிரிந்தவர்
பிறங்குநீர் சடைக்கரந்தான் அணியன்ன நின்நிறம் (கலித், 2: 1-9)

என்ற இப்பாடலில் தலைவியின் பசலை நோய்க்கு சிவபெருமான் நஞ்சுண்ட கருத்துப்பதிவை புலவர் எடுத்தாண்டுள்ளார். அக்கருத்தினைக், “கறை மிடற்று அண்ணல் காமர் சென்னிப்” (புறம், 55: 4) என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் அடி வாயிலாகவும் அறிய முடிகிறது.

சிவன் முப்புரத்தை எரித்தல்

பிரம்மன் தந்த வரத்தினால் தாரகாசுரனது புதல்வர்களான வித்யுந்மாலி, தாரகாஷன், கமலாகஷன் என்ற மூவரும் பறக்கும் தன்மையுடைய பட்டணங்களைப் பெற்றனர். இதன் மூலம் நினைத்த நேரத்தில் நினைத்த இடத்திற்குப் பறந்துச் சென்று அவ்விடங்களை நாசமாக்கினர். இதனால் வேதனைக் கொண்ட தேவர்கள் சிவனை வேண்டிக் கொள்ள, அவன் புன்சிரிப்புடன் அம்மூன்று மாயக் கோட்டைகளையும் எரித்தான்.

பொருளுக்காகத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்துச் செல்கிறான். தலைவன் பொருள் தேடிச் செல்லும் பாதை கொடிய வெப்பமாக உள்ளது. இந்திகழ்விற்கு சிவன் முப்புரம் எரித்த செய்தியை புலவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

சிவனின் சினத்தில் கோட்டை இடிந்து விழுந்தது போன்று, சூரியனின் வெம்மையால் மலை இரண்டாகப் பிளந்து உடைகிறது. இக்கொடிய பாதை வழியாகத் தலைவன் பொருள்தேடிச் செல்கிறான்.

அடங்காதார் மிடல்சாய அமரர்வந்து இரத்தலின்
மடங்கல்போல் சினைஇ மாயம்செய் அவுணரைக்
கடந்துஅடு முன்பொடு முக்கண்ணான் மூஎயிறும்
உடன்றக்கால் முகம்போல ஒண்கதிர் தெறுதலின்
சீருஅருங் கணிச்சியோன் சினவலின், அவ்எயில்
ஏறுபெற்று உதிர்வனபோல் வரைபிளந்து (கலித், 2: 2-7)

என்ற பாடலின் வழியாக சிவன் முப்புரம் எரித்த தன்மையை புலவர் கருத்துப் பதிவாக்கி உள்ளார். இக்கருத்தை புறநானூறு பாடலும் எடுத்துரைக்கின்றது.

ஒங்கு மலைப் பெருவில் பாம்பு ஞாண் கொளீஇ,
ஒரு கணை கொண்டு மூஎயில் உடற்றி,
பெரு விறல் அமரார்க்கு வென்றி தந்த (புறம், 55: 1-3)

என்ற பாடலின் வழி சிவன் முப்புரம் எரித்த செய்தியை அறிந்துக் கொள்ள முடிகின்றது. திருமால் பற்றிய பதிவுகள்

தொல்காப்பியர் காலத்தில் திருமால் முதன்மை (முல்லை) கடவுளாகப் போற்றப்பட்டுள்ளார். அதனை, “மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்” (தொல். 5: 1) எனும் வரிகளால் அறிய முடிகின்றது. இதனையே, “மூவுரு வாகிய தலைபிரி யொருவனை” (பரி - 13) என்ற பரிபாடல் அடியும் குறிக்கிறது.

திருமால் பாற்கடலில் துயில் கொள்ளல்

தோழி தலைவியை நோக்கிக் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைகிறது. பகைவர் நாட்டினை வெற்றி பெற்று, சிறப்பாக ஆட்சி செலுத்தும் பாண்டிய மன்னன் நெடுங்காலம் வாழ பாற்கடலில் துயில் கொண்டிருக்கும் திருமாலை வேண்டுவோம் வா! எனத் தலைவியைத் தோழி அழைக்கிறாள். இக்கருத்தினைப்,

பாடு இமிழ் பரப்பகத்து அரவணை அசைஇய
ஆடுகொள் நேமியாற் பரவுதும், நாடுகொண்டு
இன்னிசை முரசின் பொருப்பன் மன்னி,
அமைவரல் அருவி ஆர்க்கும்

இமையத்து உம்பரும் விளங்குக எனவே (கலித், 105: 71-75)

என்ற பாடலின் வழியாகவும், “தன்னுரு வறமும் பாற்கட னப்பண்” (பரி - 13) என்ற பாடலின் வாயிலாகவும் திருமால் பாற்கடலில் துயின்ற செய்தியை புலவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

திருமால் மூவடியால் உலகை அளத்தல்

திருமால் தவம் செய்து கொண்டிருந்த அக்காலத்தில் மகாபலி என்பவன் தன் தவவலிமையால் விண்ணையும், மண்ணையும் பெற்றான். அவன் தன்னுடைய வேள்வியில் பிராமணர்களுக்கு மட்டும் தானம் செய்யப் போவதாக இசைந்தான். இதனால் தேவர்கள் திருமாலிடம் முறையிட, அவர்களின் குறையை நீக்க திருமால் இசைந்தார். அந்தணர் உருக் கொண்டு திருமால் மகாபலி முன்வர, அவர் கேட்பதைச் செய்வதாக மகாபலி உறுதி கூறினான். திருமால் மூன்றடி நிலம் கேட்க, அதற்குச் சம்மதித்து மகாபலி தாரை வார்த்துக் கொடுத்தான். திருமால் பேருருவம் கொண்டு விண்ணையும் மண்ணையும் தன் ஈரடியால் அளக்க, மூன்றாவது அடியை மகாபலியின் தலை மீது வைக்க அவன் பாதாளத்தில் விழுந்தான்.

திருமால் தன் மூவடியால் உலகை அளந்தவன் என்பதும், இவனின் தமையன் பலராமன் என்ற செய்தியும் இதில் கருத்துப்பதிவுகளாக இடம்பெற்றுள்ளன.

ஞாலம் மூன்று அடித்தாய முதல்வற்கு முதுமுறைப்
பாலன்ன மேனியான் அணிபெறத் தைஇய
நீலநீர் உடைபோலத் தகைபெற்ற வெண்திரை
வால்எக்கர் வாய்குழும் வயங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப (கலித், 124:1- 4)

என்ற பாடலால் திருமால் உலகை அளந்த செய்தியையும், திருமாலின் தமையனான பலராமன் அணிந்த ஆடை மணலைக் கடந்து செல்லும் அலை நீருக்கு உவமையாகக் கூறப்படுவதையும் அறிய முடிகிறது.

மூவுலகம் ஈர்அடியான் முறைநிரம்பா வகைமுடியத்
தாவிய சேவடி (சிலம், ஆய். குர. 35 வரி)

என்ற சிலம்பின் வாயிலாகத் திருமால் மூவடியால் உலகை அளந்த செய்தி குறிப்பிடப்படுகிறது. இக்கருத்தினை,

நின்ற தாண் மண்ணெலா நிரப்பி யப்புறம்
சென்றுபா விற்றிலை சிறிது பாரெனா
ஒன்றவா கைமெலா மொடுக்கி யும்பரை
வென்றதாண் மீண்டது வெளிபெ றாமையே (கம்ப, வேள். பட. 36)

என்ற கம்பராமாயண பாடல் வழியாகவும் இக்கருத்துப் பதிவை அறிய முடிகிறது.

முருகன்

கலித்தொகையில் சிவபெருமானின் செல்வனான முருகனைப் பற்றிய புராணச் செய்திகள் இடம்பெறுகின்றது. முருகன் சூரபதுமனை வதைத்த செய்தி, சங்க கால மகளிர் மலைத் தெய்வமான முருகனைத் தொழுத செய்தி போன்றவை இதில் அடங்கியுள்ளன. முருகனுடைய ஆற்றல், வீரம், சினம் முதலிய பண்புகள் மனிதனுடனும், காளைகளுடனும் ஒப்புமைபடுத்திக் கூறப்படுகின்றன.

முருகனைத் தொழுதல்

தோழி தலைவியை நோக்கி. தலைவன் நின்னை விரைவில் வந்து சேர்வான் என்றும், தங்கள் இருவருக்கும் திருமணம் இனிதாக நடக்க. மலைத் தெய்வமாகிய முருகனை வணங்கி குரவைக் கூத்தினை ஆட வரும்படி அழைக்கிறான். இதனை,

வரை உறை தெய்வம் உவப்ப உவந்து

குரவை தழீஇயாம் ஆடக் குரவையுள் (கலித், 39: 27-28)

என்பதன் வாயிலாகவும்,

கெழீஇக் கேளிர் சுற்ற நின்னை

எழீஇப் பாடும் பாட்டமர்ந் தோயே (பரி - 14)

என்ற பாடல்கள் தலைவன் தன்னை விட்டு நீங்காமல் இருப்பதற்காகத் தலைவி முருகனை வணங்கிக் குரவைக் கூத்தினை ஆடுவதையும் அங்ஙனம் துன்பத்தை நீக்கும் மலைத் தெய்வமான முருகனை மலைவாழ் மகளிர் வணங்கியச் செய்தியை புலவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

முருகன் சூரபதுமனை வதைத்தல்

திருப்பரங்குன்றத்தில் நின்னோடு காமத்தைக் கொண்ட பரத்தையைக் கண்டாயோ? எனத் தலைவனிடம் தலைவி ஊடல் கொள்ளும் போது சிறந்த தவத்தைச் செய்தவனும், குதிரை முகமும், மனித உடலும் ஆகிய இரண்டும் இணைந்த உருவம் கொண்டவனான சூரபதுமனை முருகப்பெருமான் வதைத்ததாகக் கூறுகிறார். இதனை,

சூர்கொன்ற செவ்வேலாற் பாடிப் பலநாளும்

ஆராக் கனைகாமம் - குன்றத்து நின்னோடு (கலித், 93: 26-27)

என்னும் பாடல் வழி புலவர் கருத்துப்பதிவு செய்துள்ளார். குறித்த நேரத்தில் வருவதாகச் சொல்லிச் சென்ற தலைவன் காலம் கடந்தும் திரும்பி வரவில்லை. இதனால் தலைவி துயர் கொண்டாள். தோழி அவளை ஆற்றுப்படுத்தும் விதமாகச் சூரபதுமனைக் கொன்ற முருகப்பெருமான் வீற்றிருக்கும் திருப்பரங்குன்றத்தில் மகளிரோடு விளையாடும் விளையாட்டைத் தலைவன் விரும்புவாரோ? விரும்பினால் திரும்பி வருவாரா எனத் தலைவியை நோக்கித் தோழி கூறுகிறார். இங்கு மகளிர் என்பது பரத்தையரைக் குறித்து நிற்கிறது. இதனை,

ஒன்னாதார்க் கடந்துஅடுஉம் உரவுநீர் மாகொன்ற

வென்வேலான் குன்றின்மேல் விளையாட்டும் விரும்பார் கொல். (கலித், 27:15-16)

என்னும் பாடல் வழியாக புலவர் கருத்துப்பதிவு செய்துள்ளார். இக்கருத்தினை,

...போர் மலிந்து

சூர்முருங் கறுத்த சுடர்ப்படை யோயே (பரி,14)

என்ற பரிபாடலின் வாயிலாகவும் அறிய முடிகின்றது.

சிறுவனுடன் முருகனை ஒப்பிடல்

சிறுவன் மழலை மொழி பேச, அவனுடைய மார்பில் எச்சில் விழுந்து நனைகிறது.

இத்தகைய சிறுவன் சிறுதேர் உருட்டிக் கொண்டு வருவதைப் பார்த்தால் சிவபெருமானின் மகனான முருகப் பெருமான் போன்று தோற்றமளிக்கிறது.

**மையற விளங்கிய மணிமருள் அவ்வாய்தன்
மெய்பெறா மழலையின் விளங்குபூண் நனைத்தரப்
...ஆலமர் செல்வன் அணிசால் பெருவிறல்
போல வரும்என் உயிர் (கலித், 81)**

என்ற பாடலில் பால் குடிக்கும் பாலகனுடன் முருகப்பெருமான் ஒப்பிடப்படுகிறான்.

காமன்

சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான கலித்தொகையில் மட்டுமே மன் மதனைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. தலைவன், தலைவி இருவருக்கும் காமன் தரும் காம வேதனைகளைப் பற்றிய கருத்துப் பதிவுகளும், காமன் விழா பற்றிய குறிப்பும், காமனின் இளவல் மற்றும் அவருடைய மீன் சின்னம் பற்றிய பதிவுகளும் இதில் இடம்பெறுகின்றன.

காமன் விழா

காமன் விழா இளவேனில் காலத்தில், காமக் கிழத்தியருடன் புனலாடும் மகிழ்வோடு ஆடவர்க்கு அமைந்தது. தம் பிரிந்த தலைவியர் தம்முடன் நீராடி மகிழ்வோ, தம் விருப்பிற்குகந்த பரத்தையருடன் நீராடி மகிழ்வோ, எங்கிருந்தாலும் தம் தலைவர் திரும்பி வருவார் என எதிர்நோக்கி இருக்கும் வகையில் காமன் விழா அமைந்தது.

...உயர்ந்தவன் விழவினுள்

விறல்இழை யவரொடு விளையாடு வான்மண்ணோ (கலித், 30: 13-14)

என்ற பாடல் தலைவி தலைவனை எதிர்நோக்கிக் காத்திருப்பதாக அமைகிறது. “வில்லவன் விழவினுள் விளையாடும் பொழுதன்றோ? (கலித், 35: 14) என்ற இப்பாடலில் தலைவன், தலைவி இருவரும் இணைந்து இளவேனிற் காலத்தில் காமன் விழா கொண்டாடிய செய்தி குறிப்பிடப்படுகிறது. இன்றும் காமன் பண்டிகை கொண்டாடப் பெற்று வருகிறது. “வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இளவேனில் காலமான பங்குனி மாதத்தில் நிறைமதி நாளில், ‘காமன் கூத்து’ இன்றும் நிகழ்கிறது. இவ்வாறு காம வேள் வணக்கம் தமிழகத்தே பல்வேறு காலங்களில் பல நிலைகளில் செய்யப் பெற்று வந்துள்ளமை அறியலாம்” இச் செய்தி மூலம் காமன் விழா இன்றும் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

காமனின் சின்னம்

பரத்தையர் சேரியில் தங்கி இருக்கும் தலைவன் தலைவியைக் காண அவள் குடியிருக்கும் தெருவிற்குத் தமது தேரினைச் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறான். அப்போது தெருவில் தன் மகன் விளையாடுவதைக் கண்ட தலைவன் அவனுக்குத் தன் கையில் அணிந்திருந்த மோதிரத்தை அணிவிக்கிறான்.

இதனைக் கண்ட தலைவி மகனை கண்டிக்கிறாள். தலைவனின் மோதிர வடிவை மன்மதனின் சின்னமான மீனுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறாள் தலைவி. தலைவனின் மோதிரம் சுறா மீனின் வடிவழகைக் கொண்டிருக்கிறது என்கிறாள் தலைவி.

சுறாஏறு எழுதிய மோதிரம் தொட்டாள்

குறிமறிந்தேன்; காமன் கொடி எழுதி என்றும் (கலித், 84: 23-24)

என்ற இப்பாடலில் தலைவனின் மோதிரத்திற்கு உவமையாக மன்மதனின் மீன் சின்னம் குறிப்பிடப்படுவதை புலவர் கருத்துப்பதிவு செய்துள்ளார்.

காமன் தரும் காதல் வேதனை

தலைவன் தலைவியை நோக்கிக் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. பின்புறம், தோள், கண் என்ற மூன்று உறுப்புக்கள் பெரியவனாகவும் நெற்றி, பாதம், இடை என்ற மூன்று

உறுப்புக்கள் சிறியவையாகவும் பெற்று, உன்னை காண்பவர் மீது மன்மதன் தன்னுடைய மலரம்புகளை எரிகிறான் எனத் தலைவியினால் பாதிக்கப்பட்ட தலைவன் அவளுடைய (தலைவி) அழகு தனக்கு காமத்தையும், கவலையையும் தருகிறது என்கிறான்.

இகல்வேந்தன் சேனை இறுத்தவாய் போல

அகல் அல்கல்தோள் கண்ண மூவழிப் பெருகி,

நுதல்அடி நுசுப்புளன மூவழிச் சிறுகிக்

கவலையால் காமனும் படைவிடு வனப்பினோடு (கலித், 108: 1-4)

என்ற பாடலில் தலைவியின் அழகு தனக்குக் காமத்தை மிகுவிக்கிறது என்கிறான் தலைவன்.

கொற்றவை

காட்டில் வழிபடும் தெய்வமாக தன்னை வணங்கியவர்களுக்கு வலிமை தரும் தெய்வமாக, அணங்காக நின்று தன்னை வழிபடுவோர்க்கே துன்பம் தரும் தெய்வமாகக் கலித்தொகை பாடல்களில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது கொற்றவை தெய்வம்.

அணங்காக நின்று கொற்றவை துன்புறுத்தல்

வலிமை தரும் என்று நம்பி வழிபட்ட கடவுள் தன்னை வேண்டுவோர்க்கு மிக்க துன்பத்தை உண்டாக்கும்.அதுபோலத் தலைவனை நம்பிய தலைவியைக் கவலை அடையச் செய்யவும், ஊரார் பழிதூற்றும் அளவு செய்தலும் மிகக் கொடிதாகும்.இதனை,

வழிபட்ட தெய்வம்தான் வலியெனச் சார்ந்தார்கண்

கழியும்நோய் கைம்மிக அணங்காகி யதுபோலப்

பழிபரந்து அலர்தூற்ற, என் தோழி

அழிபடர் அலைப்ப அகறலோ கொடிதே (கலித், 132: 21-24)

என்னும் பாடலின் வாயிலாக அணங்காக நின்று துன்புறுத்தும் தெய்வமாக கொற்றவை இருப்பதை புலவர் கருத்துப்பதிவு செய்துள்ளார்.

மற்றுமொரு பாடலில் தலைவி தன் நெஞ்சிற்குள்ளே தலைவனுடன் ஊடல் கொண்டு பேசுகிறாள். கொற்றவை தெய்வத்துக்குத் தெரியாதவை இருக்கும் என்று எண்ணி, பேய் மகள் விடுகதைக் கேட்டது போன்று எனக்குத் தெரியாதவை இருக்கும் என்று எண்ணி எதையும் மறைத்துப் பேசாதே எனத் தலைவனை நோக்கி தலைவி கூறுவதாக அமைந்த,

பெருங்காட்டுக் கொற்றறிக்குப் போய்நொடித் தாங்கு

வருந்தல்நின் வஞ்சம் உரைத்து (கலித், 89:7-8)

இப்பாடலில் தலைவிக்கு உவமையாக கொற்றவை தெய்வம் கூறப்படுகிறாள். சங்க இலக்கியத்தில் காட்டில் உறையும் இத்தெய்வத்தை வணங்காவிடில் தம்மை அணங்காக நின்று துன்புறுத்தும் என்று நம்பினர். இங்ஙனம் காட்டில் உறையும் தெய்வமாகக் கொற்றவை குறிப்பிடப்படுகிறாள்.

கூற்றுவன்

எமனின் உருவ அமைப்பு, வீரம் போன்றவற்றைத் தலைவன், தலைவியருடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுகின்ற தன்மையை கலித்தொகை பாடலில் காண முடிகிறது.

எமனின் வீரம்

எமனே நேரில் போரிட வந்தாலும், அவனிடம் தோல்வியடையாதவன் தலைவன். அத்தகைய அஞ்சாமையும், வீர உணர்வும் பெற்றவன் எனத் தலைவி கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

கூற்றம் வரினும் தொலையான்தான் நாட்டார்க்குத்

தோற்றவை நாணாதோன் குன்று (புறம், 43: 10-11)

என்ற இப்பாடலில் தலைவனுக்கு உவமையாக கூற்றுவன் காட்டப்படும் செய்தியை புலவர் கருத்துப்பதிவு செய்துள்ளார்.

எமனின் உருவ அமைப்பு

உயிர்களைக் கொண்டு போக வந்த கூற்றுவன் பேருருவத்துடன் தோன்றி பெருநகை கொண்டான். எமனின் உருவ அமைப்பு போன்று தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியருக்கு அச்சம் தரும் வகையில் மாலை நேரம் தோன்றியது.

நால்திசையும் நடுக்குறா உம் மடங்கற் காலைக்

கூற்றுநக் கதுபோலும் உட்கருவரு கடுமாலை (கலித், 120: 8-9)

என்ற இப்பாடலில் மாலை நேரத்துக்கு காலதேவனை உவமையாகக் கருத்துப்பதிவு செய்துள்ளார்.

தலைவன் தனக்குத் தானே கூறிக் கொள்வதாக இப்பாடல் அமைகிறது. தலைவியின் அழகைக் கூறும் தலைவன் எமன் தான் இவன் உருவத்தில் வந்து தன்னைக் கொல்ல வந்திருக்கானோ? என்கிறான்.

உறுப்பெலாம் கொண்டுஇயற்றி யான்கொல்? வெறுப்பினால்

வேண்டுருவம் கொண்டதுஓர் கூற்றங்கொல் (கலித், 56: 8-9)

என்ற இப்பாடலில் தலைவியின் உருவ அமைப்பிற்கு கூற்றுவன் உவமையாகக் கையாளப்படுகிறான்.

காமன்தரும் வேதனையைத் தலைவி கூற்றுவனிடம் முறையிடல்

காமன் தனக்குச் செய்யும் கொடுமைகளைத் தலைவி கூற்றுவனிடம் கூறி, அவனுக்கு கூற்றுவன் சரியான தண்டனையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறாள். பின் காமன் தான் வழிபடும் தெய்வம் ஆகையால், அவனைத் தண்டிக்க வேண்டாம் என்கிறாள். உயிர்களுக்கு வாழ்நாளைச் சரியாக முடித்து வைக்கும் கால தேவனே, தலைவனைப் பிரிந்து பசலையால் வாடும் என்னைக் கொல்வதற்கும் நீ அனுப்பிய மாலை வந்தது. ஆதலால் காமன் மீது கொண்ட சினம் தவிர் எனத் தலைவி எமனை நோக்கிக் கூறுகிறாள்.

பறாஅப் பருந்தின்கண் பற்றிப் புணர்ந்தான்

கறாஅ எருமைய காடிற்றந்தான் கொல்லோ?

உறாஅத் தகைசெய்து இவ்ஊருள்ளான் கொல்லோ?

செறாஅது, ஊனாயின் கொள்வேன் அவனைப்

பெறா அதுயான் நோவேன், அவனை ஏற்காட்டி

கறாஅக் கொடியான் கொடுமையை நீயும்

உறாஅ அரைசநின் ஓலைக்கண் கொண்மீ!

மறாஅ அரைசநின் மாலையும் வந்தன்று

அறாஅ தணிக இந்நோய் (கலித், 147: 37-45)

என்னும் இப்பாடலில் முதலில் காமனை தண்டிக்கச் சொன்னத் தலைவியே பின்னே கூற்றுவனிடம் மன்னிக்கச் சொல்லும் கருத்துப் பதிவை புலவர் கையாளுகிறார்.

தெய்வங்களைக் காளைகளுடன் ஒப்பிடல்

தெய்வங்களைக் காளைகளுக்கு இணையாக இணைத்துப் பேசுகின்ற தன்மையை கலித்தொகையில் காண முடிகின்றது. சிவன், திருமால், முருகன் போன்ற கடவுள்களின் வீரத்தோடு ஏறுகளின் வீரம் இணைத்துப் பேசப்படுகின்றது. ஏறுதழுவும் களத்திற்குப் பலவகையான காளைகள் கொண்டு வரப்படுகின்றன. அவற்றில் ஒரு காளை அழித்தற் தொழிலைச் செய்யும் சிவபெருமான் சூடிய பிறை போன்று வளைந்து வலிமையான கொம்புகளைக் கொண்டிருக்கிறது செவலைக் காளை,

கொலைவன் சூடிய குழவித் திங்கள்போல்
வளையுபு மலிந்த கோடு அணிசேயும்
பொருமுரண் (கலித், 103: 15-17)

என்ற பாடலில் சிவபெருமான் சூடிய பிறைக்கு காளையின் கொம்புகளை புலவர் கருத்தாக்கம் செய்துள்ளார்.

நெற்றியில் சந்திரனைப் போன்ற குறியுடைய கருநிறத்துக் காளையானது ஒரு வீரனின் குடலைக் குத்திக் கிழிக்கிறது. அது போல உமையொரு பாகனாகிய சிவபெருமான் அந்நாள் வரை உயிர்களைக் கொன்று கொண்டிருந்த எமனின் நெஞ்சைப் பிளந்து அவனின் குடலைப் பேய்களுக்கு இட்டது போன்று அமைந்தது. அக் கருநிறத்துக் காளையின் செயல்.

சுடர்விரிந் தன்ன சுரிநெற்றிக் காரி
விடரிஅம் கண்ணிப் பொதுவனைச் சாடிக்
குடர்சொரியக் குத்திக் குலைப்பதன் தோற்றங்காண்,
படரணி அந்திப் பசுங்கண் கடவுள்
இடரிய ஏற்றெருமை நெஞ்சுஇடந் திட்டுக்
குடர்கூளிக்கு ஆர்த்துவான் போன்ம் (கலித், 101: 20-26)

என்ற இப்பாடலில் சிவன் கூற்றுவனின் நெஞ்சைப் பிளந்து கொன்ற செய்தி இடம்பெறுகிறது.

திருமகளின் கணவனான திருமாலைப் போன்ற போர்த்திறம் கொண்ட கருநிற காளை உள்ளது. திருமால் கருமை நிறம் என்பதால் இக்காளைத் திருமாலுக்கு நிகராக கூறப்படுகிறது. பிறை போன்ற நெற்றியினையும், முக்கண்ணும் உடைய சிவபெருமானது உருவம் போன்று குரால் காளை உள்ளது. “முக்கட் செல்வர் நகர்வலம் செயற்கே” (புறம், 6: 18) என்ற பாடலில் சிவன் முக்கண் உடையவன் என்ற செய்தி இடம்பெறுகிறது. இங்ஙனம் தெய்வங்களைக் காளைகளுக்கு ஒப்பிடும் தன்மையை புலவர்கள் பாடல்களில் கையாண்டுள்ளனர்.

இங்ஙனம் பலராமனைப் போன்ற வெண்ணிறம் கொண்ட காளைகளும், சிவபெருமானின் உருவம் போன்ற குரால் காளைகளும், முருகனைப் போன்ற அஞ்சாமை உணர்வு கொண்ட செவலைக் காளைகளும், திருமாலின் நிறம் போன்ற கரிய நிற காளையும் அவ் ஏறு தழுவும் களத்தில் காணப்படுகின்றன. இக்கருத்தினை,

பால்நிற வண்ணன் போல் பழிதீர்ந்த வெள்ளையும்
பொருமுரண் மேம்பட்ட பொலம்புனை புகழ்நேமித்
திருமறு மார்பன்போல் திறல்சான்ற காரியும்,
மிக்குஒளிர் தாழ்சடை மேவரும் பிறைநுதல்
முக்கண்ணான் உருவேபோல் முரண்மிகு குராலும்,
மாகடல் கலக்குற மாகொன்ற மடங்காப் போர்
வேல்வல்லான் திறனேபோல் வெருவந்த சேயும் (கலித், 104: 8-14)

என்ற பாடலின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

கையில் சக்கரப்படை ஏந்திய திருமால் தன் வாயில் வைத்து ஊதும் சங்கு போன்ற வெண்மையான நெற்றிச் சுட்டி அணிந்த கரிய காளை, பலராமன் அணிந்திருக்கும் சிவப்பு மாலையைப் போன்ற சிவப்பு மச்சத்தைக் கொண்ட வெள்ளைக் காளை.

நஞ்சுண்ட சிவபெருமானின் கழுத்தைப் போன்ற குரால் காளைகள் உள்ளன. கௌதம முனிவர் அளித்த சாபத்தால் ஆயிரம் கண்களைப் பெற்ற இந்திரனைப் போன்ற பற்பல புள்ளிகளைக் கொண்ட புகர்வகைக் காளை, முருகன் அணிந்திருந்த வெண்ணிற ஆடை போன்ற வெள்ளை நிற கால்களைக் கொண்ட செவலைக் காளை போன்றவையும் இவை தவிர, ஊழிக் காலத்தில் உயிரினங்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக் கொல்வதற்கு காலனும், எமனும்

ஒன்று சேர்ந்து வருவது போல, அவ் ஏறு தழுவும் களத்திலே பல வகையான காளைகள் உள்ளன. இதனை,

வள்உருள் நேமியான் வாய்வைத்த வளைபோலத்
தெள்ளிதின் விளங்கும் சுரிநெற்றிக் காரியும்,
தொடர்ந்துசெல் அமையத்துத் துவன்றுஉயிர் உணீஇய
உடங்குகொட் பனபோல் புகுத்தனர் தொழுஉ (கலித்: 105 9-22)

என்ற பாடலின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. முல்லைக் கலியில் வெள்ளை, காரி, குரால், நெற்றிக்காரி, செம்மறு வெள்ளை, ஏந்திமிற் குரால், பல்பொறிப் புகார் என்றிங்ஙனம் நிறம் பற்றி ஏறுகளுக்குப் பெயர் கூறி, அவற்றுக்குப் பலராமன், கண்ணன், முக்கண்ணான், முருகன், இந்திரன் என்னும் கடவுளர்களையும் அவர்கள் தரித்துள்ள தார், வளை, மறு, உடை முதலியவற்றையும் பொருந்த வைத்து உவமையாக புலவர் கருத்துப்பதிவு செய்துள்ளார்.

மலர்களுக்கு இறைவனின் நாமம்

பலராமன், காமன், சிவன், காமனின் இளவல் சாமன் போன்றோர்க்குக் மலர்கள் உவமையாகக் கூறப்படுகின்றன. சங்க கால மக்கள் மலர்கள் மலருகின்ற தன்மையைக் கண்டு இளவேனிற் பருவம் வந்ததை உறுதி செய்தனர்.இங்கு ஒவ்வொரு மலர்களுக்கும் இறைவனின் நாமம் சூட்டப்படுகிறது. ஒரு காதில் பூங்குழை அணிந்த பலராமனுக்கு உவமையாக வெண் கடம்பு மலர் கூறப்படுகிறது. சூரியனைப் போன்று விரிந்த கதிர்களைக் கொண்ட காமனைப் போன்ற தன்மை கொண்ட காஞ்சி மரமும், காமனின் இளவலான சாமனைப் போன்ற நிறம் கொண்ட ஞாழலும், சிவன் எமனை எதிர் கொண்டது போன்று, பருவ காலத்தை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கும் இலவத்தையும் புலவர்கள் பாடல்களில் கருத்துப்பதிவுகளாக கையாண்டுள்ளனர்.

ஒருகுழை ஒருவன்போல் இணர்சேர்ந்த மராஅமும்,
பருதியஞ் செல்வன்போல் நனைஊழ்த்த செருந்தியும்,
மீனேற்றுக் கொடியோன்போல் மிளிறு ஆர்க்கும் காஞ்சியும்
ஏனோன்போல் நிறம்கிளர்பு கருவிய ஞாழலும்
ஆனேற்றுக் கொடியோன்போல் எதிரிய இலவமும் ஆங்குஇத்
தீதுதீர் சிறப்பின் ஐவர்கள் நிலைபோலப்
போதுஅவிழ் மரத்தோடு பொருகரை கவின்பெற,
நோதக வந்தன்றால் இளவேனில் மேதக (கலித், 26: 1-8)

என்ற இப்பாடலில் பலராமன், சூரியன், காமன், காமனின் இளவல் சாமன், சிவன் ஆகியோர்களுக்கு முறையே வெண்கடம்பு, செருந்தி, காஞ்சி, ஞாழல், இலவம் போன்ற மலர்களை புலவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

பிரம்மன் நிலவுலகத்தைப் படைத்தல்

ஏறு தழுவும் களத்திலே பல வகைப்பட்ட காளைகள் வெவ்வேறு இடத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டமையால் அவை அனைத்தும் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதிக் கொண்டன. அதனை இளைய வீரர்கள் இரு வேறு பிரிவாகப் பிரித்தனர். இச் செயலானது ஊழிக் காலத்திற்குப் பின் நிலவுலகத்தை மீண்டும் படைத்த பிரம்மன் நீர்ப் பரப்பாகிய கடலை நிலத்தை விட்டுப் பிரித்த செயலை ஒத்திருக்கிறது.

உருகெழு மாநிலம் இயற்றுவான்
விரிதிரை நீக்குவான் வியன்குறிப்பு ஒத்தனர். (கலித், 106:17-18)

என்ற பாடலில் படைப்புக் கடவுள் பிரம்மனைப் பற்றிய புராணச் செய்தி இடம்பெறுகிறது. “பூவனு நாற்றமு நீ” (பரி, 1) என்ற பாடல் அடியால் பிரம்மன் படைத்தல் தொழிலைச் செய்பவன் என்பதை புலவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

தெட்சிணாமூர்த்தி

சனகர் முதலிய நான்கு முனிவர்கள் மெய்ப்பொருள் பற்றித் தமக்கு எழுந்த ஐயத்தைத் தீர்க்குமாறு இறைவனை வேண்ட, அவன் ஆலமரத்தின் நிழலில் தென் திசை நோக்கி வீற்றிருந்து அவர்களது ஐயத்தைச் சின் முத்திரையால் நீக்கினான் என்பர். அவன் தென்முகக் கடவுள் தெட்சிணாமூர்த்தி என்று வணங்கப்படுகின்றான். இப்பாடலில் அரசனைத் தலைவனாகவும், அரசியைத் தலைவியாகவும் பாவித்துப் பாடியுள்ளனர். தலைவன் தலைவியை நோக்கி உன்னை விட்டுப் பிரிய மாட்டேன் என உறுதி கூறி விட்டு, பின் தலைவி வருந்தும் படி பிரிதல் தொழிலைச் செய்தான். இங்ஙனம் தென்முகக் கடவுள் தெட்சிணாமூர்த்தி போல் மெய்யினைக் கூறாமல் பொய்யினைக் கூறினாய் என உன்னை மக்கள் இகழ மாட்டாரோ? என்கின்றனர் சான்றோர்.

ஐயம் தீர்ந்து யார்கண்ணும் அருந்தவ முதல்வன்போல்

பொய் கூறாய் என நினைப்புகழ்வது கெடாதோதான் (கலித் 100: 7-8)

என்ற இப்பாடலில் ஐயத்தைத் தீர்க்கும் கடவுளாகத் தெட்சிணாமூர்த்தி குறிப்பிடப்படுகிறான். இத்தென்முகக் கடவுளுக்கு உவமையாக அரசன் கூறப்படுகிறான்.

முடிவுரை

கலித்தொகையில் இறைசார் பதிவுகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் சிவன் முப்புரம் எரித்த செய்தி, கூற்றுவனைக் கொன்ற செய்தி, நஞ்சுண்ட செய்தி, திருமால் பாற் கடலில் துயில் கொண்டச் செய்தி, மூவடியால் திருமால் உலகளந்த செய்தி, மலை வாழ் மகளிர் முருகனைத் தொழுதல், சூரபுதுமனை வதைத்தல், தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியருக்கு காமன் தரும் வேதனை, காமனின் சின்னம், காட்டில் உறையும் பெண் தெய்வம் அணங்காக நின்று துன்புறுத்தல், கூற்றுவன் பற்றியச் செய்தி, தெய்வங்களை காளைகளுடனும், மலர்களுடனும் பொருத்திப் பார்க்கும் தன்மை போன்றவற்றை கருத்துப்பதிவுகளாக புலவர்கள் வெளிப்படுத்தி உள்ளனர்.

குறிப்புகள்

- [1] இளம்பூரணனார்) உரை.(தொல்காப்பியம்) பொருளதிகாரம்.(சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
- [2] முனைவர் சுப .அண்ணாமலை. கலித்தொகை. கோவிலார் மடாலயம், கோவிலார்.
- [3] புலவர் இரா .இளங்குமரன். புறநானூறு. கோவிலார் மடாலயம், கோவிலார்.
- [4] முனைவர் இரா .சாரங்கபாணி. பரிபாடல். கோவிலார் மடாலயம், கோவிலார்.
- [5] செ .சாரதாம்பாள். சங்கச் செவ்வியல். மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை, 625001.
- [6] அரங்க சுப்பையா. இலக்கியத் திறனாய்வு கொள்கைகள் :இசங்கள், கோட்பாடுகள். பாலை பப்ளிகேஷன்ஸ், 2007.
- [7] கோபால கிருஷ்ணமாச்சாரியார், வை .மு. கம்பராமாயணம். நியூ செஞ்சரி புக்ஹவுஸ்) பி (லிட்., சென்னை, 600098.
- [8] சுப்பிரமணியன், ச .வே. சிலப்பதிகாரம். கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை, 600017.
- [9] ஆனந்தன், சு. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. கண்மணி பதிப்பகம், திருச்சி, 2002.
- [10] இராசகோபாலன், இரா. இலக்கிய வனப்புக்கள். பாரி நிலையம், சென்னை, 1987.
- [11] குருசாமி, ம .ரா .போ. சங்க காலம். மெர்க்குரி புத்தக கம்பெனி, கோயம்புத்தூர், 1967.
- [12] செயராமன், நா. அரங்கேறிய ஆய்வுகள். வர்ப்பர் பிரிண்ட்; எசக்கி ஆர்ட் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை.
- [13] செபரத்தினம், ஆ. இலக்கிய ஒளி. ஹிலால் பிரஸ், திருநெல்வேலி.

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 1, November 2025

E-ISSN: 2583-0880

- [14] வேங்கடசாமி நாட்டார், ந .மு. கலித்தொகை மாண்பு. கட்டுரைத் திரட்டு – 2, நாட்டார் பதிப்பகம், சென்னை, 1949.
- [15] ஒன்பதாவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை. தொகுதி 1, மதுரை பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைச் சார்பு வெளியீடு, 1977.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையைத் திருத்திய முனைவர் த. செபுலோன் பிரபு துரை அவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றி.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 1, November 2025

E-ISSN: 2583-0880

Refugeeship and the Feeling of Home: Murugan Worship among Sri Lankan Tamils in Switzerland

Dr. Kameshwaran Envernathan Govender, Postdoctoral Research Fellow, Faculty of Arts and Design,
Tshwane University of Technology, Arts Campus, Pretoria, South Africa.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-7209-9200>

Samyuktha Pritham Chakravarthy, Research Associate, Faculty of Arts and Design,
Tshwane University of Technology, Arts Campus, Pretoria, South Africa.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-0502-0177>

Prof Nalini Moodley, Executive Dean, Faculty of Arts and Design,
Tshwane University of Technology, Arts Campus, Pretoria, South Africa.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-5364-0455>

DOI: 10.5281/zenodo.19533063

Abstract

At the time of the Sri Lankan civil war in the 1980s, Tamil civilians sought refuge in several countries such as the United Kingdom and other European countries, Canada, Australia and India. Unlike in India, Sri Lankan Tamil refugees in Western countries were well integrated into host societies, were granted permanent residency, and, in many cases, obtained citizenship. However, they continued to follow their religious, cultural, and linguistic ties to their homeland. Lord Murugan has been taken by the diasporic Tamils wherever they have migrated. In the Western setting, everyone dedicates evenings and weekends to leisure and refreshment. Temples have emerged as important spaces of gathering for first and second-generation Tamil migrants. Beyond religious practice, these temples function as places of social interaction, cultural continuity and collective memory. This research explores Murugan worship in Switzerland by focusing on the Kulturverein Murugan Bern (Sri Kalyana Subramaniam Swamy Temple in Toffen, Bern). Beyond religiosity, the temple observes Maaveerar Naal (Martyrs' Day) every year to commemorate the sagacious martyrs of the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). It features a carved map of Tamil Eelam on its walls. This paper examines how Murugan worship among Swiss Tamils becomes a space of comfort that expresses the ongoing longing for the homeland and its political freedom and serves as a means for cultural preservation within the refugee diaspora.

Keywords: Murugan Temple, Murugan Worship, Swiss Tamils, Sri Lankan Refugee Tamils.

References

- [1] Alluri, R. M. "Political Remittances: The Post-war Transformation of the Tamil Swiss Diaspora." *Remittances as Social Practices and Agents of Change*, edited by S. Meyer and C. Ströhle, Palgrave Macmillan, 2023, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-030-81504-2_17
- [2] Baumann, M. "Hinduism in Switzerland." *Handbook of Hinduism in Europe*, Brill, 2020, Leiden. https://doi.org/10.1163/97890004432284_063
- [3] Boyle, F. A. *The Tamil Genocide by Sri Lanka*. 2nd ed., Clarity Press, 2016.
- [4] Govender, K. E., and N. Moodley. "Murugan Worship and Thaipusam in South Africa." *Pandian Tamil Journal of Temple Studies*, vol. 5, no. 2, 2025.

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 1, November 2025

E-ISSN: 2583-0880

- [5] Malathy, N. *Fleeting Moment in My Country: The Last Years of the LTTE De-facto State*. Clarity Press, 2012.
- [6] Sivanayagam, S. *Sri Lanka: Witness to History-A Journalist's Memoirs*. South Asia Books, 1995.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Heartfelt thanks to Dr. T. Sebulon Prabu Durai for editing this article.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

புலம்பெயர் வாழ்வில் ஆறுதல்: சுவிட்சர்லாந்தில் வாழும் இலங்கைத் தமிழர்களிடையே முருகன் வழிபாடு

முனைவர் காமேஷ்வரன் என்வர்நாதன் கோவேந்தர், முனைவர் பட்ட மேலாய்வாளர், கலை மற்றும் வடிவமைப்புத் துறை, சுவானே தொழில்நுட்ப பல்கலைக்கழகம், கலை வளாகம், பிரிட்டோரியா, தென்னாப்பிரிக்கா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-7209-9200>

சமயுத்தா பிரிதம் சக்கரவர்த்தி, ஆய்வு இணைவர், கலை மற்றும் வடிவமைப்புத் துறை, சுவானே தொழில்நுட்ப பல்கலைக்கழகம், கலை வளாகம், பிரிட்டோரியா, தென்னாப்பிரிக்கா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-0502-0177>

பேராசிரியர் நளினி முதலி, நிர்வாகமையக் கல்லூரி தலைவர், கலை மற்றும் வடிவமைப்புத் துறை, சுவானே தொழில்நுட்ப பல்கலைக்கழகம், கலை வளாகம், பிரிட்டோரியா, தென்னாப்பிரிக்கா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-5364-0455>

DOI: 10.5281/zenodo.19533063

ஆய்வுச்சுருக்கம்

1980களில் இலங்கையில் உள்நாட்டுப் போர் தீவிரமடைந்ததன் விளைவாக, தமிழீழப் பொதுமக்கள் ஐக்கிய இராச்சியம், ஐரோப்பிய நாடுகள், கனடா, ஆஸ்திரேலியா மற்றும் இந்தியா உள்ளிட்ட பல நாடுகளில் அகதி அந்தஸ்தை பெற நாடினர். இந்தியாவுடன் ஒப்பிடுகையில், மேற்கத்திய நாடுகளில் தஞ்சம் பெற்ற இலங்கைத் தமிழ் அகதிகள், வெளிநாட்டு சமூகத்துடன் நன்று ஒருங்கிணைதனர், மற்றும் அவர்களுக்கு நிரந்தர குடியிருப்பு அனுமதியும், பல சந்தர்ப்பங்களில் குடியுரிமை சான்றிதழும் வழங்கப்பட்டது. இவ்வாறு சமூக வாழ்வில் இணைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், அவர்கள் தங்களது தாயகத்துடனான மதம், பண்பாடு, மொழி சார்ந்த தொடர்புகளை தொடர்ச்சியாக பேணி வருகின்றனர். புலம்பெயர் தமிழர்கள் எங்கு சென்றாலும், முருகன் அவர்களுடன் தொடர்ந்து பயணித்து வந்துள்ளார். மேற்கத்திய சூழல்களில், மாலை நேரங்களும் வார இறுதிகளும் பொதுவாக ஓய்வு மற்றும் பொழுதுபோக்கிற்காக ஒதுக்கப்படும் நிலையில், முதல் மற்றும் இரண்டாம் தலைமுறை புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கான முக்கியமான கூடுகைத் தளங்களாக கோவில்கள் அமைந்துள்ளன. மத வழிபாட்டிற்கு அப்பால், இந்த ஆலயங்கள் சமூகச் சந்திப்பு, பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி மற்றும் சமூக நினைவு ஆகியவற்றின் தளங்களாக அமைந்துள்ளன. இந்த ஆய்வு, சுவிட்சர்லாந்தில் நிலவும் முருகன் வழிபாட்டு நடைமுறைகளை ஆராய்கிறது; அதில் குறிப்பாக, பேர்ண் மண்டலத்தின் தொப்பன் (Toffen, Bern) பகுதியில் அமைந்துள்ள 'ஸ்ரீ கல்யாண சுப்ரமணியர் சுவாமி ஆலயம்' (Kulturverein Murugan Bern) மையமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. மத வழிபாட்டிற்கு அப்பால், இவ்வாலயம் ஆண்டுதோறும் மாவீரர் நாளை நினைவுகூருகிறது, அதன் மூலம் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் உறுப்பினர்களை நினைவுகூருவதுடன், ஆலயச் சுவர்களில் தமிழீழத்தின் வரைபடமும் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. சுவிட்சர்லாந்தில் வாழும் தமிழர்களிடையே முருகன் வழிபாடு எவ்வாறு ஒரு ஆறுதல் தரும் தளமாக அமைகிறது, தாயகத்தையும் அதன் அரசியல் சுதந்திரத்தையும் குறித்த தொடர்ச்சியான எக்கத்தை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறது, மேலும் புலம்பெயர் அகதி சமூகத்தில் பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பிற்கான ஒரு செயல்முறையாக எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதைக் குறித்து இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

குறிப்புச் சொற்கள்: முருகன் ஆலயம், முருகன் வழிபாடு, சுவிட்சர்லாந்து தமிழர்கள், இலங்கைத் தமிழ் அகதிகள்.

முன்னுரை

1980களின் தொடக்கத்திலிருந்து தீவிரமடைந்த இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர், இலங்கை அரசுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் இடையே நீண்ட காலமாக நிலவி வந்த அரசியல் மற்றும் இனச் சார்ந்த முரண்பாடுகளிலிருந்து உருவானதாகும். இந்த மோதலின் மையத்தில், அரசியல் பிரதிநிதித்துவம், மொழி உரிமைகள், காலனிய மற்றும் பிந்தைய காலனிய தொழிலாளர் அமைப்புகளால் உருவான சமூகப் பாகுபாடுகள் மற்றும் தீவின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு பகுதிகளில் தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணயத்திற்கான கோரிக்கைகள் ஆகியவை இருந்தன. இலங்கை உள்நாட்டுப் போரில், தமிழ்ப் பொதுமக்கள் இராணுவ நடவடிக்கைகள், கட்டாய இடம்பெயர்வுகள், அன்றாட வாழ்க்கையையே சுற்றிவளைத்த தீவிரமான கண்காணிப்பு அமைப்புகள், மற்றும் இன அழிப்புத் தன்மை கொண்ட வன்முறைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். இந்த நிலைமைகள் தமிழ்ப் பொதுமக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை நிலையற்றதாக்கின. (மாலதி, என்., 2012)

இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போரின் பின்னணியில், இலங்கையில் தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணயக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட அரசியல் மற்றும் இராணுவ இயக்கமாக தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் செயல்பட்டனர். 1982 நவம்பர் 27 அன்று தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் ஆரம்பக் காலத் தளபதிகளில் ஒருவரான லெப்டினன்ட் சங்கர் (சத்தியநாதன்) உயிரிழந்த நிகழ்வு, அந்த இயக்கத்தின் வரலாற்றில் ஒரு முக்கியத் திருப்பமாக அமைந்தது. இந்த நிகழ்வுக்குப் பின்னர் பல இளைஞர்கள் விடுதலை இயக்கத்தில் இணைந்தார்கள். 1989 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, நவம்பர் 27 ஆம் தேதி 'மாவீரர் நாள்' என குறிப்பிடப்பட்டு, போராட்டத்தில் உயிரிழந்த விடுதலை புலி உறுப்பினர்களை ஆண்டுதோறும் நினைவுகூரும் நினைவு நாளாக உருவெடுத்தது (சிவநாயகம், எஸ்., 1995).

2009 ஆம் ஆண்டில் இனப்படுகொலையின் உச்சக்கட்டத்தில், முள்ளிவாய்க்கால் பகுதியில் ஈழத் தமிழ் பொதுமக்களையும் போராளிகளையும் இலங்கை இராணுவம் நெருக்கடியான நிலையில் சிக்கவைத்து, கடுமையான இராணுவ தாக்குதல்களுக்கு உட்படுத்தியது. இந்த இறுதிக்கட்டத்தில், 2009 ஆம் ஆண்டு மே 18 அன்று, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன், அவரது குடும்பத்தினரும், மேலும் இயக்கத்தின் நம்பிக்கைக்குரிய பலரும் உயிரிழந்ததுடன், பெருந்தொகையான தமிழ் பொதுமக்களும் உயிரிழந்தனர். இதன் விளைவாக, இனப்படுகொலை வன்முறையின் நேரடி தாக்கத்தால் மட்டுமல்லாமல், தமிழர்களின் சுயநிர்ணய அரசியல் தாயகத்திற்குள் செயல்பட முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டதன் காரணமாகவும், புலம்பெயர்வு ஒரு தவிர்க்க முடியாத யதார்த்தமாக உருவானது. இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியில், நவம்பர் 27 மாவீரர் நாள் மற்றும் மே 18 முள்ளிவாய்க்கால் நினைவு நாளும், புலம்பெயர் தமிழீழ சமூகங்கள் ஒன்றுகூடி நினைவுகூரவும், துயரை வெளிப்படுத்தவும், அரசியல் உணர்வுகளைப் பகிரவும் முக்கிய நாட்களாக அமைந்து வருகின்றன (பாய்ல், எப் .ஏ., 2016).

தமிழர்கள் தங்கள் தாயகத்தை விட்டு வெளியேறியபோது, மனக்காயங்களும் இழப்புகளும் அவர்களுடன் பயணித்தன. அதே நேரத்தில், அந்தக் கடுமையான சூழலிலும் வாழ்க்கையைப் பற்றிக்கொள்ள உதவிய பலவகையான ஆறுதல் மற்றும் பற்றுதல் வடிவங்களையும் அவர்கள் தங்களுடன் எடுத்துச் சென்றனர். அவற்றுள், மனித நிலைகளையும் வாழ்க்கையின் எல்லைகளையும் கடந்து நிற்கும் சக்திகளில் அடிக்கல் வைத்த நம்பிக்கைகளும் முக்கிய இடம் பெற்றன. வீடு, தாயகம், உறவுகள், மொழி, சமூக வாழ்வு ஆகியவை சிதைந்தபோதிலும், அவற்றைக் கடந்து நீடித்த ஆறுதல் வடிவங்களின் பின்னணியிலேயே, இடம்பெயர்வு நிகழும் பல தளங்களிலும் புலம்பெயர் தமிழ் சமூகங்களுடன் முருகன் வழிபாடு

இணைந்து பயணிக்கிறது. தென்னாப்பரிக்காவில் வாழும் தமிழர்களின் வரலாறையும் அவர்களின் முருக பக்தியையும் கோடிட்டு காட்டிய ஆராச்சியாளர்கள் (கோவேந்தர், கா. எ., மற்றும் ந. முதலி., 2025), இந்த ஆய்வில் சுவிஸ் நாட்டில் வாழும் தமிழர், அவர் மரபு, வரலாறு மற்றும் முருகனின் பற்றுதலை ஆய்வு படுத்தியுள்ளனர்.

சுவிஸ் தமிழர்கள் வரலாறு

1980கள் மற்றும் 1990கள் காலகட்டத்தில், இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போரிலிருந்து தப்பிச் செல்லும் நோக்கில், இலங்கைத் தமிழர்கள் உலகின் பல நாடுகளில் தஞ்சம் நாடியதில், சவிட்சர்லாந்து ஒன்றாக இருந்தது. 2020களில் சவிட்சர்லாந்தில் சுமார் 50,000 வரை இலங்கைத் தமிழர்கள் வசித்து வருகின்றனர். இதன் மூலம், ஐரோப்பாவில் உள்ள மிகப் பெரிய இலங்கைத் தமிழ் சமூகங்களில் ஒன்றாக இது உருவெடுத்துள்ளது. இலங்கைத் தமிழர்கள் சவிட்சர்லாந்துக்கு வந்த காலகட்டம், இதற்கு முன் அந்நாடு பெரிதளவில் அகதி வருகைகளை சந்திக்காத ஒரு நேரமாக இருந்தது. இதன் காரணமாக, அந்த மக்களின் இன்னல்களை கருத்தில் கொண்டு அகதி மற்றும் தஞ்சம் தொடர்பான நடைமுறைகளை சவிட்சர்லாந்து படிப்படியாக உருவாக்கத் தொடங்கியது. (அல்லூரி, ஆர். எம்., 2023)

ஆரம்ப காலத்தில் சவிட்சர்லாந்திற்கு வந்த தமிழர்கள் பல்வேறு சமூக மற்றும் அரசியல்-நிர்வாகம் சார்ந்த சவால்களை எதிர்கொண்டனர். அந்தக் காலகட்டத்தில், சுவிஸ் சமூகத்தில் தமிழர்களை நோக்கி சந்தேகப் பார்வை, இனவழி பாகுபாடு, மற்றும் அந்நியர்கள் மீது விரோத மனப்பாங்கு ஆகியவை பரவலாக நிலவின. 1980களின் நடுப்பகுதியில், தஞ்சம் கோரிய தமிழர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததை கையாள்வதற்காக, சுவிஸ் அதிகாரிகள் சிறப்பு அகதி நடைமுறைகளை அறிமுகப்படுத்தினர். சட்ட ரீதியான அங்கீகாரம் பல சந்தர்ப்பங்களில் வரையறுக்கப்பட்டதாக இருந்ததால், பல தமிழர்கள் நீண்ட காலம் அகதி முகாம்களில் தங்கியிருந்ததோடு, சட்ட ரீதியான நிலைத் தெளிவின்மையுடன் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர்.

காலப்போக்கில், சவிட்சர்லாந்தின் குடியேற்றம் மற்றும் அகதி தொடர்பான கொள்கைகள் மாற்றமடைந்தன. 1990களிலிருந்து கணிசமான எண்ணிக்கையிலான இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு B வகை குடியிருப்பு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இதன் மூலம் அவர்கள் சட்டப்பூர்வமாக சவிட்சர்லாந்தில் தங்கவும் வேலை செய்யவும் முடிந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து, ஒரு பகுதி நிரந்தர குடியிருப்பு அனுமதியையும், பின்னர் சுவிஸ் குடியுரிமையையும் பெற்றது. குடும்ப மீளிணைவு தொடர்பான கொள்கைகள் அமல்படுத்தப்பட்டது. அவற்றின் மூலம், சவிட்சர்லாந்தில் ஏற்கனவே தங்கி வாழ்ந்த சமூக உறுப்பினர்கள் தங்களின் நெருங்கிய உறவினர்களை சுவிஸ் நாட்டிற்கு அழைத்துவர முடிந்தது. இதனால், குடும்ப வாழ்க்கை நிலைபெறுவதற்கும், நீண்டகால குடியேற்றம் உறுதிப்பெறுவதற்கும் வழி ஏற்பட்டது.

தற்காலிக இடம்பெயர்வாக இருந்த வாழ்க்கை, காலப்போக்கில் நிலைத்த நீண்டகால குடியேற்றமாக மாறத் தொடங்கிய நிலையில், சமூகக் கூடுகை, உணர்ச்சிபூர்வமான ஆதரவு, சடங்கு நடைமுறைகள், மற்றும் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி ஆகியவற்றிற்கு இடமளிக்கக்கூடிய தளங்களின் தேவை தெளிவாக வெளிப்படத் தொடங்கியது. சவிட்சர்லாந்தில் நிலவிய சமூக வாழ்வில், மாலை நேரங்கள், வார இறுதிகள், மற்றும் ஓய்வு நேரங்கள் ஆகியவை, தமிழர்கள் இலங்கையில் பழகியிருந்த சமூக மற்றும் பொழுதுபோக்கு வாழ்விலிருந்து கணிசமாக மாறுபட்டவையாக இருந்தன. இதனால், தங்களுக்குப் பரிச்சயமான கூட்டு வாழ்வையும், ஆறுதலையும், தங்களது நினைவுகளோடு இணைந்த சமூக உணர்வையும் மீண்டும் அனுபவிக்கக்கூடிய இடங்களை தமிழர்கள் தேடத் தொடங்கினர். மதச் சார்ந்த இடங்கள், வழிபாட்டிற்கான தளங்களாக மட்டுமே இல்லாமல், தமிழர்களின் சமூக மற்றும் பண்பாட்டு

வாழ்வுடன் தொடர்புடைய கூடுகை இடங்களாகவும் செயல்பட்டன. இவ்விடங்கள், சமூக வாழ்வு மற்றும் நினைவுகளைப் பகிரும் வாய்ப்புகளை உருவாக்கின. அகதித்தன்மை, குடியேற்றம் மற்றும் சமூக உருவாக்கம் ஆகியவை ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்த வரலாற்றுச் சூழலாக உருவானவை. இத்தகைய பின்னணியிலேயே, சுவிட்சர்லாந்தில் முருகன் வழிபாடு எவ்வாறு நிலைபெற்றது என்பதையும், அதன் தொடர்ச்சியாக முருகன் ஆலயங்கள் எவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டன என்பதையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இவ்வகை சமூக-மத உருவாக்கத்தின் ஒரு பிரதிநிதித் தளமாகவே, பேர்ண் முருகன் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. தற்போது, சுவிட்சர்லாந்தில் “இந்துமதம்” என்பது பெரும்பாலும் தமிழ் இந்துக்களை குறிப்பதாகப் பொருள்படுகிறது. ஏனெனில், அந்நாட்டில் உள்ள இந்து கோவில்களில் பெரும்பாலானவை தமிழர்களால் நிறுவப்பட்டவை ஆகும்; மொத்தமாக 22-க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் கோவில்கள் அங்கு காணப்படுகின்றன. (பௌமான், எம்., 2020)

சுவிஸ் நாட்டில் பேர்ண் நகரில் முருகன் வழிபாடு

1990களின் தொடக்கக் காலத்தில், பேர்ண் நகரில் தமிழ் வழிபாடு நிலவிய விதம், ஏற்கனவே இருந்த இந்து வழிபாட்டுத் தளங்களுக்குள் தான் அமைந்திருந்தது. குறிப்பாக, வாரத்தின் சில குறிப்பிட்ட நாட்களில் மட்டுமே பக்தி நிகழ்வுகள் நடைபெறும் சாயிபாபா ஆலயம், அக்காலத்தில் தமிழர்கள் வழிபாடு மேற்கொள்ளும் முக்கியமான இடமாக இருந்தது. 1980களில் சுவிட்சர்லாந்திற்கு புலம்பெயர்ந்த முதல் தலைமுறை இலங்கைத் தமிழர்களில் ஒருவரான ரவி குறிப்பிட்டதுபோல், அந்நாட்டு சமூக வாழ்வு, புதிதாக வந்த தமிழர்களுக்கு அறிமுகமற்ற பொழுதுபோக்கு நடைமுறைகளின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது. சுவிஸ் சமூகத்தில், மாலை நேரங்களும் வார இறுதிகளும் பொதுவாகப் பூங்காக்களில் பொழுதைக் கழித்தல், விளையாட்டு நடவடிக்கைகள், அல்லது பொது வெளிகளில் அலைந்து திரிதல் போன்ற பொழுதுபோக்கு செயல்பாடுகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. இத்தகைய சமூக அமைப்பு, புதிதாக வந்த புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கு அறிமுகமற்ற ஒன்றாகவே இருந்தது. உறவுமுறைச் சார்ந்த விரிவான குடும்பக் கட்டமைப்புகளும், பண்பாட்டு ரீதியாக பழகிய கூட்டு சமூக வாழ்வும் இல்லாத சமூகச் சூழலில், காலத்தையும் சமூக உறவுகளையும் அமைக்கும் முக்கியமான தளங்களாக ஆலயங்கள் உருவெடுத்தன.

சாயிபாபா ஆலயம் தொடக்க நிலையில் வழிபாட்டிற்கான இடமாக செயல்பட்டபோதிலும், தமிழ் மொழிப் பாடல்கள், தமிழ்ச் சடங்கு நடைமுறைகள் மற்றும் கூட்டு வழிபாட்டு வடிவங்களை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாததால், தமிழர்களுக்கே உரிய மத வாழ்வுக்கு ஏற்ற ஒரு தனித்துவமான மத நிறுவனம் அவசியம் என்ற விவாதம் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களிடையே உருவானது. இவ்வாறு உருவான தேவையை வெளிப்படுத்துவதில் செல்வி மகேசன் சுகர்தினி (திருமதி சுவேந்திரன்) முக்கியப் பங்கு வகித்தார். புலம்பெயர் சூழலில் தமிழ்ச் சடங்கு நடைமுறைகளும் பக்தி மரபுகளும் தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டிய அவசியம் உள்ளதாகவும் அவர் தெளிவுபடுத்தினார். அவரது சகோதரர் மனோகரனுடன் இணைந்து, பீயல் நகரைச் சேர்ந்த சிவஸ்ரீ சோமஸ்கந்த குருக்கள் அவர்களின் வழிகாட்டுதலுடன், ஒரு முருகன் ஆலயத்தை நிறுவ வேண்டும் என்ற முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அக்காலகட்டத்தில் நிலவிய நிறுவன ரீதியான தடைகளும் நிதி மற்றும் இட வசதி குறைபாடுகளும் காரணமாக, அம்மன் ஆலயத்தை நிறுவுவது சாத்தியமற்றதாகக் கருதப்பட்டது. இதன் விளைவாக, முருகன் முதன்மைத் தெய்வமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அதனைத் தொடர்ந்து திரு ஆறுமுக பரமேஸ்வரன் இம்முயற்சிகளில் இணைந்தார். வழிபாட்டிற்குத் தகுந்த இடத்தைத் தேடும் பணியும் இதனுடன் தொடங்கப்பட்டது.

படம் 1: பேர்ண் நகரில் முருகன் கோவிலின் எளிய தொடக்கம்

1992 ஏப்ரல் 13 அன்று, தமிழ் புத்தாண்டுடன் இணைந்து, ஆலய உருவாக்கத்தின் முதல் கட்டம் தொடங்கியது. சிவஸ்ரீ சுகுமார் சர்மா அவர்களின் ஆசீர்வாதத்துடன், ஒரு முருகன் உருவம் நிறுவப்பட்டது. சமூகத் தொடர்புகளின் வாயிலாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட தற்காலிக இடத்தில், வழிபாடுகள் முறையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதுவே பேர்ண் நகரில் ஒழுங்கமைந்த முறையில் முருகன் வழிபாடு தொடங்கியதற்கான ஆரம்பமாக அமைந்தது. அதே ஆண்டின் செப்டம்பர் மாதத்தில், 'வெரைன் முருகன் ஆலயம்' என்ற பெயரில், சுவில் சிவில் சட்டத்தின் 60-79ஆம் பிரிவுகளின் கீழ், ஆலயம் ஒரு சங்கமாக பதிவு செய்யப்பட்டது. தொடக்கத்திலிருந்தே, இந்தச் சங்கம் வழிபாட்டை மையமாகக் கொண்டதுடன், தமிழ் பாடசாலை, நடன வகுப்புகள், மாதர் சங்கம் மற்றும் வாசகசாலை ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கிய பல்நோக்கு நிறுவனமாகக் கருதப்பட்டது. ஐம்பது உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பொதுச் சபை அமைக்கப்பட்டு, அவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட உறுப்பினர் கட்டணங்கள், ஆலயத்தின் ஆரம்ப நிதி ஆதாரமாக அமைந்தன. இதன் மூலம், சிதறிய நிலையில் இருந்த பக்தி நடைமுறைகள், நிறுவன ரீதியான நிலைத்த வடிவமாக மாற்றம் பெறத் தொடங்கின.

இந்தக் காலகட்டத்தில் முருகன் வழிபாட்டின் முக்கியத்துவம், மனோகரி வழங்கிய உரையின் மூலம் வெளிப்படுகிறது. 2016 இல் தென் ஆப்ரிக்காவில் நடைபெற்ற சர்வதேச முருகன் மாநாட்டில், சுவிட்சராந்திலிருந்து வந்த ஒரு புலம்பெயர்ந்த தமிழராக அவர் தனது அனுபவத்தைப் பொதுவெளியில் எடுத்துரைத்தார். ஆலயம் உருவாக்கக் கொண்டிருந்த ஆரம்ப ஆண்டுகளில் சுவிட்சராந்திற்கு புலம்பெயர்ந்த ஒருவராக, இடம்பெயர்வும் நிச்சயமற்ற சூழல்களும் நிலவிய காலத்தில், முருகன் பக்தியே தன்னை நிலைநிறுத்திய ஆதாரமாக இருந்ததாக அவர் கூறினார். காலம் கடந்தபின்பும், சமூக வாழ்வில் நிலைத்தன்மை ஏற்பட்ட பின்னரும், இந்தப் பக்தி தளரவில்லை என்றும் அவர் சுட்டிக்காட்டினார். பல தசாப்தங்களுக்குப் பின்னரும், தனது திசையும், ஆறுதலும், சேர்ந்திருக்கும் உணர்வும் முருகன் வழிபாட்டின் வழியாகவே அமைந்துவருகின்றன என்றும் அவர் விளக்கினார். இதன் மூலம், முருகன் வழிபாடு புலம்பெயர்வுக்கான தற்காலிகப் பதிலாக அல்லாது, இடம்பெயர்வு, குடியேற்றம் மற்றும் எதிர்கால நோக்கு ஆகியவற்றை உலகளாவிய தமிழ் மதச் சூழலில் தொடர்ந்து பேணும் ஒரு நிலைத்த கட்டமைப்பாக அமைவதை இந்த உரை வெளிப்படுத்துகிறது.

அதே ஆண்டின் செப்டம்பர் மாதத்தில், 'Verein Murugan Temple' என்ற பெயரில், சுவில் சிவில் சட்டத்தின் 60-79 ஆம் பிரிவுகளின் கீழ், ஆலயம் ஒரு சங்கமாக பதிவு செய்யப்பட்டது. தொடக்கத்திலிருந்தே, இந்தச் சங்கம் வழிபாட்டை மையமாகக் கொண்டதுடன், தமிழ்

பாடசாலை, நடன வகுப்புகள், மாதர் சங்கம் மற்றும் வாசகசாலை ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கிய பல்நோக்கு நிறுவனமாகக் கருதப்பட்டது. ஐம்பது உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பொதுச்சபை அமைக்கப்பட்டு, அவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட உறுப்பினர் கட்டணங்கள், ஆலயத்தின் ஆரம்ப நிதி ஆதாரமாக அமைந்தன. இதன் மூலம், சிதறிய நிலையில் இருந்த பக்தி நடைமுறைகள், நிலைத்த மற்றும் நிறுவன ரீதியான வடிவமாக மாற்றம் பெறத் தொடங்கின.

ஆலயச் சமூகத்தின் அளவு விரிவடைந்ததுடன், ஒரு ஒழுங்கமைந்த நிர்வாகக் கட்டமைப்பும் உருவெடுக்கத் தொடங்கியது. திரு ஆறுமுக பரமேஸ்வரன் தலைமையில் ஐந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்ட செயற்குழு அமைக்கப்பட்டு, நிரந்தர வழிபாட்டு இடம் ஒன்றை உறுதி செய்யும் முயற்சிகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டன. வெள்ளிக்கிழமை வழிபாடுகள் முறையாக நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்பட்டன. பக்தர்களின் இல்லங்களிலிருந்து பிரசாதம் பகிரப்பட்டு வந்தது. சரஸ்வதி பூஜை, நவராத்திரி போன்ற மத மற்றும் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டன. 1993ஆம் ஆண்டில், நடன வகுப்புகளும் மாதர் சங்கமும் முறையாக நிறுவப்பட்டன. அதே காலகட்டத்தில், ஆலயத்தின் செயலராக இருந்த ஒருவரால் ஒரு பக்தி தொகுப்பு நூலும் வெளியிடப்பட்டது. இந்த முன்னேற்றங்கள், சவிட்சர்லாந்தில் முருகன் வழிபாடு மதச் செயல்பாடாக மட்டுமே அல்லாமல், புலம்பெயர் தமிழர்களின் பண்பாட்டு மற்றும் சமூக வாழ்வைத் தாங்கி நிறுத்தும் முக்கியமான அடிப்படையாகவும் செயல்பட்டதை காட்டுகின்றன.

ஆலயத்தின் இரண்டாவது பரிணாம வளர்ச்சி, தொடர்ச்சியான முயற்சி, சமூக ஒத்துழைப்பு மற்றும் நிறுவன ஆதரவின் அடிப்படையில் உருவான ஒரு முக்கியக் கட்டமாகக் காணப்படுகிறது. அயராத முயற்சியின் பயனாக BUMPLI 2 STRASSE 21 என்ற இடத்தில் ஆலயத்திற்கான தற்காலிக இடம் பெறப்பட்டது. 18 ஜூலை 1993 அன்று நடைபெற்ற இரண்டாவது பொதுக்கூட்டத்தில், முந்தைய நிர்வாகக் குழுவே மீண்டும் தேர்வு செய்யப்பட்டது. நிதி தேவையை எதிர்கொள்ள ஏழு பேர் கொண்ட நிதிக் குழு அமைக்கப்பட்டு, பேர்ன் மாநகர சபையிடம் நிதியுதவி கோரப்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாக கரிதாஸ் தொண்டு நிறுவனம் ஆலயத்திற்கு இடம் தேடுவதிலும் நிதி ஆதரவு வழங்குவதிலும் முக்கிய பங்காற்றியது. 1994ஆம் ஆண்டு பொங்கல் விழா நடத்தப்பட்டு, நிதி திரட்டும் நோக்கில் பற்று சீட்டு முறையும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

மூன்றாவது பரிணாம வளர்ச்சிக் காலத்தில், கரிதாஸ் நிறுவனத்தின் மூலம் 450 சதுர மீட்டர் பரப்பளவுடைய இடம் பெறப்பட்டது. இதே காலகட்டத்தில், 1994 பொங்கல் விழாவின் போது நிர்வாக சபையினருக்கும் மாதர் சங்கத்தினருக்கும் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு காரணமாக நிர்வாக அமைப்புகள் கலைக்கப்பட்டன. பின்னர் 04 ஏப்ரல் 1994 அன்று புதிய நிர்வாகம் தேர்வு செய்யப்பட்டது. அதே ஆண்டில், விநாயகர், அம்மன் மற்றும் நவக்கிரக விக்கிரகங்கள் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டு, 15 ஜூலை 1994 அன்று சிலை பிரதிஷ்டையும் குடமுழுக்கும் நடைபெற்றது. எனினும், துப்புரவு, வாகன நிறுத்தம் மற்றும் பூஜை நேர ஒழுங்குகள் தொடர்பான முரண்பாடுகள் காரணமாக கரிதாஸ் நிறுவனத்துடனான உறவில் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. இதையடுத்து, இடப்பற்றாக்குறை காரணமாக புதிய ஆலய இடம் தேடும் முயற்சி தீவிரமானது.

2001 முதல் ஆலயம் ஒரு நிர்வாக ரீதியான நிலைத்தன்மையை அடையத் தொடங்கியது. சுவிஸ் நாட்டுப் பெண்மணிகளின் உதவியுடனும், பேர்ன் மாநகர சபையில் பணியாற்றிய திருமதி சீவரட்ணராசாவின் ஒத்துழைப்புடனும் Bahn Strasse 21 என்ற இடத்தில் ஐந்து ஆண்டு ஒப்பந்தம் பெறப்பட்டது. நிரந்தர துப்புரவு பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டு, நிர்வாக குழு தர்மகர்த்தா சபையாக மாற்றப்பட்டது. 09 செப்டம்பர் 2002 அன்று புனராவர்த்தன பிரதிஷ்டா

மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. இந்திய பக்தர்களின் உதவியால் பல உற்சவ மூர்த்திகளும் வாகனங்களும் ஆலயத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டன. தொடர்ந்து, பத்து நாட்கள் மஹோற்சவம், கந்த சஷ்டி, ஐயப்பன் விரதம் போன்ற வழிபாட்டு நிகழ்வுகள் முறையாக நடைபெறத் தொடங்கின.

நான்காவது பரிமாணத்தில், ஆலயத்திற்கு சொந்தமான நிலம் பெறும் முயற்சி முக்கிய முன்னேற்றத்தை அடைந்தது. 17 ஆகஸ்ட் 2009 அன்று நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில், சொந்த இடம் தேட பத்து பேர் கொண்ட குழு நியமிக்கப்பட்டது. சட்ட ஆலோசனையின் உதவியுடன் ஆலயத்தின் சட்ட திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, தொப்பன் கிராமத்தில் நிலம் தேர்வு செய்யப்பட்டது. 23 நவம்பர் 2012 அன்று நிலம் பதிவு செய்யப்பட்டு, அவசர தேவைக்காக சிறிய மண்டபம் கட்டப்பட்டது. 28 ஜூன் 2013 அன்று Bahn Strasse 21 இலிருந்து புதிய இடத்திற்கு பாலஸ்தானம் செய்யப்பட்டது.

படம் 2: கல்யாண முருகனின் கருங்கல் சிலை

ஐந்தாவது பரிணாம வளர்ச்சி, சமூக அர்ப்பணிப்பின் உச்சமாக விளங்குகிறது. 1992 முதல் 2015 வரை நடைபெற்ற குடமுழுக்கு விழாவிற்கு முன்பாக, சுமார் 20-25 குடும்பங்கள் இடைவிடாத உழைப்பையும் ஆதரவும் வழங்கினர். பேர்ன் நகரிலிருந்த தமிழர்கள் தங்களது ஓய்வு நேரத்தை ஆலய பணிக்காக அர்ப்பணித்தனர். எதிர்கால நோக்கில், திருமண மண்டபம், சைவ உணவகம் மற்றும் வாகன தரிப்பிட வசதிகள் உருவாக்கப்பட வேண்டிய தேவையும், இளைய தலைமுறையை ஆலய நிர்வாகத்திற்கு தயார்படுத்த வேண்டிய அவசியமும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. இதன் ஒரு பகுதியாக, ஆலயத்தின் இணையதளம் (www.bernmurugan.ch) இளைய தலைமுறையினரின் பொறுப்பில் இயங்குவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

2000ஆம் ஆண்டளவில், ஆலயம் சடங்கு நடைமுறைகளிலும் குறியீட்டு வெளிப்பாடுகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் விரிவடைந்தது. தைப்பூசம், தேரோட்டம், கந்த சஷ்டி பூஜைகள், ஐயப்பன் பூஜைகள், பெருமளவிலான அபிஷேகங்கள் போன்ற முக்கிய விழாக்கள், அதிகமான எண்ணிக்கையிலான பக்தர்களை ஈர்த்தன. விரிவடைந்த இந்த வழிபாட்டு நாள்காட்டியில், மாவீரர் நாள் ஆண்டுதோறும் ஒரு மையமான நிகழ்வாக அமைந்துள்ளது. ஆலய வளாகத்திற்குள் நடைபெறும் இந்த நிகழ்வு, அரசியல் நினைவைக் குறித்த ஒரு தெளிவான வெளிப்பாடாக அமைகிறது. இதன் வழியாக, தமிழீழத் தன்னாட்சி என்பது முடிவடைந்த ஒரு வரலாற்றுக் கட்டமாக அல்லாமல், தொடர்ந்து நிலவும் கூட்டு நோக்கமாக முன்வைக்கப்படுகிறது. ஆலயத்திற்குள் உள்ள சுவர்களில் அமைந்துள்ள தமிழீழ

வரைபடம், தாயகம் மற்றும் வரலாறு குறித்த நினைவுகளை அங்கு தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தி, எதிர்காலம் குறித்த எண்ணங்களையும் ஊட்டுகிறது. அதனால், கூட்டு வழிபாடு ஆறுதலாக மட்டுமன்றி, தாயகத்துக்கு அப்பாலும் விடுதலை தாகத்தை காண்பிக்கிறது. இதன் தொடர்ச்சியாக, இலங்கை அரசின் அழிப்பு வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட வரலாறுகளையும் எதிர்காலங்களையும் பாதுகாக்கும் தெய்வமாக முருகன் அமைகிறார். இந்நடைமுறைகள் அரசியலிலிருந்து மதத்துக்கான ஒரு விலகலைக் குறிக்கவில்லை. மாறாக, புலம்பெயர் சூழலில் அரசியல் தன்னாட்சி எவ்வாறு தொடர்ச்சியாக பேணப்படுகிறது, சடங்குகளின் வழியாக வடிவம் பெறுகிறது, மேலும் பொதுவெளியில் முன்னிலைப்படுத்தப்படுகிறது என்பதையே அவை காட்டுகின்றன.

படம் 3: 2025 சுவிஸ் கல்யாண முருகன் ஆலயத்தில் மாவீரர் நாள் வணக்கம் (மாவீரர் பூஜை)

படம் 4: சுவிஸ் கல்யாண முருகன் கோவிலில் தமிழீழ வரைபடம்

சட்டியை போன்ற இரண்டாம் தலைமுறை சுவிஸ்-தமிழர்களின் நேர்காணல்கள், இந்நடைமுறைகள் தலைமுறை எல்லைகளை எவ்வாறு கடக்கின்றன என்பதை காட்டுகின்றன. காவடி எடுப்பதும், தேரை இழுப்பது போன்ற சடங்குகளில் பங்கேற்பது, மரபாக வந்த பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

Be Eco-Friendly

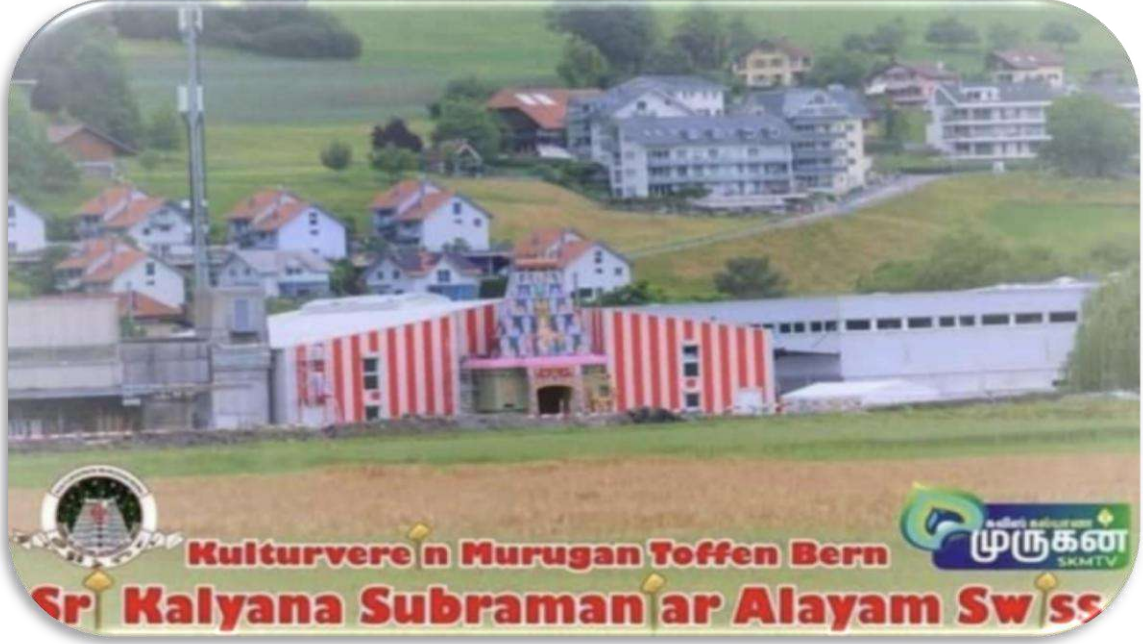
பழக்கமாக அல்ல. தமிழ் அடையாளத்துடனும் அரசியல் வரலாறுடனும் விழிப்புணர்வுடன் இணையும் ஒரு செயற்பாடாகவே விவரிக்கப்படுகிறது. போர் அல்லது இடம்பெயர்வு அனுபவங்களை நேரடியாகக் கொண்டிராத இளம் தலைமுறையினருக்கு, சடங்கு நடைமுறைகள், உடல் வழி அனுபவம், கூட்டு நினைவு மற்றும் நிறுவனத் தொடர்ச்சி ஆகியவற்றின் மூலம், தமிழீழத்தை தொடர்ந்து நிலவும் ஒரு அரசியல் கற்பனையாக அணுகும் வழியாக அமைகின்றன.

சுவிட்சர்லாந்தில் உள்ள தமிழ் மத வாழ்வின் பரந்தப் பின்னணியில் வைத்து பார்க்கும்போது, பேர்ன்-டோஃபன் முருகன் ஆலயத்தின் முக்கியத்துவம் மேலும் தெளிவாகிறது. கிருஷ்ணன் குறிப்பிட்டதுபோல், ஐரோப்பாவில் வாழும் இலங்கைத் தமிழர்களில் கணிசமானோர் யாழ்ப்பாணப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களாக உள்ளனர். அப்பகுதியில், ஆலய மையமான மத வாழ்வு வரலாற்று ரீதியாக சமூக ஒழுங்கமைப்பை வடிவமைத்து வந்துள்ளது. இந்த பண்பாட்டு நோக்கம், புலம்பெயர் சூழலிலும் ஆலயங்களை நிறுவ வேண்டும் என்ற நீடித்த முயற்சிகளுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. அதன் விளைவாக, சுவிட்சர்லாந்தின் இருபத்தாறு கண்டோன்களிலும் தமிழ் ஆலயங்கள் அமைந்துள்ளன. இந்தச் சூழலில், பேர்ன்-டோஃபன் முருகன் ஆலயம் ஒரு விதிவிலக்காக அல்ல; சமூக உருவாக்கம், அரசியல் நினைவு மற்றும் கூட்டு எதிர்பார்ப்பின் தொடர்ச்சி ஆகியவற்றில் தமிழ் மத நிறுவனங்கள் வகிக்கும் பங்கின் ஒரு எடுத்துக்காட்டாகவே அமைகிறது.

படம் 5: கோவிலின் கொடிமரமும் முக்கிய சந்நிதானமும்

படம் 6: அழகிய சுவிஸ் மண்ணில் முருகனின் கோவில்

முருக வழிபாடு, பண்பாடு, புலம்பெயர் நாட்டில் ஆறுதல்

சுவிட்சர்லாந்தில் வாழும் இலங்கைத் தமிழர்களிடையே முருகன் வழிபாடு, புதிய புவியியல் சூழலுக்குள் மாற்றி கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு மத வழக்கத்தின் தொடர்ச்சியாக மட்டுமே அமையவில்லை. அது, இடம்பெயர்ந்த சமூகங்கள் தங்களது அன்றாட வாழ்வை மீள அமைக்கும் ஒரு முக்கியமான பண்பாட்டு-சமூக அடித்தளமாகவும் செயல்படுகிறது. இந்தச் சூழலில், முருகன் ஆலயங்கள் வழிபாட்டு இடங்களாக மட்டுமே இல்லை. புலம்பெயர் வாழ்வில் மக்கள் தங்களது வாழ்வை எவ்வாறு நடத்த வேண்டும், எதனைச் சார்ந்து நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்பதைக் கண்டறியும் வெளிகளாகவும் அவை மாறுகின்றன. வரலாறுடன் தங்களை இணைத்துக் கொள்ளும் உணர்வும், எதிர்காலம் குறித்த தொடர்ச்சியும் இங்கு உருவாகின்றன. முருகன் ஆலயங்களில், காலமும் சடங்கு நடைமுறைகளும் சமூக உறவுகளும் மீள ஒழுங்குபடுத்தப்படுகின்றன. இந்த ஒழுங்கமைப்பு, இடம்பெயர்வு காரணமாக உருவாகும் சிதறல்களுக்கெதிராக நிற்கும் வகையில் அமைகிறது. இதன் மூலம் கிடைக்கும் ஆறுதல், தனிப்பட்ட உணர்ச்சிகளுக்குள் மட்டுமே அடங்கியதல்ல. அது வெறும் உளவியல் தளத்திலும் நின்றுவிடுவதில்லை. இந்த ஆறுதல், விழாக்கள், உடல் வழி சடங்குகள், நினைவு நிகழ்வுகள், மற்றும் முருகன் ஆலயங்களின் நிறுவன வாழ்க்கையில் இடம்பெறும் பங்கேற்பு ஆகியவற்றின் வழியாக உருவாகிறது. இந்நடைமுறைகள், தனிநபர்களையும் குடும்பங்களையும், தொடர்ச்சியும் சேர்ந்திருப்பும் கொண்ட ஒரு கூட்டு வாழ்வு ஓட்டத்துக்குள் வைத்திருக்கின்றன. இந்த அர்த்தத்தில், முருகன் வழிபாடு புலம்பெயர் வாழ்வை தாங்கி நிறுத்தும் ஒரு பண்பாட்டு கட்டமைப்பாக செயல்படுகிறது. அதே நேரத்தில், அந்த வாழ்வின் மாறிகொண்டிருக்கும் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப தன்னை மாற்றிக் கொள்ளும் தன்மையையும் அது தக்கவைத்துக் கொள்கிறது. அதே நேரத்தில், முருகன் வழிபாட்டின் ஆறுதல் தரும் பங்கு, அதன் அரசியல் மற்றும் வரலாற்று பரிமாணங்களிலிருந்து பிரிக்க முடியாதது என்பதையும் இந்த ஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது. மாவீரர் நாளின் கடைப்பிடிப்பு, புனித வெளிக்குள் தமிழீழத்தின் பதிப்பு, மற்றும் தலைமுறைகளைத் தாண்டி சடங்கு பங்கேற்பு பரிமாறப்படுவது போன்ற முருகன் ஆலய நடைமுறைகள், புலம்பெயர் சூழலில் மத வாழ்வு அரசியல் நினைவையும் கூட்டு

எதிர்காலக் கனவையும் தொடர்ந்து உயிருடன் வைத்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இவ்வகையில், முருகன் வழிபாடு தாயகத்திலிருந்து விலகலைச் சுட்டுவதில்லை. அதேபோல், தமிழ் அடையாளம் அரசியலற்றதாக மாறிவிடுகிறது என்பதையும் அது குறிக்கவில்லை. மாறாக, புலம்பெயர் சூழ்நிலைகளுக்குள் தமிழீழத் தன்னாட்சியை மீள அமைக்கும் ஒரு வழியாகவே முருகன் வழிபாடு செயல்படுகிறது. காவடி எடுப்பதும், அலகு குத்துதல் போன்ற உடல் வழி சடங்குகளும் இங்கு முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. இவை வெறும் பக்திச் செயல்களாக மட்டுமே அமையவில்லை. அனுபவிக்கப்பட்ட வன்முறை, இழப்பு, மற்றும் இடம்பெயர்வு ஆகியவை உடலின் நினைவாகத் தங்கியிருப்பதை வெளிப்படுத்தும் வழிகளாகவும், அதே நேரத்தில் எதிர்கால தலைமுறைகளுக்கான வேண்டுகோளாகவும் இச்சடங்குகள் அமைகின்றன. இவ்வாறு, தனிநபர் உடலே நினைவின் இடமாக மாறுகிறது; அந்த நினைவு கூட்டு வழிபாட்டின் மூலம் அடுத்த தலைமுறைகளுக்குப் பரிமாறப்படுகிறது. இந்தச் சூழலில், ஆறுதல் என்பது முடிவையோ கைவிடுதலையோ குறிக்கவில்லை. அது, இடம்பெயர்வைத் தாங்கிக் கொண்டே, வரலாறு, மரியாதை, மற்றும் அரசியல் எதிர்காலம் குறித்த உரிமைக் கோரிக்கைகளைத் தொடர்ந்து பேணும் திறனையே குறிக்கிறது. மதம், பண்பாடு, மற்றும் அரசியல் நினைவு சந்திக்கும் இடத்தில் முருகன் வழிபாட்டை வைத்து பார்க்கும்போது, புலம்பெயர் முருகன் ஆலயங்கள் இழப்பையும் தொடர்ச்சியையும் ஒன்றாகத் தாங்கும் வெளிகளாக செயல்படுகின்றன என்பது தெளிவாகிறது. இங்கு தாயகம் கைவிடப்படுவதுமில்லை; கடந்த காலத்தில் உறைந்துவிடுவதுமில்லை. மாறாக, அது நினைவுகூரப்பட்டு, மீண்டும் மீண்டும் கற்பனை செய்யப்பட்டு, தற்போதைய வாழ்வில் செயல்படும் ஒன்றாகவே அமைகிறது.

முடிவுரை

புலம்பெயர் சூழலில் மத நடைமுறைகள் எவ்வாறு வரலாறு, நினைவு, மற்றும் எதிர்காலம் ஆகியவற்றை ஒன்றாகக் கட்டியெழுப்புகின்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள, இவ்வகை நுணுக்கமான, இடம்சார் ஆய்வுகள் தேவைப்படுகின்றன. இத்தகைய ஆய்வுகள் அவசியமானவை. குறிப்பாக, முருகன் ஆலயங்கள் போன்ற நிறுவனங்கள், இடம்பெயர்வு அனுபவங்களை எவ்வாறு சமூக வடிவங்களாக மாற்றுகின்றன என்பதை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சிகள், புலம்பெயர் ஆய்வுகளின் பரப்பை மேலும் விரிவுபடுத்துகின்றன.

குறிப்புகள்

- [1] அல்லூரி, ஆர். எம். “அரசியல் பண்ப்பரிவர்த்தனைகள்: போர் பிந்தைய காலத்தில் சுவிட்சர்லாந்து வாழ் தமிழ் புலம்பெயர் சமூகத்தின் மாற்றம்.” சமூக நடைமுறைகளாகவும் மாற்றத்தின் செயற்பாட்டாளர்களாகவும் பண்ப்பரிவர்த்தனைகள், தொகுத்தவர் எஸ். மையர் மற்றும் சி. ஸ்ட்ரோலே, பால்கிரேவ் மெக்மில்லன், 2023. https://doi.org/10.1007/978-3-030-81504-2_17
- [2] பெளமான், எம். “சுவிட்சர்லாந்தில் இந்துமதம்.” ஐரோப்பாவில் இந்துமதத்தின் கையேடு, பிரில், 2020. https://doi.org/10.1163/9789004432284_063
- [3] பாய்ல், எப். ஏ. இலங்கை மேற்கொண்ட தமிழ் இனப்படுகொலை: சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்க உலகம் தவறியமை. கிளாரிட்டி பிரஸ், 2009.
- [4] கோவேந்தர், கா. எ., மற்றும் ந. முதலி. “தென் ஆப்பிரிக்காவில் முருகன் வழிபாடும் தைப்பூசமும்.” பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ், தொகுதி 5, இதழ் 2, 2025.

[5] மாலதி, என். என் நாட்டிலொரு நொடிக்காலத் தருணம்: விடுதலைப் புலிகளின் நடைமுறையில் இயங்கிய (டி-ஃபாக்டோ) அரசின் கடைசி ஆண்டுகள். கிளாரிட்டி பிரஸ், 2012.

[6] சிவநாயகம், எஸ். இலங்கை: வரலாற்றின் சாட்சியாக-ஒரு பத்திரிகையாளரின் நினைவுக் குறிப்புகள். சவுத் ஏஷியா புக்ஸ், 1995.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையைத் திருத்திய முனைவர் த. செபுலோன் பிரபு துரை அவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றி.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 1, November 2025

E-ISSN: 2583-0880

Bhavani Sangameswarar Temple Inscriptions and Performing Arts Sculptures

Dr. C. Karthikeyan, Assistant Professor, Department of Drama and Theatre Studies,
Tamil Nadu Open University, Chennai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-5825-0765>

DOI: 10.5281/zenodo.19533139

Abstract

The evolution of performing arts in Tamil Nadu intertwines with religious places of worship. This paper examines the Bhavani Sangameswarar Temple for study. It is one of the seven sacred Shiva abodes of the Kongu region and serves as a unique confluence of architectural grandeur and artistic heritage of Tamil Nadu. The study analyses the dual existence of 'Classical' and 'Folk' dance forms as depicted in the sculptures of the temple with the help of field research and textual data. The pillars portray the 'Thandava' postures of Lord Shiva, which represent the classical tradition. They preserve rare folk depictions such as 'Pinnal Kolattam' (braided stick dance), 'Kumbi Kol Aadal', and 'Komali' (clown/buffoon) as well as grand structural temples. It highlights the cultural heritage of the Kongu region and its historical links with Chera traditions. The article concludes that the sculptures of the Sangameswarar Temple stand as evidence of historical heritage and affirms the development and preservation of Tamil performing arts over the ages. Hence, this study documents the artistic background of the temple by employing a descriptive methodology that focuses on its history, worship practices, and related aspects.

Keywords: Bhavani Sangameswarar Temple, Performing Arts, Arts Sculpture, Folk Tradition, Kongu Region.

References

- [1] *Bhavani Thiruthala Varalaru*. Publication and Author: Pulavar A. Palaniappan, Bhavani, 2008.
- [2] Mayilai Seeni. Venkatasamy. *Kongu Naattu Varalaru*. Naam Thamizhar Pathippagam, Triplicane, Chennai, First Edition - December 2008.
- [3] Prof. Ki. Venkatachari. *Kongu Naattu Koilgal*. Palaniappa Brothers, Chennai, First Edition, 2011.
- [4] *Kongu Kalanjiyam Volume – I, (A – Kau)*. Meiyappan Pathippagam, Chidambaram, First Edition - December 2011.
- [5] *Kongu Kalanjiyam Volume – II (Sa – Sri)*. Meiyappan Pathippagam, Chidambaram, First Edition - December 2013.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

பவானி சங்கமேஸ்வரர் திருக்கோயில் எழுத்துப்படைப்பும் நிகழ்கலைச் சிற்பங்களும்

முனைவர் சி. கார்த்திகேயன், உதவிப் பேராசிரியர், நாடகம் மற்றும் அரங்கக்கலைத்துறை,
தமிழ்நாடு திறந்தநிலைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-5825-0765>

DOI: 10.5281/zenodo.19533139

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் மண்ணின் நிகழ்த்துக் கலை வரலாறானது சமயம் மற்றும் வழிபாட்டுத் தலங்களை மையமாகக் கொண்டே வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. அவ்வகையில் கொங்கு நாட்டின் ஏழு சிவத்தலங்களில் ஒன்றான பவானி சங்கமேஸ்வரர் திருக்கோயில், கட்டடக்கலைச் சிறப்போடு கலைகளின் சங்கமமாகவும் திகழ்கிறது. இக்கட்டுரை, இக்கோயிலில் காணப்படும் சிற்ப ஆதாரங்களைக் கொண்டு, அக்கால நிகழ்த்துக் கலைகளின் செவ்வியல் மற்றும் நாட்டார் மரபுகளை ஆராய்கிறது. குறிப்பாக, இங்குள்ள மண்டபத் தூண்களில் செதுக்கப்பட்டுள்ள தாண்டவ மூர்த்திகளின் செவ்வியல் நிலைகளும், தமிழகக் கோயில்களில் அரிதாகக் காணப்படும் 'பின்னல் கோலாட்டம்', 'கும்பி கோல் ஆடல்' மற்றும் 'கோமாளி' சிற்பங்கள் போன்ற நாட்டார் கலை வடிவங்களும் விரிவாகப் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. சேர மற்றும் சோழ நாட்டுக் கலைப் பண்பாடுகள் ஒருங்கே அமைந்த இக்கோயில் சிற்பங்கள், தமிழக நிகழ்த்துக் கலைகளின் பழம்பெருமையை உறுதிப்படுத்தும் வரலாற்று ஆவணங்களாகத் திகழ்வதை இக்கட்டுரையின் வழியாக அறியலாம். இந்த ஆய்வு கலைத் தொடர்புடைய பின்புலத்தினை வெளிக்காட்டும் விதமாகவும் பதிவுப்படுத்தும் முறையிலும் அமைந்துள்ளது. இது விளக்கமுறை ஆய்வாக அமைகிறது. எனவே, இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை இக்கோயிலுடன் தொடர்புடைய வரலாறு, வழிபாடு முதலியவற்றை வெளிக்கொணர்வதாக உள்ளது.

குறிப்புச் சொற்கள்: பவானி சங்கமேஸ்வரர் கோயில், நிகழ்த்துக் கலைகள், நிகழ்கலைச் சிற்பம், நாட்டார் மரபு, கொங்கு நாடு.

அறிமுகம்

பவானி சங்கமேஸ்வரர் திருக்கோயில் பெருஞ்சிறப்பும் தனித்துவமும் மிக்கது. இக்கோயிலைக் கொங்கு நாட்டுச் சிற்றரசர்களான கெட்டிமுதலியார் பரம்பரையினர் புதுப்பித்துக் கட்டியுள்ளனர். கொங்கு 24 நாடுகளுள் ஒன்றான பூவானி நாட்டின் ஒரு பகுதியாகப் பவானி அமைந்துள்ளது. "பூவானி நாட்டின் பெயரே பவானி என்று மருவியது" எனப் புலவர் குழந்தை குறிப்பிடுகிறார். திருஞானசம்பந்தரால் தேவாரப் பாடல் பெற்ற கொங்கு ஏழு சிவத்தலங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். சம்பந்தர் பவானிக்கு வந்து,

மந்தம் முழுவம் இயம்ப மந்தி கூத்தாட
வார்பொழில் வண்டுபாடச் செந்தேன்
தெளியொளிரத் தேமாங்கனி உதிர்க்கும்
திருநணாவே...

எனத் தொடங்கும் 'திருநணா' பதிகத்தை அருளிச் செய்த பின்னரே திருச்செங்கோட்டிற்குச் சென்றுள்ளார். (கொங்கு களஞ்சியம், தொகுதி-2, ப. 379, 2011) சம்பந்தர் தேவாரம் பாடிய காலத்தில் இவ்வருக்கு 'நணா' என்ற பெயர் வழங்கியது.

காவிரி, பவானி மற்றும் அமுத நதி ஆகிய மூன்று ஆறுகள் கூடும் 'முக்கூடல்' (கூடுதுறை) பகுதியில் ஈசன் எழுந்தருளியுள்ளதால் அவர் 'சங்கமேஸ்வரர்' என்று அழைக்கப்படுகிறார். அமுத நதி என்பது கோயிலிலிருந்து பவானி ஆற்றில் கலப்பதாகவும், பத்மாசுரன் எனும் அரக்கனிடம் இருந்து தப்பிக்கத் தேவர்கள் சிவனிடம் அடைக்கலம் பெற்ற இடமாகவும் நம்பப்படுகிறது. இறந்தவர்களின் அஸ்தியை இங்குள்ள கூடுதுறையில் கரைப்பது காசிக்கு நிகரான புண்ணியமாகக் கருதப்படுகிறது. இக்கோயிலில் சங்கமேஸ்வரர், வேதநாயகி, ஆதிகேசவப் பெருமாள், செளந்தரவல்லித் தாயார் முதலான தெய்வங்கள் எழுந்தருளியுள்ளனர். "சைவர்களுக்கும் வைணவர்களுக்கும் இது சிறந்த தலமாக விளங்குகிறது" (புலவர் அ. பழனியப்பன், பவானித் திருத்தல வரலாறு, ப.2, 2008). ஒவ்வொரு தெய்வத்திற்கும் தனித்தனி கோயில்களும் கருவறைகளும் அமைந்துள்ளன. வேதநாயகியின் சன்னதி கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது. சிவனுக்கும் பார்வதிக்கும் நடுவில் முருகன் சன்னதி அமைந்திருப்பது இக்கோயிலின் சிறப்பம்சமாகும். அருணகிரிநாதர் பவானிக்கு வந்து முருகனை, "சிலைவேடர் சேவற்கொடியேனே திருவானி கூடற்பெருமானே" என்று புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

தனிச்சிறப்புகள்

18-ஆம் நூற்றாண்டில் கோயம்புத்தூர் ஆட்சியராக இருந்த ஆங்கிலேயர் வில்லியம் கேரோ, அம்மன் மீது கொண்ட பக்தியால் ஒரு 'தந்தக்கட்டிலை' காணிக்கையாக வழங்கியுள்ளார். இக்கட்டில் பூ வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த கலைப் பெட்டகமாகும். வில்லியம் கேரோ அம்மன் பக்தராக மாறியதற்குக் காரணமாக ஒரு கதை சொல்லப்படுகிறது: ஒருமுறை வில்லியம் கேரோ தங்கியிருந்த கட்டடம் இடிந்து விழப் பார்த்தபோது, ஒரு சிறுமி அவரை வெளியே அழைத்துச் சென்று காப்பாற்றியதாகவும், அச்சிறுமி வேதநாயகி அம்மனே என்றும் அவர் போற்றி வணங்கியுள்ளார். ஆடிப்பெருக்கு மற்றும் சித்திரைத் திருவிழா ஆகியன இங்கு மிகவும் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன.

திருக்கோயில் கட்டமைப்பு

பவானி சிவன் கோயில் கோபுரங்கள் மற்றும் விமானங்களின் அமைப்பு தென்னகத் திராவிடக் கட்டடக்கலைப் பாணியைப் பின்பற்றி மிக உயரமாக, அடுக்கு நிலைகளுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கோயிலின் வெளிச்சுவர்களில் உள்ள மாடக்குழிகள் மற்றும் அவற்றில் வீற்றிருக்கும் தெய்வச் சிலைகள் செதுக்கப்பட்ட விதம் தனித்துவம் வாய்ந்தது. சங்கமேஸ்வரர் சன்னதி மண்டபத் தூண்களில் தசாவதாரக் காட்சிகள், சிவபெருமானின் பல்வேறு கோலங்கள் மற்றும் புராணக் கதைகள் தத்ரூபமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சிலைகளில் உள்ள நளினம், உடலமைப்பு மற்றும் முக பாவனைகள் தத்ரூபமாக அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக, 'கும்பி கோல் ஆடலில்' இடம்பெறும் சிலைகளின் அணிகலன்கள் கூட மிகத் தெளிவாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. (கள ஆய்வு நாள்: 03.08.25)

அம்மன் சன்னதியில் உள்ள தூண்களில் பெண் தெய்வங்களின் சிற்பங்கள் மற்றும் மலர் வேலைப்பாடுகள் மென்மை மிளிரும்படி செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சிவனார் சன்னதியில் இருக்கும் கம்பீரமான தாண்டவ நிலைக்கு மாறாக, இங்கு மென்மையான கலை உணர்வைத் தரும் 'லாசிய' நிலையில் சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன. இது சிவ-பார்வதி நாட்டியத்தில் காணப்படும் தாண்டவ-லாசிய நிலைகளை உணர்த்துகிறது. கோயில் சுவர்களில் காணப்படும் கல்வெட்டுகள் திருப்பணிகள் மற்றும் இறைவனுக்கு வழங்கப்பட்ட கொடைகளைப் பற்றி விவரிக்கின்றன. கிழக்குப் புறச்சுவர் ஓரம் ஆற்றின் நீர் மோதிச் செல்லும் அழகினைக் காணும்போது மனச் சிக்கல்கள் நீங்கும். இத்திருக்கோயில் கட்டமைப்பில் நான்கு வாயில்கள் அமைந்துள்ளன; வடக்கு வாயிலில் இராஜகோபுரம் அமைந்துள்ளது. இது ஐந்து நிலைக் கோபுரமாகும். இக்கோபுரம் மிக உயரமானதும், அழகிய வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய

சுதையிலான சிற்பங்களையும் கொண்டது. இதில் நின்றாடும் ஐந்து தாண்டவ மூர்த்திகளின் சிற்பங்கள் நாட்டியக் கரணங்களை உயிரோட்டமாகக் காட்டுகின்றன. "கோயிலின் தென்புற மதில்சுவர் பழமையான கோட்டைச் சுவராகும். இக்கோயிலைச் சுற்றி ஒரு கோட்டை இருந்ததற்கான சின்னங்கள் ஆங்காங்கே இன்றும் காணப்படுகின்றன" (புலவர் அ. பழனியப்பன், பவானித் திருத்தல வரலாறு, ப.5, 2008).

அம்மன் கோயிலில் உள்ள அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம் மற்றும் சிற்ப மண்டபம் ஆகியவற்றில் ஆடல் சிலைகள் அமைந்துள்ளன. அர்த்த மண்டபத்தின் முன்புறம் வலப்பக்கம் விநாயகரும், இடப்பக்கம் நாகரும் உள்ளனர். முன்பக்கத்தில் உள்ள சிற்ப மண்டபம் பதினெட்டுத் தூண்களைக் கொண்டது. இம்மண்டபத்தில் கெட்டி முதலியார் காலத்தில் செதுக்கப்பட்ட அற்புதமான தூண்கள் உள்ளன.

யானியோடு போரிடும் குதிரை வீரர்கள், சிறுத்தையோடு போரிடும் குதிரை வீரர்கள் போன்ற சிற்பத் தூண்கள் சிறப்புமிக்கவை.

இங்குள்ள சிரிக்கும் சிலை 'கல் விரிக்கும் கலை' எனப் போற்றப்படுகிறது. 'சிரிக்கும் பாலை' என்னும் பெண்ணின் சிற்பம் விநோதமான ஒன்றாகும். இதன் உதடுகளில் நீர் ஊற்றினால் உடனே அதன் முகத்தில் புன்னகை மலர்கிறது. இப்புன்னகை புகழ்பெற்ற இத்தாலிய ஓவியரான லியோனார்டோ டாவின்சி தீட்டிய மோனலிசாவின் புன்னகையையும் மிஞ்சுவதாகும். (பேரா. கி. வெங்கடாச்சாரி, கொங்கு நாட்டுக் கோயில்கள், ப.33, 2011)

தூண்களில் கெட்டி முதலியாரின் சிற்பமும், அவரது மனைவி சின்னம்மையின் சிற்பமும் அழகுற அமைந்துள்ளன. மேலும், இம்மண்டப விதானத்தில் உள்ள தாமரை மலரில் கிளிகள், கெட்டி முதலியாரின் சின்னமான வண்ணத் தடுக்கு, வாடாமாலை, நடன மங்கைகள் மற்றும் 'பின்னல் கோலாட்டக்' காட்சிகள் ஆகியன கொங்கு கோயில்களில் இல்லாத தனிச்சிறப்பாகும். இங்குச் சங்கமேஸ்வரர் லிங்க வடிவமாக உள்ளார். மகா மண்டபத்தில் திருஞானசம்பந்தர் பாடுவது போன்ற சிற்பம் கம்பீரமாகக் காட்சி அளிக்கிறது.

எழுத்துப்படைப்புகள்

"பவானிக் கோயிலில் பல திருப்பணிகளைச் செய்த கெட்டி முதலியின் மனைவி சின்னம்மை தமிழ்ப் புலமை பெற்றவராக விளங்கியுள்ளார். இவர், பூங்கோதை என்னும் புலவருடன் இணைந்து 'கண்ணொளி கதிரொளி' என்னும் இறை நடனம் பற்றிய நூலை இயற்றியுள்ளார். தக்கை இசையில் பாடப்பட்ட 'தக்கை இராமாயணத்தை' இயற்றியவர் எம்பெருமான் கவிராயர்" (புலவர் அ. பழனியப்பன், பவானித் திருத்தல வரலாறு, ப.10, 2008).

இவரது மனைவி பூங்கோதை. கெட்டி முதலியார் கோயில் திருப்பணி செய்தபோது புலவர் பூங்கோதை கோயில் அதிகாரியாகப் பணியாற்றியுள்ளார் எனச் செப்பேடு குறிப்பிடுகிறது. இவரைக் 'கொங்கு மண்டலச் சதகம்' என்னும் நூல் சிறப்பித்துக் கூறுகிறது. பவானி திருக்கோயில் பற்றிப் பல நூல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

பவாநி கூடற்புராணம் மகாவித்துவான் வாசுதேவ முதலியார் எழுதியதாகும். இந்நூலுக்குப் புலவர் கு. குமாரசாமி பிள்ளை, 'கூடற்புராண வசனம்' என்னும் தலைப்பில் உரை எழுதி 1925-இல் வெளியிட்டுள்ளார். சங்கமேஸ்வரைப் போற்றி 'பவாநிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி' என்னும் நூலை 1924-இல் வெளியிட்டுள்ளார். 'வேதநாயகியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்' என்னும் நூலை திருமுகஜூர் மு.ரா. கந்தசாமிக் கவிராயர் இயற்றியுள்ளார்." (மேலது நூல், பக். 10-11)

மேலும், 'வேதநாயகியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்', 'பவாநிப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி' ஆகிய நூல்களுக்குப் புலவர் அ. பழனியப்பன் உரை வெளியிட்டுள்ளார். பவானியைச் சார்ந்த பாலபாரதி முத்தையர் 'விறலிவிடு தூது' என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார். 'வேதநாயகியம்மை பதிகம்', 'வேதநாயகி ஆற்றுப்படை' ஆகிய நூல்கள் வித்துவான் தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டரால் இயற்றப்பட்டுள்ளன. புலவர் குழந்தை 'திருநணாச் சிலேடை வெண்பா' என்னும் நூலை 1958-இல் வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூல்கள் அனைத்தும் தற்போது மறுபதிப்பு இன்றிச் சந்தைகளில் கிடைப்பது அரிதாக உள்ளது.

நிகழ்கலைச் சிற்பங்கள்

கோயில் சிற்பக் கலையில் நிகழ்த்துகலை பதிவுகள் நிறைந்துள்ளன. நடராஜர் திருமேனி மூலவர் சன்னதிக்கு அருகில் தெற்கு நோக்கி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனித் திருமஞ்சனம் மற்றும் மார்கழி ஆருத்ரா தரிசனம் போன்ற விழாக்கள் இங்குச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன. கற்சிற்பங்கள் வழியாக வெளிப்படும் நிகழ்கலை மரபானது பவானி சிவன் கோயிலில் தனிச்சிறப்பாக விளங்குகின்றது. எட்டுத் திருக்கரங்களுடன் கூடிய இரண்டு 'ஊர்த்த தாண்டவ' மூர்த்திகள் அழகிய நிலையில் தூண் புடைப்புச் சிற்பங்களாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோல, ஆறு கைகளுடன் வலது காலைத் தூக்கி ஆடும் நிலையில் நடராஜர் சிற்பம் மூலவர் கோயில் சுவரில் அமைந்துள்ளது. மேலும், நடனத்திற்குத் தாளம் இசைக்கும் நந்தி தேவர் சிலையும், 'கிடைக்கை' (உடுக்கையின் பெரு வடிவம்) வாசிக்கும் திருமால் சிலையும் மகா மண்டபத்தில் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. மண்டபத் தூண்களில் நான்கு கோமாளிகளின் சிற்பங்கள் நிகழ்த்தல் மொழி வெளிப்படும்படி அமைந்துள்ளன. இக்கோமாளிகள் தமிழகக் கூத்து மற்றும் குறவஞ்சி நாடகங்களில் இடம்பெறும் 'கட்டியக்காரன்' மற்றும் சமஸ்கிருத நாடகங்களில் வரும் 'விதூஷகன்' போன்ற கதை மாந்தர்களின் அமைப்பை ஒத்திருக்கிறார்கள். இதில் நின்ற நிலையில் மூன்று கோமாளிகளும், அமர்ந்த நிலையில் ஒரு கோமாளியும் உள்ளனர். மேலும், தப்பு இசைக்கு ஆடும் போர்வீரன், மிருதங்க இசைக்கு ஆடும் கலைஞன் எனப் பல சிலைகள் தனிச்சிறப்புடன் அமைந்துள்ளன.

மூலவர் மற்றும் அம்மன் சன்னதி மண்டப மேற்கூரையின் அடிப்பகுதியில் 'பின்னல் கோலாட்டம்' ஆடும் பெண் கலைஞர்களின் புடைப்புச் சிற்பங்கள் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. இதுவே பவானிக் கோயிலின் தனிச்சிறப்பாகும். அமர்ந்து மண்டியிட்டு ஆடும் நிலைகள், நின்று சுழன்றாடும் நிலைகள் என இச்சிற்பங்கள் அழகுடன் விளங்குகின்றன. இவை பழமையான பெருங்கோயில்களில் காணக் கிடைக்காத அரிய கலைப் பதிவுகளாகும். தற்காலத்தில் கொங்குப் பகுதியில் ஆடப்படும் 'வள்ளி கும்மி' மற்றும் 'கோல் கும்மி' ஆகிய ஆடல்களின் மூல வடிவமாக இவை இருக்க வாய்ப்புள்ளது. பொதுவாகப் பெருங்கோயில்களில் செவ்வியல் ஆடல்களே நிறைந்திருக்கும், ஆனால் இங்கு நாட்டார் வடிவ ஆடல் சிற்பங்கள் மண்டபம் முழுவதும் இருப்பது கொங்குப் பகுதியில் 'பின்னல் கோலாட்டம்' பெற்றிருந்த சிறப்பினை உணர்த்துகிறது.

சேர நாடாகிய கேரள மண்ணில் தற்போது இது போன்ற பல கோலாட்டங்கள் பெண்களால் ஆடப்படுகின்றன. பவானியும் பண்டைய சேர மண்ணின் ஒரு பகுதியாக விளங்குவதால், இரு மாநிலக் கலை வடிவங்களின் மூலப் பதிவாக இக்கோயில் அமைகிறது. மேலும், ஒப்பனை செய்யும் பெண் கலைஞர் மற்றும் குறவன்-குறத்தி நடனச் சிலைகள் தற்காலக் கலை வடிவங்களுடன் ஒப்பாய்வு செய்வதற்கான சிறந்த ஆவணத் தரவுகளாகும்.

ஆய்வு முடிவு

மேற்கண்ட ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, தமிழ் மண்ணின் நிகழ்த்தல் மரபானது சமயம் மற்றும் வழிபாட்டுத் தலங்களை மையமாக வைத்தே வளர்ந்துள்ளது என்பது

தெளிவாகிறது. தமிழகத்தின் நிகழ்த்துக் கலை மரபு சங்க காலம் தொட்டே நீண்ட வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்டது. கோயில்கள் வழிபாட்டுத் தலங்களாக மட்டுமன்றி, சமூகப் பண்பாட்டு மையங்களாகவும் திகழ்ந்தன. குறிப்பாக, வழிபாட்டுச் சடங்குகளின் ஒரு பகுதியாக ஆடல், பாடல் மற்றும் இசை உள்ளிட்ட நிகழ்த்துக் கலைகள் போற்றப்பட்டன. நாட்டார் தெய்வ வழிபாடுகளில் காணப்படும் உணர்ச்சிப்பூர்வமான ஆட்டங்களும், ஆகம விதிகளுக்கு உட்பட்ட பெருங்கோயில் கலைகளும் ஒன்றோடொன்று பிணைந்து வளர்ந்தன என்பதற்குப் பவானி திருக்கோயில் சிறந்த சான்றாகும். இக்கோயிலின் கட்டடக்கலை மற்றும் சிற்பங்களை ஆய்வு செய்யும்போது, அக்கால நிகழ்கலை வடிவங்கள் எத்தகைய உன்னத நிலையில் இருந்தன என்பதை உறுதிப்படுத்த முடிகிறது. இக்கோயிலின் தனிச்சிறப்பு என்பது, நாட்டார் ஆடல் மற்றும் செவ்வியல் தாண்டவம் ஆகிய இரண்டு நிலைகளும் இங்கு ஒருங்கே அமையப் பெற்றிருப்பதுதான். நாட்டார் ஆடல்கள் மக்களின் வாழ்வியலோடும் சடங்குகளோடும் தொடர்புடையவை; செவ்வியல் தாண்டவம் இலக்கண விதிகளுக்கு உட்பட்டது. இந்த இரண்டு மரபுகளையும் ஒருசேரப் போற்றி வளர்த்துள்ளதை இக்கட்டுரை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

படங்கள்

குறிப்புகள்

- [1] பவானித் திருத்தல வரலாறு. வெளியீடு (ம) ஆசிரியர்: புலவர் அ.பழனியப்பன், பவானி, முதல் பதிப்பு, 2008.
- [2] மயிலை. சீனி. வெங்கடசாமி. கொங்கு நாட்டு வரலாறு. நாம் தமிழர் பதிப்பகம், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை, முதல் பதிப்பு - 2008, டிசம்பர்.
- [3] பேரா. கி. வெங்கடாச்சாரி. கொங்கு நாட்டுக் கோயில்கள். பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை. முதல் பதிப்பு, 2011.
- [4] கொங்கு களஞ்சியம் தொகுதி -I, (அ - கௌ), மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், முதல் பதிப்பு 2011, டிசம்பர்.
- [5] கொங்கு களஞ்சியம் தொகுதி -II (ச - ஸ்ரீ), மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், முதல் பதிப்பு, 2013, டிசம்பர்.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 1, November 2025

E-ISSN: 2583-0880

Pilgrimage Paradigm of Thirugnanasambandar

K. Subala, Ph.D. Research Scholar of Tamil, Reg. No.: 23PHTMF002,
Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-1510-7945>

Dr. M. Geetha, Assistant Professor of Tamil, Avinashilingam Institute for Home Science
and Higher Education for Women, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5310-7774>

DOI: 10.5281/zenodo.19533284

Abstract

Tamil Devotional Literature is rooted in spirituality. Saivism is an ancient tradition that reveres Lord Shiva as the supreme deity. It encompasses a distinct set of ideological, theoretical, philosophical and religious principles that transcend a large space of time. Thevaram is a revered collection of Tamil Saiva hymns. It was sung by the three esteemed saints - Thirugnanasambandar Appar and Sundarar. They travelled to many temples worshipping Lord Shiva with their unwavering devotion. Thirugnanasambandar was instrumental in extolling the excellence of the Saiva sect through his melodious Thevaram hymns and conveyed the divine thoughts of God and the philosophical thoughts of the tradition. He visited numerous sacred sites, such as the revered temples of Chidambaram, Thiruvannamalai, and Thiruchirappalli. He praised the architectural magnificence, spiritual significance and devotional passion of these holy places in his hymns. He promoted spiritual growth, social harmony and cultural preservation for the betterment of society. This article examines Thirugnanasambandar's journeys and devotion and highlights the durable legacy of his contributions.

Keywords: Thirugnanasambandar, Saivism, Temples, Philosophy, Pilgrimage, Mukti

References

- [1] Sivagurunatha Pillai, M. *Thevaram Moovar Thalayathirai – Or Aayvu*. U. Subramaniam Arakkattalai, 1990.
- [2] Subbu Reddiar, N. *Gnanasambandar*. Vengadam Pathippagam, 1986.
- [3] Selvarasu, Na. *Kovil Panpaadu*. Anicham Ilakkiya Vattam, 1999.
- [4] Somasundaram, P. S. *Sambandar Kaattum Thiruthala Kaatchigal*. S. K. Pathippagam, 2019.
- [5] Dharumai Adheenam (Pathippu Kuzhu). *Thirugnanasambandar Thevaram: Panniru Thirumuraigal (Muzhuvathum)*. Gnanasambandham Pathippagam, 2023.
- [6] Dharumai Adheenam (Pathippu Kuzhu). *Thirunavukkarasar Thevaram: Panniru Thirumuraigal (Muzhuvathum)*. Gnanasambandham Pathippagam, 2023.
- [7] Dharumai Adheenam (Pathippu Kuzhu). *Sundarar Thevaram: Panniru Thirumuraigal (Muzhuvathum)*. Gnanasambandham Pathippagam, 2023.
- [8] Nallasivam, K. P. “Nadunaattu Thiruppathigangalil Vazhipaadu.” *Thirugnanasambandar Aayvumaalai*, vol. 1, 2002, pp. 331–335.
- [9] Parameswari Ganesakambar. “Thirugnanasambandar Thevarangalil Isaiyanigal: Or Nokku.” *Pranav Nunkalai Aayvithazh*, vol. 1, no. 4, March 2023, pp. 389–393.

- [10] Maruthai, and Isaac Samuel. “Sundarar Thevarathil Kaanappadum Sivaneri Ozhukkangal.” *Valar Tamil Aayvithazh*, vol. 2, no. 2, September 2021, pp. 14–29.
- [11] Murugavel, N. R. (Urai Aasiriyar). *Sivagnanabodham (Theliporul)*. Gnanasambandham Pathippagam, 2025.
- [12] Ramanaraja, S. “Saivappanpaattu Marabil Thirugnanasambandarin Thalayathirai: Or Nokku.” *Kalanjiyam Sarvadesa Tamil Aayvithazh*, vol. 5, special issue 5.1, December 2024, pp. 6–25.
- [13] Venkatasami Nattar, N. M. (Urai Aasiriyar). *Kondrai Vendhan*. Gowra Pathippagam, 2021.
- [14] Venkataramaiah, K. M. *Kalvettile Thevaram Moovar*. Sekar Pathippagam, 2005.
- [15] Venkataraman, Su. *Indiya Ilakkiya Sirpigal: Thirugnanasambandar*. Sahitya Akademi, 2018.
- [16] Sridhar, M. “Thalayathirail Thirugnanasambandarin Araneri.” *Inam Palthurai Pannattu Inaiya Tamil Aayvithazh*, vol. 8, no. 32, November 2022, pp. 125–129.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) International License.

திருஞானசம்பந்தரின் தலயாத்திரை நெறி

க. சுபலா, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், பதிவு எண்: 23PHTMF002, தமிழ்த்துறை, அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-1510-7945>

முனைவர் ம. கீதா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5310-7774>

DOI: 10.5281/zenodo.19533284

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் பக்தி இலக்கியங்கள் சமயச்சார்புள்ளவை. உலகிற்கு முதற் பொருளாக விளங்கும் சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டது சைவ சமயம். காலத்தால் வரையறுக்க இயலாத சித்தாந்தக் கோட்பாட்டுத் தத்துவங்களையும் சமயநெறிகளையும் தன்னகத்தே கொண்ட சமயமாகும். செந்தமிழ் மறையாகிய 'தேவாரம்' சிவபெருமானை மனமுருகித் திருத்தலங்கள் தோறும் சென்று தேவார மூவரால் பாடப்பெற்றதாகும். சைவ சமயத்தின் சிறப்பையும் உயர்வையும் இறைவனின் அருட்சிந்தனைகளையும் தேவாரப் பாடல்கள் வழி நாளும் இன்னிசையால் பாடியவர் திருஞானசம்பந்தர். திருத்தலங்கள் தோறும் சென்று தேவாரம் அருளிச் செய்ததை முதன்முதலில் தொடங்கியவர் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் ஆவார். மெய்ஞ்ஞானத் தத்துவங்களையும் சமய உணர்வினையும் தொன்மையான புராணச் செய்திகளையும் தலங்களில் ஓவியங்களாகவும் சிற்பங்களாகவும் முன்னோர்கள் பொதிந்து வைத்துள்ளனர். அவை நிலை பெற்றிருக்கும் இடங்கள் வழிபாட்டுத் தலங்கள் எனப்படுகின்றது. இத்திருத்தலங்களின் சிறப்பினையும் பக்திநெறியினையும் சமய உணர்வினையும் தமது பதிகங்களில் சமுதாயம் மேன்மையடையப் பாடியவர். அவர்தம் தலயாத்திரைகளை ஆராய்ந்து அதன் பக்திநெறியினை அறிவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகின்றது. இக்கட்டுரை தேவாரத் திருத்தலங்கள், யாத்திரையின் தொன்மை, திருஞானசம்பந்தரின் தலயாத்திரை முறைமை, திருத்தல யாத்திரைகள் ஆகிய தலைப்புகளின் கீழ் ஆராயப்பட்டுள்ளது வழங்கப்பட்டுள்ளது.

குறிப்புச்சொற்கள்: திருஞானசம்பந்தர், சைவம், திருத்தலம், மெய்ஞ்ஞானம், யாத்திரை, திருவடிப்பேறு.

முன்னுரை

இறைவன் நீக்கமற எங்கும் நிறைந்திருப்பவன். கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகிற்கு முழுமுதற் பொருளாக விளங்குபவன் சிவபெருமான். உயர்ந்த தத்துவங்களையும், தொன்மைகளையும், பக்தி நெறியினையும் கொண்ட சைவ சமயத்தினை உலகம் முழுவதும் நிலைநாட்டுவதற்கு சீகாழிப் பதியில் அவதரித்தவர் திருஞானசம்பந்தர். சைவசமய நெறியில் அவர் தம்முடைய இசையாலும் தமிழாலும் அக்காலத்து முறைகளுக்கு ஏற்றவாறு இறைவனை வழிபட வந்தவர். இதுவே திருத்தலயாத்திரைகளுக்கு அடிநாதமாக விளங்குகின்றது. வழிப்பாட்டு நெறியானது பின்னாளில் சமயநெறியாக மாறி பக்தி இயக்கத்தினை தோற்றுவிக்க உதவியதைக் காணமுடிகின்றது. சீகாழித் தலத்தினை மையமிட்டே திருஞானசம்பந்தரின் தலயாத்திரைகள் அமைந்ததுள்ளதை அவர்தம் பதிகங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. சமய வாழ்வு நெறியினை 'மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம்' என்னும் தொடர் உணர்த்துவதைக் கொண்டு ஆலய வழிபாட்டின்

சிறப்பினை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஆலய வழிபாட்டினை சீர்பெறச் செய்வதற்காக ஆகமங்கள் இருந்ததுபோல திருமுறைகளும் எழுந்தன. முதல் மூன்று திருமுறைகளில் தேவாரத் திருத்தலங்களின் சிறப்பினையும் எல்லையில்லா பொருளான சிவபெருமானது குணங்களைப் பற்றிக் கூறுவதையும் காணமுடிகின்றது. இத்திருத்தல யாத்திரைகளின் நுட்பங்களையும் சமய உணர்வினையும் திருஞானசம்பந்தரின் பதிகங்கள் வழியாக ஆராய்கின்றது இக்கட்டுரை.

திருக்கோயில் வழிபாடு

கற்காலம் தொடங்கி மூத்த சமயமாக விளங்கும் சைவ சமயம் காலத்தால் மட்டுமே பழமையானதாக இல்லாமல் அதன் கோட்பாட்டுத் தத்துவங்களாலும் தொன்மையானதாக விளங்குகின்றது. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் திருக்கோயில் அமைத்து வழிபடுவது பற்றி, “ஆலயம் தொழுவது சாலயம் நன்று” (கொன்.வே., பா. 2) என்று ஒளவையார் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அறியமுடிகின்றது. திருக்கோயில் என்னும் சொல்லிற்கு ஆலயம் என்றொரு பெயரும் உண்டு. கோயில் - கோ - கடவுள் (உறையும் இடம்) என்று பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆலயம் என்ற சொல்லினை ஆ- ஆன்மா (ஆணவ மலம்) லயம் - சேர்வதற்குரிய இடம் (அடங்கி இருத்தல்) என பிரித்துப் பொருள் கொண்டால் இறைவன் திருவடியில் ஆன்மாவான உயிர் ஆணவ மலப்பற்றில்லாமல் லயத்திருக்கும் நிலையென பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆலய வழிபாட்டின் முக்கியத்துவம் குறித்து, “ஆலயந்தானும் அரணெனத் தொழுமே.” (சிவஞான., சூத். 12) என்று வரும் சூத்திரத் தொடரின் மூலம் பிறவிப்பிணியில் அகப்பட்டு துன்பப்படும் உயிர்களின் வினையினை நீக்கி, ஆன்மா ஈடேற்றம் அடையும் பொருட்டு உதவுவதற்காக முன்னோர்கள் ஆலயங்களைக் கட்டுவித்தனர் என்பதை அறியமுடிகின்றது.

கோயில்கள் அறிவை வளர்க்கும் நிலையமாகவும், உயிர்களை நல்வழிப்படுத்தி அவர்களது வாழ்வினை மேம்படுத்தும் இடமாகவும், அறச்சாலைகளாகவும் இருந்துவந்துள்ளதைத் திருக்கோயில் தலவரலாற்றுப் புராணங்களும் திருமுறைப்பதிகங்களும் எடுத்துரைக்கின்றன. இதனால் முன்னோர்கள் பல்வேறு இடங்களில் கோயில்களை அமைத்து அங்கு தெய்வத்திருவுருங்களை எழுந்தருளச் செய்தனர். அக்கோயில்களில் திருவிழா, பூசை, ஆறுகால பூசை ஏற்படுத்தி நம் சிந்தனை இறைவனைச் சார்ந்து நிற்கும் நிலையாக மாற்றினர். இதன் மூலம் மனித சக்திக்கு மீறிய ஆற்றல் வெளிப்படுகின்றது. இதனை இறைசக்தி எனப் போற்றினர். இவற்றின் துணைக்கொண்டே மனித வாழ்வு மேன்மையடைந்ததைக் காணமுடிகின்றது.

தேவாரத் திருத்தலங்கள்

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் தாம் பெற்ற இறைக்காட்சி அனுபவத்தைத் தலங்களின் சிறப்புகளுடனும், தொன்மை வரலாற்றுக் கருத்துக்களுடனும் இணைத்துக்கூறி பதிகங்கள் பாடியுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. தேவாரத் திருத்தலங்கள் என்பவை முதல் மூன்று திருமுறைத் திருத்தலங்கள் ஆகும். இறைவனை வழிபடுவதே இவ்வுலகில் உயிர்கள் பெற்ற பயன் என்று அப்பர் சுவாமிகள் குறிப்பிடுகின்றார். இதற்காகவே திருத்தலங்கள் தோன்றின. தல யாத்திரை சைவ நெறிகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது மூவர் முதலிகளும் மற்றும் நாயன்மார்களும் தலயாத்திரை மேற்கொண்டனர் என்பதைச் சேக்கிழார் பெருமான் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். சுந்தரர் தல யாத்திரை மேற்கொண்டது பற்றி,

திருத்தொண்டத்தொகையைத் தவிர்த்து ஏனைய எல்லாத் திருப்பாடல்களும் ஆலயத்து மூலவரை விளித்துப் பாடியன ஆகும். ஆலயம் சென்று சிவனை வழிபடுவது உண்மை நெறியாகும் என்றும் அதுவே தவமாகும் என்றும் திருச்சுழியல் ஆலயத்தில் பாடித் தொழுகிறார். (மருதை, ப. 27)

என்று மருதை அவர்கள் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. நாடு, நகரம் தேடி சரியை நெறியில் நின்று இறைவனை வழிபடுதல் வேண்டும் என்பதை,

நாடு நகரமும் நற்றிருக் கோயிலும்

தேடித் திரிந்து சிவபெரு மான்என்று

பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்

கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாய்க் கொள்வனே. (திருமந்திரம், பா. 5:2)

என்ற பாடல் விளக்குவதைக் கொண்டு உள்ளம் பெருங்கோயிலாகும் என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. தேவாரத் திருத்தலங்கள் மொத்தம் 274 ஆகும். சோழநாட்டுத் திருத்தலங்களை காவிரி வடகரைத் தலங்கள் - 63 தென்கரைத் தலங்கள் - 127 என இருவகையில் பகுப்பர். இவை 190 ஆகும். ஈழநாட்டுத் தலங்கள் 2, பாண்டிய நாட்டுத்தலங்கள் 14, மலைநாடு எனப்படும் கேரளாவில் ஒன்றும், கொங்கு நாட்டில் 7 திருத்தலங்களும் இருக்கின்றன. நடுநாட்டுத் தலங்கள் 22, தொண்டை நாடு 31 தலங்களைக் கொண்டதாகும். துளுவநாடு ஒன்றும் வடநாட்டுத் தலங்கள் மொத்தம் 5 ஆகும். சைவ நன்னெறி நாளும் தழைத்திடச் செய்வதற்காக இவற்றுள் 231 திருத்தலங்களில் தேவாரப் பதிகங்களைத் திருஞானசம்பந்தர் பாடிமகிழ்ந்தார். திருத்தலங்களை மனதால் துதித்து வழிபடும் நிலையினை,

வந்து சேர்விடம் வானவ ரெத்திசையுந்

நிறைந் துவலஞ் செய்து மாமலர்

புந்திசெய்திறைஞ் சிப்பொழி பூந்தராய் போற்றுதுமே. (திருஞான. தே.3:2, பா: 1)

என்று வரும் திருப்பூந்தராய் பதிகப் பாடலடிகள் புலப்படுத்துகின்றது. தேவாரம் பாடல்பெற்ற 275 திருத்தலங்களில் 231 தலங்களைத் தரிசிக்க ஞானசம்பந்த பெருமான் ஏழு திருத்தல யாத்திரைகளை மேற்கொண்டார்.

அட்டவணை 1: திருஞானசம்பந்தர் சென்ற திருத்தல யாத்திரை எண்ணிக்கை

யாத்திரை	திருத்தலங்களின் எண்ணிக்கை
1	1
2	7
3	5
4	21
5	170
6	49
7	1

யாத்திரியின் தொன்மை

திருஞானசம்பந்தரின் பதிகங்கள் அனைத்தும் தமிழகம் முழுவதும் உள்ள சிவன் கோயில்களைத் தொடர்புக் கொண்டவை ஆகும். தேவார முறைமையில் கிடைத்துள்ளப் பதிகங்களின் தலவரலாற்றினை நோக்குங்கால் திருஞானசம்பந்தர் 219 திருத்தலங்களுக்கு நேரில் சென்று பதிகங்களைப் பாடியருளியதை அறியமுடிகின்றது. இப்பதிங்களில் நிறைந்துள்ள செந்தமிழும், பண்ணமைப்பும் தொன்மைக் கருத்துக்களும் அத்தலங்களுக்குச் சிறப்புச் சேர்க்கின்றன. இதனை,

நறவார் புகலி ஞான சம்பந்தன்

செறுவார் செம்பொன் பள்ளி மேயானைப்

பெறுமா றிசையாற் பாட லிவைபத்தும்

உறுமா சொல்ல வோங்கி வாழ்வரே. (திருஞான. தே. 1:25, பா: 11)

என்னும் திருக்கடைக்காப்பு அடிகள் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. மேலும், மெய்ஞ்ஞானத் தத்துவங்களையும் சமயக் கருத்துக்களையும் பதிகங்களில் பாடியுள்ளதையும் காணமுடிகின்றது. இவர்தம் மேற்கொண்ட தல யாத்திரையின் அறநெறிப் பற்றி,

நாட்டிலே வறுமை, பசி, பஞ்சம், நோய், பிணி, இயற்கை சீர் அழிவுகள் போன்றவை நேராவண்ணம் மக்கள் நன்கு வாழ வேண்டுமானால், திருக்கோயில்களில் வழிபாடுகள் செம்மையாக நடைபெறுதல் வேண்டும் என்பதைத் தமிழ் ஞானசம்பந்தர் கொள்கையாகவும், குறிக்கோளாகவும் கொண்டு தலயாத்திரை மேற்கொண்டார் என்னும் உண்மை திருத்தொண்டர் புராணம் மூலம் உணர்த்தப் பெறுகின்றது." (ஸ்ரீதர், பக் .126)

என்று திருஞானசம்பந்தரின் தலயாத்திரை அறநெறிக் குறித்து ஸ்ரீதர் அவர்கள் எடுத்துரைப்பதன் மூலம் புலனாகின்றது. திருக்கோயில்களின் சிறப்பினை எடுத்துக் கூறுவதோடு சிவன் உறையும் பதிகள் குறித்தும், அதனை நாளும் வழிப்படுவதால் இறைவனின் திருவடிகளை அடையும் நெறி குறித்தும் வலியுறுத்தியுள்ளார். உலகத்தில் பல்வேறு பகுதிகளிலும் ஆலயம் அமைத்து வழிபாடு நடைபெற்றுள்ளதை பன்னிரு திருமுறைகள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆலய வழிபாட்டின் சிறப்பினை, “அன்பரும் அமைத்த சிந்தை ஆலயத்து அரனார் தம்மை.” (திருத்.புரா.12.71பா:17) என்ற வரியின் மூலம் சேக்கிழார் கோயில்களின் தொன்மைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளதை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. தெய்வச் சேக்கிழார் பெருமான் குறிப்பிட்டதைப் போலவே திருநாவுக்கரசு நாயானரும் சிவபெருமான் உறையும் கோயில்களின் வகைகளை குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனை,

பெருங்கோயில் எழுபதினோ டெட்டும் மற்றுங்
கரக்கோயில் கடிபொழில்சூழ் ஞாழற் கோயில்
கருப்பறியல் பொருப்பனைய கொகுடிக் கோயில்
இருக்கோதி மறையவர்கள் வழிபட் டேத்தும்
இளங்கோயில் மணிக்கோயில் ஆலக் கோயில் (திருநாவு. தே. 6.71. பா: 5)

என்று வரும் பதிக பாடல்களின் மூலம் உயிர்களின் தீவினைகள் நீங்குவதற்கு திருக்கோயில்களில் வழிபாடு மேற்கொள்வது குறித்து அறியமுடிகின்றது. மேலும், திருநாவுக்கரசர் கோயில் இல்லாத ஊரினைக் 'காடு' என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதனை, “அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே.” (திருநாவு. தே. 6. 95. பா: 5) என்று வரும் பதிகத்தில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது இங்கு உற்றுநோக்கத்தக்கதாக அமைகின்றது. கோயில்கள் பெருகவும், அத்திருத்தலங்களுக்கு மக்கள் யாத்திரைகள் பலவும் மேற்கொள்ளவும், அத்தல இறைவனை வழிபடுதல் வேண்டும் என்பதையும் திருஞானசம்பந்தர் பதிகங்களில் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

திருஞானசம்பந்தரின் தலயாத்திரை முறைமை

உலகில் காணும் காட்சிகள் யாவையும் பரம்பொருளாகவே காண்பதால் சிவபெருமானுக்குத் தலம் அமைத்து அதில் சிவ மூர்த்தம் மட்டும் இறைவன் என கொள்ளாமல் தலம் முழுவதுமே சிவன் என கொண்டார் திருஞானசம்பந்தர். மூன்று வயதில் திருநிலைநாயகியிடம் பொற்கிணத்தில் ஞானப்பால் அருந்திய நாள் தொடங்கி அவரது பதினாறாம் வயது வரை ஏழு திருத்தலயாத்திரைகளை மேற்கொண்டுள்ளார். இவர்தம் தலயாத்திரை முறைமைக் குறித்து,

திருஞானசம்பந்தரின் தலயாத்திரையானது பதின்மூன்று ஆண்டுகளாக இடம்பெற்றிருந்தது. அவர் சைவசமய மறுமலர்ச்சிக்காக யாத்திரை செய்ய ஆரம்பித்த காலச் சூழலானது, அரச ஆதரவுடன் சமண சமயம் மேலெழுச்சி பெற்றிருந்த காலமாகும். பல்லவ மன்னர்களும் பெரும்பாலான மக்களும் சமண நெறியினைப்

பின்பற்றியொழுகினர். இவ்வாறான புறச் சமயச் சூழலில் அதுவும் பால்ய வயதிலேயே மிக்க ஆளுமையுடைய ஒருவராக சம்பந்தர் தனது பக்தி நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்க முயன்றிருக்கின்றார். வயது மட்டும் ஒருவருடைய ஆளுமையைத் தீர்மானிப்பதில்லை. மனப் பக்குவமும், இறைபற்றும், உறுதியான நம்பிக்கையும், திட்டப் பாங்கான செயற்பாடுகளுமே ஆளுமையின ஊற்றிடங்களாக உள்ளன என்பதனை சம்பந்தரின் வாழ்வியலை அறிந்து கொள்பவர்கள் யாவரும் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்வர்.” (முனைவர் ரமணராஜா, பக். 8)

என்று குறிப்பிடுகின்றார். மேலும், இக்கருத்துக்களின் வழி சைவ சமயத்தினை மேலோங்க செய்ய அவர்தம் தலயாத்திரையின் பங்கினை அறியமுடிகின்றது.

பரசமயகோளரியான பெருமான் மக்களுடன் கூட்டம் கூட்டமாக இறைவனைத் திருத்தலங்கள் தோறும் சென்றுப் பாடிமகிழ்ந்தார். திருஞானசம்பந்தர் இருவகையான யாத்திரை முறைகளை மேற்கொண்டார் என்பதை, "ஒருவகைத் திட்டத்துடனும் முறையுடனும் கூடிய இவரது ஏழுயாத்திரைகளும் இவர் பிறந்த பதியாகிய சீகாழித் தலத்தை மையமாகக் கொண்டே அமைந்துள்ளன." (தேவார மூவர் தலயாத்திரை - ஓர் ஆய்வு, ப. 9)

என்று சிவகுருநாதப் பிள்ளை குறிப்பிடுவதிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த சீகாழிப் பதியின் அமைப்புக் குறித்து,

நாற்புரமும் ஆறுகளும், கடலும் சூழ்ந்து சீர்காழி வட்டத்தை ஒரு தீவாக ஆக்கியுள்ளன. கிழக்கு எல்லையாக கொடியம்பாளையம் முதல் பூம்புகார் வரையிலும் வங்கக் கடல் பரவி நிற்கிறது. வடக்கு எல்லையாகவும், வடமேற்கு எல்லையாகவும் கொள்ளிடம் நதி ஓடுகிறது. மேற்கே பழவாறும், தென்கிழக்கே காவிரி நதியும் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன. கொள்ளிடம், வங்கக் கடலில் சங்கமமாகும் இடத்தருகே உள்ள கொடியம்பாளையம், கொட்டயமேடு ஆகிய ஊர்கள் சீர்காழி வட்டத்தின் தீவுகளாகும். (கோயில் பண்பாடு, ப. 25)

என்று செல்வராசு அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. மேலும், ஒவ்வொரு முறையும் திருத்தல யாத்திரை மேற்கொள்ளும் பொழுது சீகாழிப் பதியையே முதலில் பாடித் தொடங்கியவர் புறப்பட்ட இடத்திலிருந்து குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு சென்று சேரும் வரையும் ஒரு தலத்தினைக் கூட விடாமல் தரிசித்து வந்தார் என்பதையும் இதன் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

திருத்தல யாத்திரைகள்

பக்தி இயக்கத்தின் முன்னோடியாக விளங்கும் காரைக்கால் அம்மையார் தான் திருத்தல யாத்திரைகளின் முன்னோடியாகவும் கருதப்படுகிறார். இருப்பினும் தேவார மூவர் அதிக அளவில் தலங்களை நேரில் தரிசித்து அத்தல இறைவன் மீது எண்ணற்ற பதிகங்களைப் பாடியருளியுள்ளதைத் முதல் மூன்று திருமுறைப்பதிகங்கள் உணர்த்துகின்றன. தேவாரம் மூவருள் சமகாலத்தவர்களாகக் கருதப்படும் ஞானசம்பந்தரும் நாவுக்கரசரும் இணைந்துச் சென்று பல்வேறு தலங்களைத் தரிசித்தனர். தமிழகத்தின் இருண்ட காலகட்டத்தில் சைவ சமயத்தின் மறுமலர்ச்சிக்காக முறையான திட்டமிடலுடன் இத்திருத்தல யாத்திரையினை முன்னெடுத்தவர்களுள் முதன்மையானவர் ஞானசம்பந்தப் பெருமானே ஆவார். இந்நிலவுலகில் பதினாறு ஆண்டுகள் மட்டுமே வாழ்ந்த சம்பந்தர் ஏழு திருத்தல யாத்திரைகளை மேற்கொண்டுள்ளார். திருப்பிரமபுரம் பதியில் உமையம்மையிடம் ஞானப்பால் அருந்திய இரவே அந்நிகழ்வினை எண்ணி அதே நினைவில் மறுநாள் காலை சீகாழிப்பதி இறைவன் மீது பதிகம் பாடி வழிபட்டார். அதன் பிறகு, சீகாழிப் பதியிலிருந்து திருக்கோலக்கா பதியினை

அடைந்து, அத்தல இறைவன் மீது பதிகம் பாடிய பின்னர் இறைவனும் இறைவியும் பொற்றாளம் அளித்தார்கள். இதனை,

நலங்கொள் காழி ஞான சம்பந்தன்

உலங்கொள் வினைபோய் ஓங்கி வாழ்வரே. (திருஞான.தே.1: 23. பா: 11)

என்ற பதிகப் பாடல் வழி காணமுடிகின்றது. இந்நிகழ்வு குறித்து, சுந்தரர் ஏழாம் திருமுறையில்,

நாளும் இன்னிசை யாற்றமிழ் பரப்பும்

ஞான சம்பந்த னுக்குல கவர்முன்

தாளம் ஈந்தவன் பாடலுக் கிரங்குந் (சுந். தே. 7. 62. பா: 8)

என்ற பாடலடிகளின் வழி திருஞானசம்பந்தர் பொற்றாளம் பெற்றதைக் குறிப்பிடுகின்றார். திருக்கோலக்காவிலிருந்து சீகாழிப் பதியினை அடைந்தார். பொற்றாளம் பெறுவதற்கு முன்புவரையிலும் கைகளிலே தாளம் தட்டி பண்ணமைத்துப் பதிகங்களைப் பாடியே அருளியுள்ளார் என்பதை இந்நிகழ்வுகள் புலப்படுத்துகின்றது.

இரண்டாவது தலயாத்திரை

திருஞானசம்பந்தர் திருத்தலங்கள் தோறும் சென்று பதிகம் பாடி வழிபடுவதை அறிந்த மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து வழிபாட்டில் பங்கேற்றனர். சிறு வயதில் இறைவனை உயர்ந்த சமயக் கருத்துக்களால் இசையோடு பாடுவதைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். சீகாழிப் பதியில் தொடங்கிய இரண்டாவது தலயாத்திரை திருநனிப்பள்ளி, தலைச்சங்காடு, திருவலம்புரம், காவேரிகுளம், திருச்சாய்க்காடு, திருவெண்காடு, திருமுல்லைவாயில் ஆகிய காவிரி வடகரைத் தலங்களைத் தரிசித்துப் பின்பு சீகாழிப் பதிக்கு எழுந்தருளினார். இறைவனின் பெருங்கருணையினால் மக்கள் வாழ இயலாத திருநனிப்பள்ளியின் பாலை நிலத்தினை நெய்தல் நிலமாக மாற்றிப் பாடினார். அவ்வாறே அந்நிலம் மாறிற்று என்பதை நம்பியாண்டார் நம்பி குறிப்பிடுவதிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. மேலும், இப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பு பாடலில் ஆணையிட்டுப் பாடும் மரபினை அமைத்து பாடியுள்ளமைப் புதிய நெறியாக அமைந்துள்ளது. இதனை, “வினைகெடுதல் ஆணை நமதே.” (திருஞான. தே. 2: 84. பா: 11)

என்ற பதிகப் பாடலடிகளின் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இக்கருத்தினை,

ஈசன், "நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தனுக்கு உலகவர் முன் தாளம் ஈந்து அவன் பாடலுக்கு இரங்கும் தன்மையாளன்" என்பர் சுந்தரர்.' சம்பந்தர், திருக்கோலக்காவில் தாளம் பெற்ற செய்தியை, நினைப்பூட்டும் நெறியில் முதல் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனுடைய குடுமியான் மலைக் கல்வெட்டில், 'தாளம் பெற்றான் குடிக்காடு" என்று ஒரு நிலப் பகுதி குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. (கல்வெட்டில் தேவார மூவர், ப. 13)

என்று வேங்கடராமையா அவர்கள் கல்வெட்டு சான்றுகளுடன் குறிப்பிடுவது ஒப்புநோக்கத்தக்கதாக அமைகின்றது.

மூன்றாவது தலயாத்திரை

திருஞானசம்பந்தர் சீகாழிப் பதியிலிருந்து தொடங்கி திருமயேந்திரப்பள்ளி, திருகுருகாவூர், வெள்ளடை, திருக்கலிக்காமூர் பதிகளைத் தரிசித்தார். அதன் பின்னர், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும் அவரது மனைவி மதங்கஞளாமணியாரும் திருஞானசம்பந்தருடன் இணைந்து தலங்களைத் தரிசித்தனர். பாணர் மரபில் வந்த திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர் பதிகங்களுக்கு யாழிசைப்பதைக் கேட்டு ஊரார் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். இந்நிகழ்வு அனைத்து குலமக்களும் ஒன்று என்பதற்குச் சான்றாக அமைகின்றன. இதனை,

திரு நீலகண்டத்துப் பெரும் பாணர் தெள் அமுதின்

வருநீர்மை இசைப்பாட்டு மதங்க சூளாமணியார் (திருத். புரா. 12. 34. பா: 131) என்ற பாடலின் மூலம் சேக்கிழார் பெருமான் குறிப்பிடுவது ஒப்புநோக்கத்தக்கதாகும். திருநீலகண்டயாழ்பாணருடன் திருவேட்களத்தில் தங்கியிருந்த ஞானசம்பந்தர் தில்லையம்பதியினை தரிசிக்க சென்ற நிகழ்வினை,

திருவேட்களத்தில் தங்கியிருக்கும்போது ஒருநாள் திருநீலகண்டயாழ்பாணர் தில்லையம்பலத்தில் திருநடனம் புரிந்தருளும் திருவடிகளை அணுகிப்போற்றும் பேற்றினை விரும்புகின்றார். பாணனாரின் ஒழுக்கத்தின் விழுப்பத்தினை எண்ணிய பிள்ளையார் அன்பு நிறைந்த உள்ளத்தினராய்ப் பாணனாரை உடன் அழைத்துக் கொண்டு தில்லையம்பதிக்கு வருகின்றார். இந்நிலையில் கூத்தப்பெருமான் அருளால், தில்லை மூவாயிரவரும் சிவகணநாதர்களாய்த் தம் எதிரே தோன்றுகின்றனர். இவ்வழகிய காட்சியைப் பிள்ளையார் பெரும்பாணருக்குக் காட்டியருள்கின்றார். (ஞானசம்பந்தர், ப. 34)

என்று ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்கள் அழகுற எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

நான்காவது தலயாத்திரை

திருஞானசம்பந்தரின் நான்காவது தல யாத்திரை சிதம்பரம் பதியில் தொடங்குகிறது. தில்லை, திருவேட்களம், கழிப்பாலை, நெல்வாயில், எருக்கத்தம்புலியூர் தொடர்ந்து முதுகுன்றம், தூங்காணைமாடம், நெல்வாயில் அரத்துறை என பலத்தலங்கள் சென்று மீண்டும் சீகாழி வருகிறார். சம்பந்தர் நடுநாட்டில் 15 தலங்கள் பாடியுள்ளார். அத்தலங்களின் இறைவனை வழிபடும்போது பதிகத்தில் பல்வேறு வகையான வழிபாட்டு முறைகளை குறிப்பிடுகின்றார். இச்செய்தியினை,

இத்தலத் தேவாரங்களுள் வழிபாடு என்பது பல்வேறு கோணங்களில் சம்பந்தரால்பேசப்படுகிறது. மலர் தூவி வழிபடல், மொழியால் வழிபாடு என்பது பல்வேறு கோணங் இசையால் பாடி வழிபடல், ஆடி வழிபடல், வானவர் வழிபாடு இயற்றல், வழிபாட்டால் பெறும் பயன், பதட்டம் தீர்க்கும் வழிபாடு என வழிபாடு பல்வேறு பரிமாணங்களைப் பெறுகிறது. (கோ.ப.நல்லசிவம், பக். 331)

என்று அவர் குறிப்பிடுவதன் வழி அறிந்துகொள்ளமுடிகின்றது. திருஞானசம்பந்தர் திருநெல்வாயில் அரத்துறை நோக்கி நடந்து வந்தார். இடையில் தங்கி மறுநாள் காலை திருக்கோயிலுக்குச் செல்லும் பொழுது இறைவன் முத்துச்சிவிகை, குடை, சின்னங்களை ஞானசம்பந்தருக்கு அளித்தார். இதனை,

முத்து நிரைச் சிவிகையின் மேல் மணியை வந்து

முறை பணிந்து புகுந்தபடி மொழிந்து நின்றார். (திருத். புரா. 12. 34. பா: 907)

என்ற பாடல் வரிகளின் வழி சின்னங்கள், சிவிகை அளித்ததைச் சேக்கிழார் பெருமான் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், டாக்டர் சோமசுந்தரம் அவர்கள்,

திருஞானசம்பந்தருக்கு இறைவன் முத்துச்சிவிகை (பல்லக்கு), முத்துக்குடை, முத்துச்சின்னம் ஆகியவற்றைத் தந்தருளிய தலம். அரத்துறை என்பது ஆலயத்தின் பெயர். நெல்வயல்கள் சூழ்ந்து விளங்குவதால் இது நெல்வாயில் எனப்பட்டது. (சம்பந்தர் காட்டும் திருத்தலக் காட்சிகள், ப. 395)

என்ற வரிகளின் மூலம் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். நான்காவது தலயாத்திரையின் நிறைவில் திருஞானசம்பந்தருக்கு உபநயனச் சடங்கு நடைபெற்றது. அச்சடங்கின் பொழுது ஐந்தெழுத்தின் பெருமையைச் சொல்லும் திருப்பஞ்சாட்சரத் திருப்பதிகத்தினைப் பாடினார். அனைத்திற்கும் ஆதியாக விளங்கும் திருவைந்தெழுத்தினை,

மந்திர நான்மறை யாகி வானவர்....

கந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செ முத்துமே. (திருஞான. தே. 3: 22. பா: 2)
என்று பதிகத்தில் ஐந்தெழுத்து மந்திரம் அனைத்திற்கும் மூலம் என்பதை விளக்கிக்காட்டுகின்றார். மூன்றாம் ஆண்டு தொடங்கி ஏழாம் ஆண்டு வரையில் நான்கு தலயாத்திரைகளை மேற்கொண்டு 78 பதிகங்களைப் பாடியுள்ளார் என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

ஐந்தாவது தலயாத்திரை

சீகாழிப் பதியிலிருந்து தொடங்கிய ஐந்தாவது தலயாத்திரை ஏறத்தாழ ஏழு ஆண்டுகாலம் அமைகின்றது. இக்காலகட்டத்தில் கொங்கு நாடு, சோழநாடு, பாண்டியநாடு ஆகிய பெரும்பகுதிகளைப் பாடியருளினார். மொத்தம் 127 பதிகங்களை திருஞானசம்பந்தர் பாடியதாக மூன்றாம் திருமுறை நமக்குச் சான்றுப் பகர்கின்றன. திருநாவுக்கரசரின் சமகாலத்தவரான திருஞானசம்பந்தர் தமது ஐந்தாவது தலயாத்திரையின் போது திருப்புகலூர்த் தல இறைவனை வணங்கி முருகநாயனாரைப் போற்றிப் பதிகம் பாடினார். அதன்பின்னர், திருவாரூரில் திருநாவுக்கரச நாயனார் தங்கியிருந்த செய்தியினைக் கேட்டு,

ஊர் எல்லை வரை சென்று அப்பரைக் கண்டு மகிழ்ந்து உரையாடினார். தாமும் திருவாரூர் சென்று இறைவனை வணங்கி, மீண்டும் அப்பரடிகளைச் சந்திப்பதாகக் கூறி விடைபெற்றார். (இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள் திருஞானசம்பந்தர், ப. 22)

என்று சு. வேங்கடராமன் குறிப்பிடுகிறார். யாத்திரை மீண்டும் தொடரும் பொழுது பல்வேறு அற்புதத் திருப்பதிகங்களையும் நிகழ்வுகளையும் அருளிச்செய்ததைக் காணமுடிகின்றது.

ஆறாவது தலயாத்திரை

ஆறாவது தலயாத்திரையும் நீண்ட தல யாத்திரையாக அமைந்தது. தல யாத்திரையின் போது அத்தலத்தின் இயற்கைச் சூழலையும் இறைவனையும் அழகுற பண்ணமைத்துப் பாடியுள்ளார். இது குறித்து,

சம்பந்தர் பாடல்களில் காணப்படுகின்ற பொதுப்பண்புகளை நோக்குமிடத்து அவரது நோக்கம் தென்படுகிறது. அவரது பாடல்களில் ஒவ்வொன்றிலும் பெரும்பான்மையாக இரண்டு வரிகளாவது இயற்கையை வர்ணித்து பாடுபவையாக அமைந்துள்ளன. இறைவனைப் பற்றி இரண்டு வரிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். மற்றும் தான் பாடுகின்ற தலத்தின் சூழலை அவர் அழகுணர்வோடு பாடல்களில் அமைந்துள்ளமை சிறப்பானதாகும். 384 பதிகங்கள் 23 பண்களில் அமைந்துள்ளன. செந்துருத்தி பண்ணில் மட்டும் அவர் தேவாரம் இயற்றவில்லை. (பரமேஸ்வரி கணேசகம்பர், பக்.389-390)

என்று அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது இங்கு உற்றுநோக்கத்தக்கதாக அமைகின்றது. இந்த நீண்ட தல யாத்திரையில் பல்வேறு அற்புத நிகழ்வுகள் நிகழ்த்தியிருந்தாலும் கபாலீச்சரத்தில் பாம்புத் தீண்டி இறந்த பூம்பாவையின் உயிரை,

மட்டிட்ட புன்னையங் கானல் மடமயிலைக்

கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரம்அமர்ந்தான்

ஒட்டிட்ட பண்பின் உருத்திர பல்கணத்தார்க்

கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (திருஞான.தே. 2. 47. பா: 1)

என்று வரும் பதிகத்தினைப் பாடிப் பூம்பாவையை மீண்டும் உயிர்ப்பித்தார் இச்செய்தி பற்றி, மயிலாப்பூர் வந்து, கோயில் சென்று இறைவனை வணங்கிவிட்டு 'மட்டு இட்ட புன்னை' (சம்பந்தர் தேவாரம் 338) என்று பதிகம் பாடினார். இப்பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் நான்காம் அடியில் 'காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்' என்று இடம்பெறுகிறது. இறை அருளால் எலும்புகள் கூடி உயிர் பெற்று 12 வயதுடைய பெண் உருப்பெற்று, குடத்தை உடைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தாள். இறைவனின்

கருணையைக் கண்டு சம்பந்தர் மகிழ்ந்தார்; இறைவனைப் போற்றினார்." (இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள் திருஞானசம்பந்தர், ப. 31)

என்று வேங்கடராமன் அவர்கள் திருஞானசம்பந்தரின் ஆறாவது தல யாத்திரை பகுதியில் பூம்பாவையை உயிர்ப்பித்தது குறித்து பதிவு செய்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

ஆண் பனை மரத்தினை பெண் பனையாக மாற்றினார். சமணர்களுடன் வாது புரிந்து வென்றது என இறைவனை வணங்கி 89 பதிகங்களைப் பாடினார். யாத்திரையின் போது திருக்காளத்தியில் இருந்தவாறே கைலாயம், கேதாரம் போன்ற வடநாட்டுத் தலங்களையும் பாடினார். மீண்டும் சீகாழிப் பதியினை அடைந்த சம்பந்தருக்குத் திருமண வயது வரவே திருநல்லூர்ப்பெருமணத்தில் நம்பாண்டார் நம்பி என்பவரின் மகளை மணம் பேசி திருமணம் முடிவுசெய்தனர்.

ஏழாவது தலயாத்திரையும் திருமணச் சோதியில் கலத்தலும்

ஞானசம்பந்தப் பெருமான் உலகப் பற்றுக்களை விடுத்து இறைவனை மட்டுமே நாளும் எண்ண வேண்டும் என்பதை விரும்பினார். ஆயினும், பெற்றோரின் வாக்கிற்கிணங்கி மணந்து கொள்ளச் சம்மதம் தெரிவித்தார். சீகாழியிலிருந்து புறப்பட்டு திருநல்லூர்ப்பெருமணப் பதியை அடைந்தார். வைகாசி மூல நன்னாளில் திருமணச் சடங்குகள் அனைத்தும் நிகழ்ந்தன. மணமகளின் கையை பற்றிய வண்ணம் திருமணக் கோலத்தில், “கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்” (திருஞான. தே. 3: 125. பா: 1) என்று தொடங்கும் பதிகத்தினைப் பாடிருளியதைக் காணமுடிகின்றது. திருமணத்திற்குப் பின்பு இறைவனுடன் சோதியில் கலந்த நிகழ்வுகளைத் திருத்தொண்டர் புராணம் குறிப்பிடுகின்றது.

முடிவுரை

உலகில் அசையும் பொருட்கள் அசையா பொருட்கள் அனைத்திலும் சிவபெருமானது காட்சியினை அகமகிழ்க்கண்டு அதனை பாடியவர் திருஞானசம்பந்தர். நலிந்துக் கொண்டிருக்கும் சைவ சமயத்தின் வளர்ச்சியை நிலைநாட்டவும் சிவபெருமானது திருவடிப் பேற்றினை உலகமக்கள் எண்ணி இன்புற்று உய்யவும் திருமுறைகளைப் பாடி மகிழ்ந்தார். நாளும் திருத்தலங்கள் தோறும் சென்று மனம்மகிழ இறைவனை வணங்கிப் பதிகங்களை இயற்றினார். சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் இறைவனின் திருவடியினை சேர்தலே நிலையானது என்று கூறுகின்றது. அதனை, திருக்கடைக்காப்புப் பாடல்கள் போற்றுகின்றன. இறைவனை திருத்தலங்களுக்குச் சென்று வழிபடுவதினால் வினை நீங்கி இன்பம் பெருகும் என்றும், இறைவழிபாட்டின் வழி தெய்வக்காட்சியினைத் தலங்களில் வழிபடலாம் என்பதையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இறைவன் இன்னின்ன தலங்களில் இவ்வாறு உறைகின்றான் என்பதும் அவனது திருவுள்ளத்திற்கு எந்தெந்த தலங்கள் சிறந்தது என்பதையும் இக்கட்டுரையின் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. திருநீற்றுச் சிறப்பினையும் ஒரு திருத்தலத்திலிருந்து மற்றொரு தலத்திற்குச் சென்று வழிபடுவதையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இறைவனின் திருவருளினை எண்ணி உலகமக்கள் அனைவரும் இன்புற்று வாழும் அற்புதங்களை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கின்றது. மேலும், திருஞானசம்பந்தரின் வழி நின்று இயன்ற அளவிற்கு தேவாரப் பாடல் பெற்றத் திருத்தலங்களுக்கு நேரில் சென்று வணங்கி உழவார்ப்பணி செய்து இறையருளினைப் பெற்று அவனின் திருவடியை அடைந்து இன்ப வாழ்வினைப் பெறுவோம்.

குறிப்புகள்

[1] சிவகுருநாதப் பிள்ளை, மா. தேவார மூவர் தலயாத்திரை - ஓர் ஆய்வு. யு.சுப்பிரமணியன் அறக்கட்டளை, தஞ்சாவூர் - 613 007, முதற் பதிப்பு - 1990.

- [2] சுப்பு ரெட்டியார், ந. ஞானசம்பந்தர். வேங்கடம் பதிப்பகம், சென்னை - 600 040, 1986.
- [3] செல்வராசு, நா. கோயில் பண்பாடு. அனிச்சம் இலக்கிய வட்டம், புதுச்சேரி - 605 005, 1999.
- [4] சோமசுந்தரம், பி. எஸ். சம்பந்தர் காட்டும் திருத்தலக் காட்சிகள். எஸ் கே பதிப்பகம், சென்னை - 600 017, முதற் பதிப்பு - டிசம்பர் 2019.
- [5] தருமை ஆதீனம் (ப.குழு). திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம், பன்னிரு திருமுறைகள் (முழுவதும்), தருமை ஆதீனம், ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், மயிலாடுதுறை - 609001, 2023.
- [6] தருமை ஆதீனம் (ப.குழு). திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், பன்னிரு திருமுறைகள் (முழுவதும்), தருமை ஆதீனம், ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், மயிலாடுதுறை - 609001, முதற் பதிப்பு - 2023.
- [7] தருமை ஆதீனம் (ப.குழு). சுந்தரர் தேவாரம், பன்னிரு திருமுறைகள் (முழுவதும்), தருமை ஆதீனம், ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், மயிலாடுதுறை - 609001, முதற் பதிப்பு - 2023.
- [8] நல்லசிவம்,கோ.ப. "நடுநாட்டுத் திருப்பதிகங்களில் வழிபாடு." திருஞானசம்பந்தர் ஆய்வுமாலை தொகுதி ஒன்று, திருஞானசம்பந்தர் ஆய்வு மாநாடு வெளியீடு, காசித்திருமடம், திருப்பனந்தாள் - 612 504, முதற் பதிப்பு - 2002, பக்: 331-335.
- [9] பரமேஸ்வரிகணேசகம்பர். "திருஞானசம்பந்தர் தேவாரங்களில் இசையணிகள் ஓர் நோக்கு." பிரணவ நுன்களை ஆய்விதழ், E-ISSN: 2582-9513, தொகுதி - 1, இதழ் - 4, மார்ச் - 2023, பக்: 389-393.
- [10] மருதை & இசக் சாமுவேல். "சுந்தரர் தேவாரத்தில் காணப்படும் சிவநெறி ஒழுக்கங்கள்." வளர்தமிழ் ஆய்விதழ், E-ISSN: 2821-3157, தொகுதி - 2, இதழ் - 2, செப்டம்பர் - 2021.DOI: 10.37134/ பக்: 14-29.
- [11] முருகவேள், ந.ரா. (உ.ஆ) சிவஞானபோதம் (தெளிபொருள்). தருமை ஆதீனம், ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், மயிலாடுதுறை - 609001, முதற் பதிப்பு - 2025.
- [12] ரமணராஜா, எஸ். "சைவப்பண்பாட்டு மரபில் திருஞானசம்பந்தரின் தலயாத்திரை: ஓர் நோக்கு." களஞ்சியம் சர்வதேச தமிழ் ஆய்விதழ், E-ISSN: 2456-5148, தொகுதி - 5, சிறப்பிதழ் - 5 - 1, டிசம்பர் - 2024, பக்: 6-25.
- [13] வேங்கடசாமி நாட்டார்,ந.மு. (உ.ஆ) கொன்றை வேந்தன், கௌரா பதிப்பகம், திருச்சி - 620 001, முதற் பதிப்பு - 2021.
- [14] வேங்கடராமையா, கா. ம. கல்வெட்டில் தேவார மூவர். சேகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2005.
- [15] வேங்கடராமன், சு. இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள் திருஞானசம்பந்தர். சாகித்திய அகாதெமி, இரவீந்திர பவன், புது தில்லி - 110 001, மூன்றாம் பதிப்பு- 2018.
- [16] ஸ்ரீதர், மோ. "தலயாத்திரையில் திருஞானசம்பந்தரின் அறநெறி." இனம் பத்துறைப் பன்னாட்டு இணைய தமிழாய்விதழ், E-ISSN: 2455-0531, தொகுதி - 8, இதழ் - 32, நவம்பர் - 2022, பக்: 125-129.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 1, November 2025

E-ISSN: 2583-0880

The Evolution of worship Traditions in Tamil Literature

Dr. D. Maheswari, Editor, International Journal of Tamil Language and Literary Studies, Virudhunagar, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4187-0120>

DOI: 10.5281/zenodo.19533526

Abstract

Tamil literature is an excellent source of culture, life and psyche of Tamil society. It is one of the oldest civilisations in the world. This article examines the changes, development and philosophical evolutions in the worship of Tamils from the Sangam period to modern literature. The life of the ancient Tamils was in harmony with nature. Therefore, their early worship centred on the five elements of land, water, fire, air and sky, the minor deities formed based on them, and the worship of the nadugal for warriors who died a heroic death. The Tolkappiyam and Sangam literatures have clearly recorded this. Over time, during the Kapiya period (Silappadhikaram, Manimekalai), the influence of Jainism and Buddhism and the worship of native deities were widely documented in literature. The devotional literature that emerged during the Pallava and Chola periods (Devaram, Nalayiram Diviyappabhandam) transformed worship into a social movement. Personal love for God and the philosophy of surrender became the centre of worship. Beyond rituals, the position that devotion is the path to salvation emerged. The Siddha literature that followed this severely criticised external worship and emphasised internal worship (the innermost is the great temple) and formless, immaterial worship. In contemporary literature, the thoughts of Bharathi and Bharathidasa that humanity is the best worship prevailed. Thus, this study summary indicates that the worship tradition of the Tamils began with awe-inspiring admiration for nature, expanded into the worship of the great deity subject to the rules of the Agamas, and finally ended in philosophical immaterial worship and humanity.

Keywords: Tamil Literature, Worship Traditions, Bhakti Movement, Development.

References

- [1] Abirami Pattar. *Abirami Anthathi*. Uma Pathippagam, Chennai.
- [2] M. Ariharan. "The Ula Books Sung in the Eleventh Thirumurai" *International Journal of Tamil Language and Literary Studies*, E-ISSN: 2581-7140, Volume - 8, SPL Issue - 1, August 2025, Pp. 20-34.
- [3] Andal. *Thiruppavai*. Naalayira Divya Prabandham, Aazhvargal Aayvu Maiyam, Chennai.
- [4] Ramalinga Adigalar. *Thiruvartupa*. Vallalar Deiva Nilaya Veliyidu, Vadalur.
- [5] Ilampuranar. *Tholkappiyam – Porulathikaram*. Kazhaga Veliyidu, Chennai, 1956.
- [6] Ilango Adigal. *Silappathikaram: Aychiyar Kuravai*. U. Ve. Sa. Pathippagam, Chennai.
- [7] U. Ve. Swaminatha Iyer. *Purananuru*. U. Ve. Sa. Pathippagam, Chennai.
- [8] Gurusamy, Ma. Pa., editor. *Vallalar Oru Arimugam*. Madurai Kamaraj University, Madurai, 1977.
- [9] Gurunathan, Tha. "Vallalarin Irai Neris Sindhanaigal." *Pandian Kovil Kalaigal Tamil Aayvithazh*, Vol. 1, Issue 1, November 2025, pp. 1–9.

- [10] Sivavakkiyar. *Sivavakkiyar Paadalgal. Siddhar Ilakkiyangal*, Poombuhar Pathippagam, Chennai.
- [11] Subramania Bharathiyar. *Bharathiyar Kavithaigal*. Mullai Pathippagam, Chennai.
- [12] Subramania Iyer, A. V. *Tharkaalath Tamil Ilakkiyam*. Makkal Veliyidu, Chennai.
- [13] Thirunavukkarasar. *Thevaram (Aindham Thirumurai)*.
<https://shaivam.org/panniru-thirumurai/thirugnanasambandar-thevaram-muzhuvathum/#gsc.tab=0> Accessed 11 September 2025
- [14] Thirumoolar. *Thirumandiram*. Thiruvaavaduthurai Adheenam, Thiruvaavaduthurai.
- [15] Duraisamy Pillai, Avvai Su. *Thiruvartupa: Moolamum Uraiyum Aaraam Thirumurai*. Annamalai University, Chidambaram, 1989.
- [16] Nakkirar. *Thirumurugatrupadai*. South India Saiva Siddhanta Noorpathippu Kazhagam, Chennai, 1977.
- [17] Bharathiyar. *Bharathiyar Kavithaigal*. Bharathi Pathippagam, Chennai.
- [18] Bharathidasan. *Bharathidasan Kavithaigal*. [தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் - நூல்கள் தமிழ் - பாரதிதாசன்](#) Accessed 11 September 2025
- [19] Pachonthi. “Samakaalamum Ilakkiyamum.” *Thadari*.
<https://thadari.com/contemporary-contemporary-in-modern-literature-a-thadari-conversation/> Accessed 11 September 2025
- [20] Manikkavasagar. *Thiruvagasam*. Sri Ramakrishna Math, Chennai.
- [21] Mohana, A. “Veriyaattil Viriyum Pennulagam.” *Ungal Noolagam*, 21 March 2018.
<https://keetru.com/index.php/2010-06-24-04-31-11/ungal-noolagam-mar18/34774-2018-03-21-05-26-09> Accessed 11 September 2025
- [22] Meiyappan, Sa. *Siddhar Paadalgal*. Manivasagar Pathippagam, Chennai, 2006.
- [23] Hemalatha, Thi. “Kotravai Vazhipaadu.” *Pranav Tamizhiyal Aayvithazh*, Vol. 2, Issue 2, March 2023, pp. 222–226.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution 4.0 International License](#).

தமிழ் இலக்கியங்களில் வழிபாட்டு மரபுகளின் பரிணாம வளர்ச்சி

முனைவர் த. மகேஸ்வரி, பதிப்பாசிரியர், தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கியப்

பன்னாட்டு ஆய்விதழ், விருதுநகர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4187-0120>

DOI: 10.5281/zenodo.19533526

ஆய்வுச்சுருக்கம்

உலக மக்கள் அனைவரும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பண்பாடு, வாழ்வியல் மற்றும் உளவியல் கூறுகளை அறிந்துகொள்ள தமிழ் இலக்கியங்கள் மிகச்சிறந்த காலக்கண்ணாடியாக விளங்குகின்றன. பண்டைய மக்கள் வாழ்வு இயற்கையோடு இணைந்து இருந்தது. அதனால் தொடக்கக்கால வழிபாடு என்பது நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று மற்றும் ஆகாயம் ஆகிய ஐம்பூதங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட சிறுதெய்வங்களையும் வீரமரணம் அடைந்த வீரர்களுக்கான நடுகல் வழிபாட்டையும் மையமாகக் கொண்டிருந்தது. இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் முதல் சங்க இலக்கியங்கள் வரை அனைத்தும் இதனைத் தெளிவாகப் பதிவு செய்துள்ளன. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை நூல்கள் எழுந்த காப்பியக் காலத்தில் சமணப் பெளத்த மதங்களின் செல்வாக்கு உருவாகின. தேவாரம், நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் நூல்கள் எழுந்த பல்லவர் மற்றும் சோழர் காலத்தில் தோன்றிய பக்தி இலக்கியங்கள் வழிபாட்டை ஒரு சமூக இயக்கமாகவே மாற்றின. நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளும் இலக்கியங்களில் அதிகமாகக் காணப்பட்டன. இறைவன் மீதான தனிப்பட்ட அன்பும் சரணாகதித் தத்துவமும் வழிபாட்டின் மையமாக மாறி, சடங்குகளைத் தாண்டி பக்தியே முக்திக்கு வழி என்ற நிலைப்பாடு உருவாகிற்று. இதனைத் தொடர்ந்து வந்த சித்தர் இலக்கியங்கள் அக வழிபாட்டை வலியுறுத்தி நின்றன. பாரதி, பாரதிதாசன் போன்றோரின் சிந்தனைகள் மேலோங்கிய தற்கால இலக்கியங்களிலும் சிறந்த வழிபாடு பற்றிய கருத்துகள் அதிகமாகக் காணப்பட்டன. தமிழர்களின் வழிபாட்டு மரபு என்பது அச்சம் காரணமாக இயற்கையைப் போற்ற அரம்பித்து, பெருந்தெய்வ வழிபாடாக விரிவடைந்து, இறுதியில் தத்துவார்த்தமான அருவ வழிபாட்டிலும் மனிதநேயத்திலும் வந்து நிற்கிறது. சங்க காலம் தொடங்கி தற்கால இலக்கியங்கள் வரை தமிழர்களின் வழிபாட்டு முறைகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களையும், தத்துவார்த்தப் பரிணாமங்களையும் மற்றும் வளர்ச்சியையும் தமிழ் இலக்கியங்களில் வழிபாட்டு மரபுகளின் பரிணாம வளர்ச்சி எனும் இவ்வாய்வுக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

குறிப்புச்சொற்கள்: தமிழ் இலக்கியம், வழிபாட்டு மரபுகள், பக்தி இயக்கம், வளர்ச்சி.

முன்னுரை

மனித குலத்தின் உணர்வுகளில் தோன்றிய ஒன்று இறை நம்பிக்கை. இதுவே காலப்போக்கில் வழிபாடாக உருமாறியது. தமிழ் இலக்கியங்கள் தமிழர்களுடைய வழிபாட்டு முறைகளின் பரிணாம வளர்ச்சியை மிகத் துல்லியமாகக் காட்சிப்படுத்துகின்றன. அச்சத்தின் காரணமாக இயற்கையை வணங்கிய ஆதி மனிதன் காலப்போக்கில் ஐவகை நிலத்தின் அடிப்படையில் தெய்வங்களை வழிபட ஆரம்பித்தான். அதனைத் தொடர்ந்து காப்பியங்களில் அறத்தின் வடிவமாகத் தெய்வங்களை வழிபாடு செய்த நிலையை அறியமுடிகிறது. அந்நிலை பக்தி காலத்தில் இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கும் பரவச நிலை வழிபாடாக மாற்றம்

அடைந்துள்ளது. பின்னர் வந்த சித்தர்கள் அகத்துக்கண் இறைவனைக் காணும் அக வழிபாட்டை மேற்கொண்ட செய்தியும் சித்தர் இலக்கியங்கள் மூலம் அறியப்படுகிறது. இலக்கியச் சான்றுகளுடன் தமிழர்களின் வழிபாட்டு முறைகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களையும், தத்துவார்த்தப் பரிணாமங்களையும் மற்றும் வளர்ச்சியையும் விரிவாக ஆராய்வதே தமிழ் இலக்கியங்களில் வழிபாட்டு மரபுகளின் பரிணாம வளர்ச்சி எனும் இவ்வாய்வுக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வழிபாடு

வழிபாடு என்பது மனிதன் தனக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு பேராற்றலை அல்லது சக்தியை இறைவன் வடிவில் போற்றும் விதமாகத் தன் சூழ்நிலை சார்ந்து செய்யும் சடங்குகள் மற்றும் நம்பிக்கைகளின் வெளிப்பாடாகும். தமிழர் மரபில் வழிபாடு என்பது வெறும் சடங்காக மட்டுமன்றி, இயற்கை சார்ந்த வாழ்வியலோடு இணைந்தப் பண்பாடாகவே இருந்து வருகிறது. தமிழர்களின் வழிபாட்டு மரபுகளின் பரிணாம வளர்ச்சி மிக நீண்ட நெடிய வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. வழிபாடு என்பது தனிமனித விருப்பத்தைச் சார்ந்தது என்றாலும், அச்சமுக ஒற்றுமையையும் கலாச்சாரத் தொடர்ச்சியையும் பேணுவதில் முக்கியப்பங்கு வகிக்கிறது. இறைவனுடன் ஒன்றிணைதல், தமக்குக் கிடைத்த வாழ்வாதாரங்களுக்கும் இயற்கைக்கும் நன்றி செலுத்துதல் மற்றும் மனிதனை ஒரு நெறிமுறைக்கு உட்படுத்தி, நற்பண்புகளை வளர்க்க வழிபாட்டு முறைகள் உதவுகின்றன.

தொல்காப்பியம்

தமிழர்களின் மிகப் பழமையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம், தமிழர்களின் வாழ்வியலை அகத்திணை, புறத்திணை என இரண்டாகப் பிரித்து, அகத்திணை மாந்தர்களின் வாழ்விடங்களைக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என நான்காகப் பகுத்து ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் ஒரு தெய்வத்தை வகுத்துத் தந்துள்ளது.

மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்

சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்

வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்

வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும் (தொல். பொருளதி. அகத்திணையியல், நூ. 5)

தமிழர்களின் வழிபாட்டு முறை ஐவகை நிலங்களைச் சார்ந்ததாக இருந்ததற்கு இந்நூற்பா ஓர் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும். முல்லை நிலத்திற்குத் திருமாலும், குறிஞ்சிக்கு முருகனும், மருதத்திற்கு இந்திரனும், நெய்தலுக்கு வருணனும் தெய்வங்களாக வணங்கப்பட்டனர். இது இயற்கையையும், அந்தந்த நிலத்தின் தன்மையையும் சார்ந்து அமைந்த வழிபாட்டு முறையாகும்.

சங்க இலக்கியம்

சங்க இலக்கியம் தமிழின் மிகப் பழமையான இலக்கிய மரபைக் கொண்டது. இது கிமு 300 முதல் கிபி 300 வரை உள்ள காலகட்டங்களில் தோன்றிய இலக்கியமாகும். தமிழர்களின் வாழ்க்கை, பண்பாடு, அரசியல், காதல் மற்றும் போர் போன்ற பல்வேறு அம்சங்களை நுணுக்கமாகப் எடுத்துரைக்கிறது. சங்கங்கள் வைத்து படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்களின் தொகுப்பே “சங்க இலக்கியம்” ஆகும். சங்க இலக்கியம் இரண்டு அடிப்படை உட்பிரிவுகளை உடையது. அவை எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்களாகும்.

நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு

ஓத்த பதிற்றுப்பத்து ஓங்கு பரிபாடல்

கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோடு அகம்புறம் என்று

இத்திறத்த எட்டுத் தொகை

நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு மற்றும் புறநானூறு போன்றவை எட்டுத்தொகை நூல்களாகும்.

முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வள மதுரைக் காஞ்சி-மருவினிய
கோல நெடுநல் வாடை கோல்குறிஞ்சிப்பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து

திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை மற்றும் மலைபடுகடாம் ஆகிய பத்துநூல்களும் பத்துப்பாட்டு நூல்களாகும்.

மேற்கண்ட பழம்பாடல் வரிகள் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்கள் எவை எவை என்பதை மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. இவ்விலக்கியங்களில் கொற்றவை வழிபாடு, வேலன் வெறியாட்டுப் பதிவு மற்றும் நடுகல் வழிபாடு போன்ற வழிபாட்டு நிகழ்வுகள் காணப்படுகின்றன.

கொற்றவை வழிபாடு

தமிழ் இலக்கியங்கள் 'கொற்றவை' பாலை நிலத் தெய்வமெனக் குறிப்பிடுகின்றன. 'கொற்றவை' குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய தெய்வமாகப் பழந்தமிழ் நூல்களிலே குறிப்பிடப்பட்டாலும், பிற்காலத்தில் பாலை நிலத்துக்கு உரிய தெய்வமாகவே பெரும்பாலும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. சங்க காலத்தில் 'கொற்றவை' வெற்றித் தெய்வமாக உள்ளது. போருக்குச் செல்லும் வீரர்கள் வெற்றியடையக் கொற்றவையை வழிபட்டுச் செல்லும் மரபும் இருந்துள்ளது. நக்கீரர், திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகன் கொற்றவை மகன் என்றும் பழந்தமிழர் தொல்குடிச் சமூகத் தாய் கொற்றவை என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆல்கெழுகடவுள் புதல்வ மால்வரை
மலைமகள் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
இழையணி சிறப்பின் பழையோள் குழவி
வானோர் வணங்கு வில் தானைத்தலைவ (திருமுருகாற்றுப்படை, பா. 260)

தமிழ்க் கடவுள் எனக் கருதப்படும் முருகனை, 'கொற்றவை சிறுவ' என்றும் 'பழையோள் குழவி' என்று கொற்றவையை முருகக் கடவுளின் தாயாகப் பழந்தமிழர் கருதியதையும் திருமுருகாற்றுப்படை குறிப்பிடுகின்றன. திருமுருகாற்றுப்படை கொற்றவை வழிபாட்டின் சிறப்பையும் தொன்மையையும் காட்டுகிறது. இதன்மூலம் கொற்றவை வழிபாடு சங்க காலத்தில் வேரூன்றி இருந்ததையும், இத்தெய்வமே பிற்காலத்தில் காளியாகவும், துர்க்கையாகவும் பரிணாமம் பெற்றுள்ளது என்ற செய்தியும் புலப்படுகிறது.

வேலன் வெறியாடல்

சங்க இலக்கியங்களில் மிக அதிக அளவில் பாடப்பட்ட தெய்வம் முருகன் (சேயோன்). தமிழர்களின் ஆதித் தெய்வமாகக் குறிஞ்சி நிலக் கடவுளான முருகன் வணங்கப்படுகிறான். அகநானூறு, புறநானூறு மற்றும் திருமுருகாற்றுப்படை நூல்களில் முருகன் வழிபாடு பற்றிய செய்திகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக 'வேலன் வெறியாடல்' என்பது முருக வழிபாட்டின் முக்கியக் அம்சமாக இருந்துள்ளது. நோயைத் தீர்க்கவும், குறி கேட்கவும் வேலன் என்ற பூசாரி வெறியாடி முருகனை வழிபாடு செய்வது 'வேலன் வெறியாடல்' ஆகும்.

முருகயர்ந்து வந்த முதுவாய் வேல சினவல்
ஓம்புமதி சினவல் ஓம்புமதி (குறுந்தொகை, பா. 362)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலில் வேலன் வெறியாட்டுப் பதிவு காணப்படுகிறது. சங்கப்பாடல்களில் வெறியாடல் அகம் சார்ந்த புனைவுகளில் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. வெறியாடலில் பலியும் காணப்படுகிறது.

சங்கப் பாடல்களில் பல்வேறு சடங்குகள் இடம்பெற்றுள்ளன. பெண்சார்ந்த சடங்குகளுள் வெறியாடல் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த வெறியாடல் களவுக் காதலில் ஈடுபட்டு அதன் விளைவாக மெலிவு ஏற்பட்ட பெண்களுக்கு நிகழ்த்தப் படுவது. எட்டுத்தொகையுள் (கலித்தொகை, பரிபாடல் தவிர்த்து) 36 பாடல்கள் வெறியாடல் நிகழ்வினைச் சுட்டியுள்ளன. (அ. மோகனா)

புலவர்கள் பலர் வெறியாடலினால் பெண்களுக்குத் துன்பமும் மன அழுத்தமும் ஏற்படுகின்ற நிலையையும் தமது பாடல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். உதாரணம்: (குறுந்தொகை, பா. 111, 214, 253, 360, 362 அகநானூறு, பா. 138, 182, 232, 242, 292, 382, 388, 272, நற்றிணை, பா. 34, 47, 51, 173, 251, 273, 282, 288, 322, ஐங்குறுநூறு, பா. 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250). வழிபாடு என்பது இயற்கையோடு இயைந்ததாகவும் மனிதர்களின் அன்றாடப் பிரச்சனைகளுக்கானத் தீர்வைத் தேடும் ஒரு வழிபாட்டு நிகழ்வாகப் பரிணமித்திருந்ததையும் அறிமுடிகிறது.

நடுகல் வழிபாடு

சங்க கால வழிபாட்டு முறைகளில் வீரர்களைத் தெய்வமாக்குதல் மிகவும் தனித்துவமான 'நடுகல்' வழிபாட்டு முறையாகும். சங்க இலக்கியங்கள், நாள்தோறும் நடுகல் வழிபாட்டைப் பெண்கள் மேற்கொண்டனர் என்று கூறுகின்றன. நடுகற்களைத் தவறாது வணங்கினால் அரசனுக்கும் கணவனுக்கும் போரில் வெற்றி கிட்டும் என்றும் மழை மிகுதியாகப் பெய்யும் என்ற நம்பிக்கையும் பெண்களிடையே இருந்துள்ளது. நாட்டிற்காகவோ அல்லது ஆநிரைகளை மீட்கும் போரிலோ வீரமரணம் அடையும் வீரனின் நினைவாகக் கல் ஒன்று நடப்பட்டு வழிபடும் வழக்கம் தமிழர்களிடம் இருந்துள்ளது. இந்த நடுகற்களுக்கு மதுவும் மாமிசமும் படைத்து வழிபட்டு வந்துள்ளனர்.

கோப்பெருஞ்சோழன் இறந்தபின் அம்மன்னனுடைய நண்பரானப் பொத்தியார், மன்னரை நினைத்து வருந்திப்பாடுவதாக அமைந்தப் பாடலில் நடுகல் வழிபாட்டு செய்தியைக் காணமுடிகிறது.

துகளறு கேள்வி உயர்ந்தோர் புக்கில்;
அனையன் என்னாது, அத்தக் கோனை,
நினையாக் கூற்றம் இன்னுயிர் உய்த்தன்று;
பைதல் ஒக்கல் தழீஇ, அதனை
வைகம் வம்மோ; வாய்மொழிப் புலவீர்!
நனந்தலை உலகம் அரந்தை தூங்கக்,
கெடுவில் நல்லிசை சூடி,

நடுகல் ஆயினன் புரவலன். (புறநானூறு, பா. 221)

கோப்பெருஞ்சோழன் இறந்ததால் இப்பெரிய உலகம் மீளாத்துயருறுகின்றது. குறையில்லா நல்ல புகழையுடையவன் நடுகல்லாகி விட்டானே என புலவர் வருந்திப் பாடுவதிலிருந்து, புறநானூற்றில் 'நடுகல் வழிபாடு' செய்தி காணப்படுகிறது என்பது மெய்யாகிறது. இவ்வகையான வழிபாடு, தமிழர்கள் பொதுநலத்தோடு உயிர்நீத்த மக்களைத் தம்மிலிருந்து உயர்த்தித் தெய்வநிலையில் பார்த்த தன்மையினையும் நன்றியுணர்வையும் கண்முன்னே காட்சிப்படுத்துகின்றது. தெய்வங்கள் என்ற நிலை தமக்காக வாழ்ந்த சக மனிதனே என்ற ஆழமான சமூக உளவியல் கருத்தும் இதில் பொதிந்துள்ளது என்றும் எண்ணிக்கொள்ளாம்.

காப்பிய இலக்கியம்

சங்க காலத்திற்குப் பின் தோன்றிய இரட்டைச் காப்பியங்களான சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும், தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட வழிபாட்டு முறைகளைப் பதிவு செய்துள்ளன. சிலப்பதிகாரத்தில் சமண, பௌத்த, சைவ மற்றும் வைணவ வழிபாடுகள் பற்றிய செய்திகளைக் காண முடிகிறது. குறிப்பாக ஆய்ச்சியர் குரவை, வேட்டுவ வரி மற்றும் குன்றக் குரவை ஆகிய காதைகள் நாட்டார் வழிபாட்டு மரபுகளைச் சிலப்பதிகாரம் விவரிக்கின்றன.

ஆயர் பாடியில், எரு மன்றத்து,
மாயவனுடன் தம்முன் ஆடிய
வால சரிதை நாடகங்களில்,
வேல்நெடுங் கண் பிஞ்ஞையொடு ஆடிய
குரவை ஆடுதும் யாம்' என்றாள்

'கறவை, கன்று, துயர்நீங்குக (சிலப். மதுரைக். ஆய்ச்சியர் குரவை, 7: 3)

குடத்தில் பால் உறைந்து கிடக்கும் என்று எதிர் பார்க்க அது தயிராக வில்லை; உறையாகவும் இல்லை. வெண்ணையைக் காய்ச்ச முற்பட்டாள்; அது உருகவும் இல்லை; உறைந்து கிடந்தது. ஆட்டுக்குட்டி வழக்கமாகத் துள்ளி விளையாடாமல் அசைவின்றி பள்ளி கொண்டிருந்தது. பசுவோ எதற்கோ அஞ்சி நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. அதன் கழுத்து மணி அறுந்து தானே கீழே விழுந்தது. இவை தீய நிமித்தங்கள், ஏதோ தீமை வர இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தனர். ஆய மகளிர் கூடித் தெய்வத்தைப் பாடுவது; குரவைக் கூத்து ஆடுவது என்று முடிவு செய்து, கண்ணகியை அழைத்துக் கொண்டு ஆடுவது தக்கது என்றனர்.

கண்ணன், பலராமனுடன் ஆயர் பாடியில் ஆடிய வாலசரிதை என்னும் கதையில் ஒரு பகுதி, நப்பின்னையொடு கண்ணன் ஆடியது. அதில் ஆய மகளிர் பங்கு கொண்டனர். "குரவை ஆடுவோம் வா" என்றாள் மாதரி. "கன்றுகளும் பசுக்களும் துயர் நீங்குக என்று கூறி குரவைக் கூத்து ஆடுவோம்" என்றனர். ஆயர்பாடியில் தீய நிமித்தங்கள் தோன்றியபோது, மாயோனை வேண்டி ஆய்ச்சியர்கள் குரவைக் கூத்து ஆடியதை இளங்கோவடிகள் இக்காப்பியத்தில் காட்சிப்படுத்தியிருக்கிறார். அதேபோல, கண்ணகி மதுரையை எரித்த பின் சேர நாடு சென்று தெய்வமாக மாறுவதையும், அவளுக்குச் சேரன் செங்குட்டுவன் கோயில் கட்டிப் பத்தினிக் கடவுளாக வழிபடுவதையும் சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் கூறுகிறார். இதனை நடுகல் வழிபாட்டின் பரிணாம வளர்ச்சி என்றும் கூட சொல்லலாம். ஒரு கற்புடைப் பெண்ணைத் தெய்வமாகப் போற்றும் மரபின் தொடக்க நிலை இதுவாகும்.

பக்தி இலக்கியம்

தமிழர்களின் வழிபாட்டில் பொற்காலம் கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 9ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலகட்டம் ஆகும். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இது 'பக்தி இலக்கியக் காலம்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

நாயன்மார்கள்

பல்லவர் காலத்தில் நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் பக்தி இலக்கியங்கள் பலவற்றின் மூலம் ஓர் புதுமையான வளர்ச்சியை உண்டாக்கினர். இக்கால கட்டத்தில் தான் வழிபாடு, மனிதனின் தூய அன்பாகவும் உருகும் பக்தியாகவும் மாறியது. இறைவனைத் தமிழால் பாடி வழிபடும் புதிய மரபு உருவாயிற்று. அப்பர் இறைவனை எளிய நடையில் தனிப்பட்ட அன்போடு பாடி மகிழ்ந்தார். புறச் சடங்குகளை விட இறைவனை மனதால் நினைப்பதே பேரின்பம் என்றார் அப்பர்.

ஆளாகார் ஆளானாரை அடைந்து உய்யார்

மீளா ஆட்செய்து மெய்ம்மையுள் நிற்கிலார் (தேவாரம், ஐந்தாம் திருமுறை, 5. 90. 3)

அப்பர் தேவாரம், ஐந்தாம் திருமுறையில் மானிட வாழ்க்கையின் பயன், சிவபிரானை வழிபட்டு, அவரது அருளின் உதவியால் உலக மாயைகளிலிருந்து விடுபட்டு வீடுபேற்றினை அடைவதே என்கிறார். அதேபோல், மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருவாசகம், பக்தியின் உச்சகட்ட தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. இறைவனை நேருக்கு நேர் பார்த்துப் பேசுவது போன்றும், தனது சிறுமையையும் இறைவனின் பெருமையையும் ஒப்பிட்டு உருகும் தன்மையையும் திருவாசகத்தில் காண முடிகிறது.

நமச்சிவாய வாழ்க நாத்தன்தாள் வாழ்க

இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில்

நீங்காதாள் தாள்வாழ்க (திருவாசகம், சிவபுராணம், 1-2)

திருவாசக சிவபுராணம், இறைவன் ஒரு கணநேரம் கூடத் தன் நெஞ்சை விட்டு நீங்காமல் இருக்க வேண்டும் என்ற தீவிரமான வழிபாட்டு நிலையைக் காட்டுகிறது. நாயன்மார்களின் பக்தி அனைவராலும் போற்றப்படக் கூடியதாகவே இருந்தள்ளது.

ஆழ்வார்கள்

வைணவ சமயத்தில் திருமால் மீது அதிகப்பக்தி கொண்டு, பாசுரங்கள் பாடிய பன்னிரு அடியார்கள் 'ஆழ்வார்கள்' எனப்பட்டனர். இவர்கள் 6 முதல் 9ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தை இயற்றி தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் வைணவத்திற்கும் பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளனர். உலகப் பற்றுக்களைத் துறந்து திருமாலின் மீது பக்தி கொண்டு அப்பக்தியிலேயே மூழ்கியிருந்ததால் இவர்களுக்கு இப்பெயர் வந்துள்ளது. பன்னிரு ஆழ்வார்களும் திருமாலின் பெருமைகளைப் பாடிப் பரவசம் அடைந்துள்ளனர். ஆண்டாள் பாடிய திருப்பாவையில் 'வழிபாடு' பெண்களின் கூட்டுப் பிரார்த்தனையாகக் காணப்பட்டது. அதிகாலையில் எழுந்து இறைவனைப் பாடுவதும் விரதம் மேற்கொள்வதும் முக்கிய வழிபாட்டு முறைகளாகப் பெண்களால் செய்யப் பெற்றன.

மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்

நீராடப் போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர் (திருப்பாவை - 1)

இறைவனின் குணநலன்களைத் தத்துவார்த்தமாக விளக்கி, அவனிடம் முழுமையாகச் சரணடையும் வழிபாட்டை முன்வைத்து நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியைப் பாடியிருக்கிறார். எல்லாத் துன்பங்களையும் போக்கும் இறைவனின் சுடர்விடும் திருவடிகளைத் தொழுது எழுவாயாக எனத் தன் மனத்திற்கே கட்டளையிடும் அகவழிபாட்டை நம்மாழ்வார் எடுத்துரைப்பது புலனாகிறது.

சித்தர் இலக்கியம்

தமிழ் இலக்கியங்களில் சித்தர் இலக்கியம் சிறப்பிடம் பெற்றவை. சித்து என்னும் சொல்லுக்கு மாயவித்தை, இரசவாதிகள் என்ற பொருளுண்டு. சித்தர்கள் சித்தி பெற்றவர்கள், அருள் பெற்றவர்கள் என்று அழைக்கப் பெறுகின்றனர். தமிழ் இலக்கியங்கள் பதினெண் சித்தர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன.

மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும்

நெறியில் ஆற்றிய அறிவன் தேயமும் (தொல். புறத்., நூ. 16: 4, 5)

இந்நூற்பாவில் வரும் அறிவன், கணியன் ஆகிய பெயர்கள் சித்தர்களைக் குறிப்பதாக இளம்பூரணர் விளக்கம் தந்தள்ளார். தமிழ்ச் சமயச் சிந்தனைகளின் ஆய்ராய்ச்சியிலும் சித்தர்கள் சிறப்பான இடத்தினைப் பெற்றுள்ளனர். மேலும் மருத்துவம், இரசவாதம், சோதிடம் மற்றும் வானியல் முதலிய யோகப் பயிற்சிகளிலும் சித்து பெற்றவர்கள். சித்தர் இலக்கியங்களில் அருவ மற்றும் அக வழிபாடு பக்தி இலக்கியங்கள் பெருங்கோயில்களையும், திருமேனி (உருவ) வழிபாட்டையும் வளர்த்தெடுத்த நிலையில், அதற்கு முற்றிலும் மாறான ஒரு தத்துவப்

புரட்சியைத் தமிழ்நாட்டில் சித்தர்கள் உருவாக்கினர். திருமூலர் முதல் சிவவாக்கியர், பட்டினத்தார் வரையிலான சித்தர்கள் புறச் சடங்குகளையும், சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகளையும், உருவ வழிபாட்டையும் கடுமையாக எதிர்த்தனர்.

சித்தர்கள் உடலே கோயில், உள்ளமே இறைவன் வாழும் இடம் என்ற உயரிய வழிபாட்டுத் தத்துவத்தை மக்களுக்குப் போதித்தனர். திருமூலர் சக மனிதனுக்குச் செய்யும் உதவியே இறைவனைச் சென்றடையும் உண்மையான வழிபாடு என்று தனது திருமந்திரத்தில் கூறியுள்ளார்.

படமாடக் கோயில் பகவற்கு ஒன்று ஈயில்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு அங்குஆகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயில்
படமாடக் கோயில் பகவற்கு அதுஆமே (திருமந்திரம், பா. 1857)

சித்தர் இலக்கியத்தில் சமய, வழிபாட்டிற்கு எதிராகக் கருத்துகள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக,

நட்டகல்லைத் தெய்வம் என்று நாலுபுட்பம் சாத்தியே
சுற்றிவந்து முணுமுணென்று சொல்லும் மந்திரம் ஏதடா
நட்டக்கல்லும் பேசுமோ நாதன் உள் இருக்கையில்
சுட்ட சட்டி சட்டுவம் கறிச்சுவை அறியுமோ (சிவவாக்கியர் பாடல்கள், 494)

என்னும் சிவவாக்கியர் பாடல் உருவ வழிபாட்டைக் கேள்விக்குள்ளாக்கி மிகக் கடுமையாக விமர்சித்தப் பாடலாகும். இறைவன் நமக்குள் இருக்கும்போது, வெளியிலுள்ள கற்சிலையிடம் பேசுவது என்பது சமைக்கும் பாத்திரம் உணவின் சுவையை அறியாததற்கு ஒப்பானது என்று பகுத்தறிவுப் பூர்வமான வழிபாட்டைச் சித்தர்கள் வலியுறுத்தினர்.

தாயுமானவர் மற்றும் வள்ளலார்

18 மற்றும் 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த தாயுமானவரும், வள்ளலாரும் மத நல்லிணக்கம், உயிரிரக்கம் இரண்டையும் வழிபாடாகக் கருதிப் போதித்தனர். தமிழ்நாட்டின் நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தில், திருமறைக்காட்டு வேதாரண்யத்தில் சைவ வேளாளர் குலத்தில், கேடிலியப்ப பிள்ளை மற்றும் தாயார் கேசவள்ளி அம்மையார் இருவருக்கும் மகனாகப் பிறந்தவர் தாயுமானவர். இவர் தமிழ் மொழி, வடமொழி ஆகிய இருமொழிகளிலும் புலமைப் பெற்று, ராணி மங்கம்மாளின் பேரனான திருச்சிராப்பள்ளியை ஆட்சிபுரிந்த விசயரகுநாத சொக்கலிங்கரிடம் அரசுக் கணக்கராகப் பணிபுரிந்தார். அப்போது இவர் தன்னிலை மறந்து இறைவியுடன் ஒன்றிப்போய் அரசுவையில் ஆவணம் ஒன்றை கையால் கசக்கிப் போட, அதை அறியாத சபையினர் அரசனுக்கும் அரசிக்கும் அவமரியாதை செய்து விட்டார் என அவதூறு பேசினர். அதே சூழலில் திருவாணைக்கா அகிலாண்டேசுவரி கோயிலில், அம்பாளின் ஆடையில் நெருப்புப் பற்றியதைக் கண்டு உடனே தாயுமானவர் நுழைந்து தம் கையால் கசக்கி, சிவாச்சாரியார்கள் கவனிப்பதற்குள் அந்த நெருப்பை அனைத்தார். அச்சிவாச்சாரியார்கள் உடனே ஓடோடி வந்து நடந்ததைக் கூற, தாயுமானவரின் சக்தியைப் புரிந்து கொண்டு மன்னர் மக்கள் அனைவரும் வியந்தனர் என்ற செய்தி அறியப்படுகிறது.

தமிழ் மொழியின் உபநிடதம் என அழைக்கப்படும் திருப்பாடல் திரட்டில் 56 தலைப்புகளில் 1452 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இதில் 771 பாடல்கள் கண்ணிகளாகவும் 83 பாடல்கள் வெண்பாக்களாகவும் அமைந்துள்ளன. இவருடைய புகழுடைய 'பராபரக்கண்ணி' 389 கண்ணிகளைக் கொண்டுள்ளன. பராபரக்கண்ணியில், "அண்டகோடி புகழ்காவை வாழும் அகிலாண்ட நாயகி என் அம்மையே!" என்று அம்பாளைப் பாடியுள்ளார். 1736ஆம் ஆண்டு துறவு பூண்ட இவர் சித்தர் என்றழைக்கப்பட்டள்ளார்.

எல்லாரும் இன்புற்று இருக்கா நினைப்பதுவே

அல்லாமல் வேறொன்றும் அறியேன் பராபரமே! (பராபரக்கண்ணி 221)

என்று தாயுமானவர் பாடியுள்ளார். தாயுமானவர் தமிழ்ச்சமயப் பாடல்கள் பாடி, சமரச சன்மார்க்க நெறியைப் பரப்பி, வள்ளலார் பாரதியார் இருவருக்கும் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்துள்ளார். மட்டுவார்குழலியை மணந்து கனகசபாபதி என்ற மகவையும் பெற்று தமது இல்வாழ்வில் சிறப்புடன் வாழ்ந்தார். தவநெறியில் சிறந்து விளங்கிய தாயுமானவர், திருமூலர் மரபில் வந்த திருச்சிராப்பள்ளியைச் சார்ந்த மௌன குரு என்பவரிடம் உபதேசம் பெற்று, பல்வேறு திருத்தலங்களுக்கும் சென்று இறைவனைப்பாடி வழிபட்டு துறவு பூண்டுள்ளார். இவர் இறுதியில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் இலட்சுமிபுரம் என்னும் ஊரில் சமாதரி அடைந்துள்ளார்.

வள்ளலார் என்றழைக்கப்படும் இராமலிங்க அடிகள் ஒரு படி மேலே சென்று, எந்த உயிருக்கும் துன்பம் தராமல் இருப்பதே உண்மையான வழிபாடு என்றார். இவர் கடலூர் மாவட்டம் சிதம்பரத்தில் உள்ள மருதூரில் புரட்டாசி 19 (5 அக்டோபர் 1823) இல் கருணீகர் குலத்தில் இராமையாபிள்ளை - சின்னம்மையார் இருவருக்கும் மகனாகப் பிறந்துள்ளார். 'வள்ளலார்' ஒரு சைவ சமய ஆன்மீகச் சித்தர் என்று போற்றப்படக்கூடியவர். சபாபதி, பரசுராமன், உண்ணாமுலை மற்றும் சுந்தரராமபாள் ஆகிய நால்வரும் உடன்பிறந்தவர்கள் ஆவார்கள். திருவருட்பா என்பது 5818 பாடல்கள் அமைந்த வள்ளலார் பாடிய திருமுறை நூலாகும். பசிப்பிணி போக்குவதே சிறந்த கடவுள் வழிபாடு என 'ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தை' நிலைநாட்டி ஜோதி வழிபாட்டை (அருட்பெருஞ்ஜோதி) அறிமுகப்படுத்தியவர்.

அருட்பெருஞ் ஜோதி யருட்பெருஞ் சோதி

அருட்பெருஞ் ஜோதி யருட்பெருஞ் ஜோதி

அருட்சிவ நெறிசா ரருட்பெரு நிலைவாழ்

அருட்சிவ பதியா மருட்பெருஞ் ஜோதி

ஆகம முடிமேல் ஆரண முடிமேல்

ஆகநின் றோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

இகநிலைப் பொருளாய்ப் பரநிலைப் பொருளாய்

அகமறப் பொருந்திய வருட்பெருஞ் ஜோதி

(திருவருட்பா, ஆறாம் திருமுறை, அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்)

ஆன்மிக ஒளி, கருணை மற்றும் சமத்துவம் ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்ட ஒரு உயர்ந்த ஜோதி (ஒளி) வழிபாட்டு முறையே வள்ளலாரின் வழிபாட்டு முறையாகும். வள்ளலார் உருவ வழிபாட்டை மேற்கொள்ளவில்லை. தீபம் (விளக்கு) ஏற்றி வழிபடுவது முக்கியம் என்றார். (ஒளி = அறிவு + கருணை + இறை உண்மை). எல்லா உயிர்களும் சமம்; பசித்தவர்களுக்கு உணவு கொடுப்பது மிக உயர்ந்த வழிபாடு. இது வள்ளலாரின் “ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது.

கடவுள் ஒருவரே என்பது இராமலிங்க வள்ளலாரின் முதன்மையான இறைக்கோட்பாடு

ஆகும். வள்ளலார் பல தெய்வவழிப்பாட்டைக் கண்டிக்கிறார். கடவுள் ஒருவரே. அவரை

ஜோதி வடிவில் வழிபட வேண்டும் என்பதே அவர் முடிந்த முடிவான கடவுட்கொள்கை.

(த. குருநாதன், ப. 2)

யாகச் சடங்குகள் இல்லை; பலி கடுமையாக எதிர்க்கப்பட்டுள்ளது; வெளிப்புற அலங்கார வழிபாடு முக்கியமல்ல என்று ஒளி வழிபாட்டு முறையை மேற்கொண்டுள்ளார். வள்ளலார் ஒளி, உள் ஆன்மீக உண்மையைக் குறிக்கிறது என்கிறார். மேலும், இறைவனை வழிபடுவதில் பசியைப் போக்குவது “உணவளிப்பதே” உயர்ந்த வழிபாட்டு நிலையாகக் கருதியுள்ளார் என்பது புலப்படுகிறது.

சிற்றிலக்கியம்

கி.பி. 15, 16, 17ஆம் நூற்றாண்டுகளை சிற்றிலக்கியக் காலமென்று அழைக்கலாம். நாயக்கர் காலத்தில் தமிழில் சிற்றிலக்கியங்கள் மிகுதியாகத் தோன்றி வளர்ந்தன. அதனால் நாயக்கர் காலத்தைச் சிற்றிலக்கியக் காலம் எனலாம். சிற்றிலக்கிய வகைகள் தொண்ணூற்றாறு என்று கி.பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய பிரபந்த மரபியல் என்ற பாட்டியல் நூல் கூறுகின்றது.

பிள்ளைக் கவிமுதல் புராணம் ஈறாகத்

தொண்ணூற்றாறுஎன்னும் தொகையதுஆம்

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கிய வகை முதலாகப் புராணம் ஈறாகத் தொண்ணூற்றாறு வகைப்பட்டது பிரபந்தம். இந்த தொண்ணூற்றாறு வகைகளையும் தாண்டி பலவகை சிற்றிலக்கியங்கள் வளர்ந்தும் விரிந்தும் பிற்காலத்தில் கூடிவிட்டது. இந்த எண்ணிக்கையானது குறைந்தபட்சம் 186 என்றும் 417 என அதிகப்பட்டசமாகவும் கூறப்படுகிறது. தமிழ் சிற்றிலக்கியங்களின் அமைப்பு தெய்வத்தை, மன்னனை, வள்ளலைப் புகழ்வது போல் அமைந்திருக்கும். பல சிற்றிலக்கியங்கள் தமிழ் மண் சார்ந்த, தமிழ் மரபு சார்ந்த கருத்துகளோடு காணப்படுகின்றன. அதிலும் பக்தி சார்ந்த சிற்றிலக்கியங்கள் அதிகமாய் காணப்படுகின்றன.

அறம், பொருள், இன்பம் மற்றும் வீடு எனும் நான்கு உறுதிப் பொருள்களுள் ஏதேனும் ஒன்றைப் பற்றி மட்டும் பாடுவது சிற்றிலக்கியம். சிற்றிலக்கியம் பாடல் எண்ணிக்கை அல்லது அடிகளின் எண்ணிக்கையின் அளவில் சிறியது. அகப்பொருள் அல்லது புறப்பொருளில் ஏதேனும் ஒரு துறையைப் பற்றி மட்டும் கூறும். கோவை போன்ற சில சிற்றிலக்கியங்கள் பல துறைகளைக் கொண்டு அமைகிறது. பாடப்பெறும் கடவுள் அல்லது மன்னன் அல்லது வள்ளல் ஆகியோருடைய வாழ்வின் ஒரு சிறு கூறு சிற்றிலக்கியத்தில் விளக்கப்பட்டிருக்கும். எ.கா.: உலா இலக்கியம் தலைவன் உலாவரும் காட்சியை மட்டுமே சிறப்பித்துப் பாடப்படுவது.

சேரமான் பெருமான் நாயனாரின் திருக்கையிலாய ஞானவுலா ஆதி உலா என்றழைக்கப்படுகிறது. இவ்வுலா தமிழில் உள்ள உலா அனைத்திற்கும் காலத்தால் முற்பட்டது. மூல இலக்கியமாதலின் ஆதி உலா என்று வழங்கப்படுகிறது.

சிவபுரத்தில் உள்ள அழகு நிறைந்த திருக்கோயிலிலுள்ள இறைவன் இனிதே வீற்றிருக்கும் காட்சியை அழகுற ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளதை,

சீரார் சிவலோகம்தன்னுள் சிவபுரத்தில்

ஏரார் திருக்கோயில் உள்ளிருப்ப (திருக்கையிலாய ஞானஉலா, 9 வது கண்ணி)

என்று இறைவன் வீற்றிருக்கும் காட்சியைப் புலப்படுத்துகிறார்.

உலா இலக்கியத்தில் பாட்டுடைத் தலைவனின் குடிப்பெருமை, ஆட்சிமுறை, நீதிமரபு, அழகு, கொடைத் தன்மை என்பன இடம்பெறும். அந்த வகையில் திருக்கையிலாயஞான உலாவில் சிவனது சிறப்புக்களை கூறலாம்.

சிற்றிலக்கியங்களில் வழிபாட்டு முறைகள் மிகச் சிறப்பாகப் போற்றப்படக் கூடியதாய் அமைந்திருக்கின்றது. சோழர் மற்றும் நாயக்கர் காலத்தில் உருவான சிற்றிலக்கியங்களான உலா, தூது, கலம்பகம், பள்ளு, குறவஞ்சி போன்றவை இறைவனை நாயகனாகவும், பக்தர்களை நாயகியாகவும் பாவிக்கும் 'நாயகி-நாயக பாவ' வழிபாட்டை மேற்கொண்டுள்ளன. அபிராமி பட்டர் பாடிய அபிராமி அந்தாதி, அன்னை வழிபாட்டின் உச்சமாகப் பக்தி சார்ந்த சிற்றிலக்கியமாக விளங்கியது.

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர்

மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம் போது மலர்க்கமலை

துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்குமத் தோயமென்ன

விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே (அபிராமி அந்தாதி, பா. 1) என்ற பாடலில், ஞானமும் நல் வித்தையும் பெற அம்பிகையை ஒளிவடிவாகவும், ஞானத்தின் வடிவமாகவும் வழிபடும் மரபு பதிவு காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தற்கால இலக்கியம்

தமிழர்களின் மிக நீண்ட இலக்கிய மரபில் தற்கால இலக்கியம் என்பதை நவீன இலக்கியம், இக்கால இலக்கியம் மற்றும் சம கால இலக்கியம் என்றும் அழைக்கின்றனர். தற்கால இலக்கியத்தை முதலில் நவீன இலக்கியம் என்றும் பின்னர் இக்கால இலக்கியம் என்றும் அழைத்து வருகின்றனர். அதில் ஓர் சர்ச்சை ஏற்படுகிறது.

தற்காலம் என்றால் யாருடைய தற்காலம்? எழுத்தாளரின் தற்காலம். இறந்த எழுத்தாளரின் படைப்புகளும் இந்தத் தலைப்புக்குள் இடம்பெறுகின்றன. இல்லாத ஒருவருக்கு இது எப்படித் தற்காலம் ஆகும்? இத்தகைய ஐயம் பேராசிரியர் ஒருவருக்கு வந்திருக்கிறது. ஒருவரின் வாழ்நாள்தான் அவருக்குத் தற்காலம். ஆகவே 'தற்கால இலக்கியம்' என்பது தன்வயப்பட்டது; தனிமனிதர் சார்ந்தது. அதற்கு மாற்றாகச் சற்றே விரிந்த காலத்தை உள்ளடக்கியதாக 'இக்காலம்' அமைகிறது எனக் கருதுகின்றனர். நவீன இலக்கிய வகைமை உருவாகித் தொடர்ந்து நிலவி வருவதால் அதன் 'தொடக்கம் முதல் இப்போது வரை' என்பதைக் குறிக்கும் வகையில் 'இக்காலம்' பயன்படுகிறது. இப்பாடல் பிரிவுக்குள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வெளியான பிரதாப முதலியார் சரித்திரமும் இடம்பெறலாம்; இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டில் வெளியான 'பேட்டையு'ம் இருக்கலாம். நாவல் இலக்கியம் தோன்றி நூற்றைம்பது ஆண்டுகளைக் கடந்துவிட்ட போதும் இவை மொத்தமும் 'இக்காலம்' தான். (பச்சோந்தி)

நவீனம் என்ற சொல் வடசொல் என்பதால் பெரும்பாலானோர் இக்கால இலக்கியம் என்று பயன்படுத்துகின்றனர். இக்கால இலக்கியத்தின் பெரும்பாலான தலைப்புகள் மக்களின் பழக்கவழக்கம், பண்பாடு, உலகமயமாக்கல், இனம் மற்றும் பாலினம், சமத்துவமின்மை, காலநிலை மற்றும் சுற்றுச்சூழல், போர்கள் மற்றும் பயங்கரவாதம் போன்ற இன்றைய உலகின் சமகாலச் சூழலைக் கருத்தில் கொண்டே அமைக்கப்படுகின்றன.

1882 இல் திருநெல்வேலி மாவட்டம் (இன்றைய தூத்துக்குடி) எட்டயபுரத்தில் பிறந்த சுப்பிரமணிய பாரதி கவிஞரும், எழுத்தாளரும், இதழாசிரியரும், விடுதலைப் போராட்ட வீரரும், சமூக சீர்திருத்தவாதியும் ஆவார். நவீன தமிழ்க் கவிஞர்களின் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த பாரதிக்குக் கவிதையில் சிறந்து விளங்கியதற்காகப் "பாரதி" பட்டம் கிடைத்துள்ளது. தமிழ் மொழியில் சிறந்த இலக்கியவாதிகளில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிற, "மகாகவி" இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது தேசபக்தியைத் தூண்டும் பாடல்களையும் பெண் விடுதலை, சாதி மறுப்பு மற்றும் குழந்தைத் திருமணத்திற்கு எதிரானக் கவிதைகளையும் படைத்து சமூகத்திற்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளார். தமிழ் மரபு இலக்கணங்களை மீறி, உரை நடையில் பேசுவது போலவே எழுதி, நவீன உரைநடை பிறக்கக் காரணமானவர் பாரதி. பாரதியார் தம் பாடல்களில் காளி, கிருஷ்ணன் எனப் பல தெய்வங்களைப் பாடினாலும், அவரது வழிபாட்டுப் பாடல்களின் அடிப்படை தேசப் பக்தியாகவும், சாதி ஒழிப்பாகவும் மற்றும் மானுட விடுதலையாகவுமே அமைந்திருந்தன.

காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி - நீள்
கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்;
நோக்குந் திசையெலாம் நாமன்றி வேறில்லை;
நோக்க நோக்கக் களியாட்டம்.

(பாரதியார் கவிதைகள், ஞானப் பாடல்கள், ஐய பேரிகை)

இயற்கையையும் உயிர்களையும் நேசிப்பதே சிறந்த வழிபாடு என்று பாரதி பாடுவது இங்கு சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. பாரதிதாசனோ, தமிழ் மொழியையே தெய்வமாக வழிபடும் நிலையில் தமது இலக்கியப் படைப்பைப் படைத்துள்ளார் என்பது ஆராயப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக.

தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் - அந்தத்
தமிழ் இன்பத் தமிழ்எங்கள் உயிருக்கு நேர்
தமிழுக்கு நிலவென்று பேர்! - இன்பத்
தமிழ் எங்கள் சமூகத்தின் விளைவுக்கு நீர்
தமிழுக்கு மணமென்று பேர்! - இன்பத்
தமிழ் எங்கள் வாழ்வுக்கு நிருமித்த ஊர்
தமிழுக்கு மதுவென்று பேர்! - இன்பத்
தமிழ் எங்கள் உரிமைச்செம் பயிருக்கு வேர்! (தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்)

தமிழ் மொழி வழிபாடு, இனப்பற்று ஆகியவையே தற்கால இலக்கியங்களில் முக்கிய வழிபாட்டு உணர்வுகளாகப் பாரதிதாசன் கவிதைகள் படைத்துள்ளமை வெளிக் கொணரப்படுகிறது. 20ஆம் நூற்றாண்டில் பாரதியார், பாரதிதாசன் போன்ற கவிஞர்கள் வழிபாட்டு முறையில் புதிய பரிமாணங்களைச் சேர்த்தனர். இவ்வாறு காலகட்டங்களைப் பொறுத்து வழிபாட்டின் பரிணாம வளர்ச்சி மேம்பட்டுள்ளது. பாரதியார், பாரதிதாசன் போன்றே, புதுமைப்பித்தன், ஜெயகாந்தன், சுந்தர ராமசாமி மற்றும் பிற தற்கால இலக்கியவாதிகள் ஆகியோரின் படைப்புகளில் வழிபாட்டின் வளர்ச்சி நிலை பல்வேறு மாறுதல்களை அடைந்துள்ளது. வழிபாட்டின் வளர்ச்சி நிலையில் மரபு மீறல் கால மாற்றங்களைக் கட்டுடைத்து எழுதுதல் தற்காலப் படைப்புகளில்தான் பெரும்பாலும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன.

முடிவுரை

தமிழ் இலக்கியங்கள் காட்டும் வழிபாட்டு முறைகளின் வரலாறு, மனிதனின் அறிவுசார் மற்றும் ஆன்மிகப் பரிணாம வளர்ச்சியின் சுவடுகளாகும். இயற்கையின் சீற்றங்களைக் கண்டு அஞ்சி, அச்சம் கொண்டு நிலம், நீர் மற்றும் நெருப்பு போன்ற ஐம்பூதங்களை வழிபட்ட சங்க கால மனிதன், பின்னர் தமக்காக உயிர் நீத்த வீரனை நடுகல்லில் கண்டு தெய்வமாகப் வணங்கியுள்ளான். காப்பியக் காலத்தில் அறமே தெய்வ வடிவமாகப் பார்க்கப்பட்டுள்ளது. பக்தி இலக்கியக் காலத்தில், இறைவனைத் தோழனாகவும், காதலனாகவும் மற்றும் தந்தையாகவும் பாவித்து, தமிழால் பாடி உருகும் உணர்ச்சிப்பூர்வமான வழிபாடு மேலோங்கியதைச் சான்றுகளுடன் அறியமுடிந்தது. பக்தி இலக்கியம் தமிழ்ச் சமூகத்தை ஒன்றிணைக்கும் பெருஞ்சக்தியாக விளங்கியுள்ளது. ஆடம்பரக் கோயில் வழிபாடுகளிலும் வெறும் சடங்குகளிலும் மதம் சிக்கிக்கொண்ட போது சித்தர்கள் தோற்றம் பெற்றனர். "உள்ளமே பெருங்கோயில், ஊன்உடம்பே ஆலயம்" என்று அகவழிபாட்டை மேற்கொண்டனர் சித்தர்கள். இடைக்காலத்தில் இஸ்லாமிய மற்றும் கிறித்துவ இலக்கியங்களும் (சீறாப்புராணம், தேம்பாவணி) தமிழில் தோன்றி, ஏகத்துவ வழிபாட்டையும் அன்பையும் போதித்து வந்துள்ளன. 19ஆம் நூற்றாண்டில் வள்ளலார் "வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்" என்று பாடி சீவகாருண்யமே (உயிரிரக்கம்) மிகச்சிறந்த வழிபாடு என்று உலகிற்கு எடுத்துரைத்த விதமும் போற்றப்படக்கூடியது. தற்கால இலக்கியங்களில் வழிபாடு என்பது கண்ணுக்குத் தெரியாத கடவுளைத் தேடுவதை விட, கண்முன் கஷ்டப்படும் மனிதனுக்கு உதவுவதாகவும், நாட்டை நேசிப்பதாகவும் மற்றும் மொழியைப் போற்றுவதாகவும் உருமாற்றம் அடைந்துள்ளது. தமிழ் இலக்கியங்களில் வழிபாடு என்பது புறத்தில் உள்ள இயற்கையை வணங்குவதில்

தொடங்கி, கோயில்களில் உள்ள சிலைகளை வணங்கி, இறுதியில் தனக்குள் இருக்கும் அறிவையும், சக மனிதனுக்கான அன்பையும் வழிபடும் உன்னத நிலையையும் அடைந்து வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இதுவே தமிழ்ப் பண்பாட்டின் முதிர்ச்சியையும், உலகளாவிய மனிதநேயச் சிந்தனையையும் பறைசாற்றுகிறது தமிழர்களின் வழிபாட்டு முறைகளில் ஏற்பட்டுள்ள பரிணாம வளர்ச்சி உலகளாவிய அளவில் போற்றப்படக்கூடியது.

குறிப்புகள்

- [1] அபிராமி பட்டர். அபிராமி அந்தாதி. உமா பதிப்பகம், சென்னை.
- [2] மு. அரிஹரன். “பதினோராம் திருமுறையில் பாடப்பெற்ற உலா நூல்கள்.” தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கியப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ், E-ISSN: 2581-7140, தொகுதி 8, சிறப்பிதழ் 1, ஆகஸ்ட் 2025, பக். 20-34.
- [3] ஆண்டாள். திருப்பாவை. நாலாயிரம் திவ்வியப் பிரபந்தம். ஆழ்வார்கள் ஆய்வு மையம், சென்னை.
- [4] இராமலிங்க அடிகளார். திருவருட்பா. வள்ளலார் தெய்வ நிலைய வெளியீடு, வடலூர்.
- [5] இளம்பூரணர். தொல்காப்பியம் – பொருளதிகாரம். கழக வெளியீடு, சென்னை, 1956.
- [6] இளங்கோவடிகள். சிலப்பதிகாரம், 'ஆய்ச்சியர் குரவை'. உ.வே.சா. பதிப்பகம், சென்னை.
- [7] உ.வே. சாமிநாதையர். புறநானூறு. உ.வே.சா. பதிப்பகம், சென்னை.
- [8] குருசாமி, மா. பா. (பதிப்பாளர்). வள்ளலார் ஓர் அறிமுகம். மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1977.
- [9] த. குருநாதன். "வள்ளலாரின் இறைநெறிச் சிந்தனைகள்." பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ், தொகுதி 1, இதழ் 1, நவம்பர் 2025, பக். 1-9.
- [10] சிவவாக்கியர். சிவவாக்கியர் பாடல்கள். பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை.
- [11] சுப்பிரமணிய பாரதியார். பாரதியார் கவிதைகள். முல்லைப் பதிப்பகம், சென்னை.
- [12] ஏ. வி. சுப்பிரமணிய அய்யர். தற்காலத் தமிழ் இலக்கியம். மக்கள் வெளியீடு, சென்னை.
- [13] திருநாவுக்கரசர். தேவாரம் (ஐந்தாம் திருமுறை). <https://shaivam.org/panniruthirumurai/thirugnanasambandhar-thevaram-muzhuvathum/#gsc.tab=0> செப்டம்பர் 11, 2025 அன்று அணுகப்பட்டது.
- [14] திருமூலர். திருமந்திரம். திருவாவடுதுறை வெளியீடு, திருவாவடுதுறை.
- [15] துரைசாமிப் பிள்ளை, ஓளவை. சு. திருவருட்பா: மூலமும் உரையும் ஆறாம் திருமுறை அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம், 1989.
- [16] நக்கீரர். திருமுருகாற்றுப்படை. திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1977.
- [17] பாரதியார். பாரதியார் கவிதைகள். பாரதி பதிப்பகம், சென்னை.
- [18] பாரதிதாசன். பாரதிதாசன் கவிதைகள். தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் தமிழ் - பாரதிதாசன் - நூல்கள் செப்டம்பர் 11, 2025 அன்று அணுகப்பட்டது.
- [19] பச்சோந்தி. “சமகாலமும் இலக்கியமும்” - தடாரி ... <https://thadari.com/contemporary-contemporary-in-modern-literature-a-thadari-conversation/> செப்டம்பர் 11, 2025 அன்று அணுகப்பட்டது.
- [20] மாணிக்கவாசகர். திருவாசகம். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம் வெளியீடு, சென்னை.
- [21] அ.மோகனா. "வெறியாட்டில் விரியும் பெண்ணுலகம்" உங்கள் நூலகம், 21 மார்ச் 2018. <https://keetru.com/index.php/2010-06-24-04-31-11/ungal-noolagam-mar18/34774-2018-03-21-05-26-09> செப்டம்பர் 11, 2025 அன்று அணுகப்பட்டது

[22] மெய்யப்பன், ச. சித்தர் பாடல்கள். மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2006.

[23] முனைவர் தி ஹேமலதா. "கொற்றவை வழிபாடு", ப்ரணவ் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 2, இதழ் 2, மார்ச் 2023, பக். 222-226.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.